ROZHODNUTIA

ROZHODNUTIE KOMISIE (EÚ) 2019/767

z 31. júla 2018

o štátnej pomoci SA.36511 (2014/C) (ex 2013/NN), ktorú poskytlo Francúzsko na strop príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie

[oznámené pod číslom C(2018) 4975]

(Iba francúzske znenie je autentické)

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 108 ods. 2, prvý pododsek,

so zreteľom na Dohodu o Európskom hospodárskom priestore, a najmä na jej článok 62 ods. 1 písm. a),

po vyzvaní zainteresovaných strán, aby predložili pripomienky v súlade s uvedenými ustanoveniami ([1]), a so zreteľom na tieto pripomienky,

keďže:

1. POSTUP

(1) Po predbežnej komunikácii uskutočnenej počas roka 2013 medzi útvarmi Komisie a Francúzskom oznámilo Francúzsko 11. októbra 2013 svoj režim podpory veternej energie získavanej na pevnine, ktorý sa dovtedy financoval prostredníctvom poplatku za elektrickú energiu nazývaného „príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie“.

(2) Keďže režim bol už v platnosti v čase oznámenia, spis sa 29. novembra 2013 presunul do registra neoznámených štátnych pomocí.

(3) Listom z 27. marca 2014 Komisia informovala Francúzsko, že nemá námietky voči podpore veternej energie získavanej na pevnine, ale že má pochybnosti, pokiaľ ide o zlučiteľnosť zníženia príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktoré sa poskytlo spotrebiteľom pre vlastnú potrebu, veľkým spotrebiteľom elektrickej energie a spotrebiteľom náročným na spotrebu elektrickej energie, s vnútorným trhom. Komisia preto informovala Francúzsko, že sa v súvislosti s týmto znížením príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie rozhodla začať konanie podľa článku 108 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie („ZFEÚ“).

(4) Rozhodnutie Komisie o začatí konania („rozhodnutie o začatí konania“) bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie*. Komisia vyzvala zainteresované strany, aby predložili svoje pripomienky k predmetným opatreniam a k prípadnému uplatneniu usmernení o štátnej pomoci na ochranu životného prostredia a energetiku na obdobie 2014 – 2020 ([2]) („usmernenia z roka 2014“) a na predmetné zníženia príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie.

(5) Komisia dostala pripomienky od piatich zainteresovaných strán: i) Air Liquide listom z 3. novembra 2014; ii) EDF listom zo 17. novembra 2014; iii) RATP listom z 2. decembra 2014; iv) SNCF listom z 3. decembra 2014 a v) Union des Industries Utilisatrices d'Energie (UNIDEN) listom z 3. novembra 2014. Tieto pripomienky sa najprv týkali existencie štátnej pomoci a následne zhody opatrení so ZFEÚ na jednej strane a usmerneniami z roka 2014 na strane druhej.

([1]) Ú. v. EÚ C 348, 3.10.2014, s. 78.
([2]) Ú. v. EÚ C 200, 28.6.2014, s. 1.

(6) Francúzsko sa vyjadrilo k týmto pripomienkam v nóte z 5. mája 2014, ktorú doplnilo listom z 22. októbra 2015. Po zdôraznení rôznych typov znížení príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie v rámci tejto korešpondencie Francúzsko najprv tvrdilo, že zníženia príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktoré využívajú výrobcovia elektrickej energie pre vlastnú potrebu, nepredstavujú štátnu pomoc. Ďalej sa domnievalo, že strop príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie za odberné miesto a strop príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie stanovený na 0,5 % pridanej hodnoty boli zlučiteľné s pravidlami štátnej pomoci.

(7) Počas formálneho vyšetrovacieho konania Komisia poslala sedem žiadostí o informácie od 21. augusta 2014 do 27. októbra 2017. Francúzske orgány poslali od 7. mája 2014 do 12. decembra 2017 jedenásť nót a informačných dokumentov. Táto výmena informácií sa týkala i) objasnenia výšky vyplateného príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie a znížení priznaných niektorým príjemcom opatrenia, ii) posúdenia opatrenia ako štátnej pomoci a právnej analýzy dodržiavania pravidiel štátnej pomoci a iii) predloženia plánu úpravy s cieľom poskytnúť také zníženie príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, aby táto úroveň bola zlučiteľná s úrovňou podľa pravidiel uplatniteľných na štátnu pomoc. Prvý navrhovaný plán úpravy bol predložený v nóte zo 4. novembra 2014 a konečný plán v nóte z 23. novembra 2017.

2. **OPIS OPATRENÍ**

(8) V tomto oddiele je postupne predstavený príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie na jednej strane a zníženie tohto príspevku na obdobie 2003 – 2015 na strane druhej, pričom zníženie príspevku je predmetom tohto rozhodnutia.

2.1. **Predstavenie príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie**

(9) Príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie sa zaviedol zákonom č. 2003-8 z 3. januára 2003 o trhu s plynom a elektrickou energiou a o verejnej službe v oblasti energetiky („zákon č. 2003-8“). Mechanizmus uvedený v tomto rozhodnutí predchádzal reforme príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie z roku 2016 zavedenej opravným finančným zákonom č. 2015-1786 z 29. decembra 2015 pre rok 2015 (LFR 2015).

(10) Príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie je určený na kompenzáciu dodatočných nákladov spojených s poplatkami za verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktoré znášajú etablovaní dodávatelia elektrickej energie (EDF a miestne distribučné podniky). Tieto dodatočné náklady vyplývajú hlavne z financovania štyroch druhov politík:

a) vyplývajú po prvé zo skutočnosti, že EDF alebo miestne distribučné podniky sú povinné nakupovať elektrickú energiu vyrobenú prostredníctvom určitých typov zariadení, ktoré vyrábajú elektrickú energiu z obnoviteľných zdrojov (veterná, fotovoltická atď.). Táto časť predstavuje 39 percent príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie vybratého počas celého obdobia trvania opatrení, teda v rokoch 2003 – 2015;

b) zodpovedajú financovaniu vysoko účinnej kogenerácii vo výške 25 percent príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie vybratého počas obdobia rokov 2003 – 2015. Vo svojej nóte z 20. decembra 2016 Francúzsko spresnilo, že príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie mal slúžiť iba na financovanie vysoko účinnej kogenerácie. Vo svojej nóte Francúzsko spresnilo, že táto podpora sa odchyľovala na jednej strane od dojednania v kúpno-predajnej zmluve platnej od roku 1997 do roku 2001, ktorá zvýhodňovala kogeneračné zariadenia, ktorých energetická účinnosť bola vyššia ako 65 percent, a na druhej strane od podpory poskytnutej od roku 2013 vysoko účinným kogeneračným zariadeniam na zemný plyn nad 12 MW;

c) sú dôsledkom kompenzácie výrobcov elektrickej energie nachádzajúcich sa v neprepojených oblastiach (Korzika alebo francúzske zámorské departementy), aby nepreniesli zvýšené náklady na výrobu elektrickej energie oproti nákladom na výrobu znášaným v kontinentálnom Francúzsku a prenášaným na cenu elektrickej energie, ktorú hradí konečný spotrebiteľ, a ktoré sú nižšie, lebo využívajú výhodu nákladov na jadrovú energiu. Táto položka predstavuje 31 percent celkového príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie vybratého počas celého obdobia trvania opatrení 2003 – 2015. Tento systém udržania sadzieb za elektrickú energiu na úrovni sadzieb uplatňovaných v kontinentálnom Francúzsku, na Korzike a vo francúzskych zámorských departementoch sa inak nazýva „Vyrovnanie sadzieb“;

d) sú generované vo výške 3 percent prostredníctvom zavedenia sociálnej tarify, takzvaného „produktu základnej potreby“, ako aj časti nákladov, ktoré znášajú dodávatelia elektrickej energie z dôvodu finančnej účasti na mechanizme zriadenom v prospech osôb v stave chudoby.

(11) Komisia zdôrazňuje, že okrem týchto politík financovaných prostredníctvom príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie sa iné politiky financujú prostredníctvom príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie v menšej miere. Tieto opatrenia predstavujú menej ako 2 percentá vybratého príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie. Zodpovedajú hlavne:

1. podpore, ktorá sa poskytla od roku 2003 do roku 2015 zariadeniam na výrobu elektrickej energie zo spaľovania komunálneho odpadu. EDF a miestne distribučné podniky boli teda povinné nakupovať elektrickú energiu vyrobenú týmito zariadeniami za sadzby stanovené vyhláškou ministerstva. Dodatočné náklady, ktoré znášali títo operátori, sa kompenzovali prostredníctvom príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie. Francúzsko sa domnievalo, že časť obnoviteľnej energie vyrábaná týmito zariadeniami predstavuje 50 percent podľa predpisov o štatistikách v oblasti energetiky Medzinárodnej agentúry pre energiu (IEA) a Eurostatu.

2. podpore špičkových zariadení, ktoré prispievajú k bezpečnosti zásobovania. Tieto zariadenia sú predovšetkým naftové a boli vybudované v deväťdesiatych rokoch dvadsiateho storočia. Používajú sa počas počtu hodín, ktorý je znížený v závislosti od potrieb elektrického systému.

3. podpore rôznych opatrení (221 miliónov EUR počas obdobia 2003 – 2015), a to v prvom rade financovania zmlúv o tzv. zaručenom výkone s cieľom podporiť nezávislú výrobu (zariadenia na výrobu elektrickej energie s výkonom nižším ako 8 000 kVA, zariadenia na účely využitia výhrevnosti komunálneho odpadu), ktoré predstavilo Francúzsko ako „pomocné zariadenia“ pre verejné služby v oblasti elektrickej energie. V druhom rade ide o financovanie zmlúv s rôznymi výrobcami na základe zmluvy o predaji ich výroby.

(12) V článku L121-7 Zákona o energetike sa stanovuje, že kompenzácia nákladov súvisiacich s plnením úlohy verejnej služby v oblasti elektrickej energie sa zabezpečuje prostredníctvom príspevkov od konečných spotrebiteľov elektrickej energie na vnútroštátnom území. Všetky tieto zložky takto predstavujú pre francúzskych spotrebiteľov jediný a ten istý dodatočný náklad. Príspevok platia všetci koneční spotrebitelia elektrickej energie v pomere zodpovedajúcom spotrebovaným kWh (kilowatthodinám) vrátane výrobcov elektrickej energie pre vlastnú potrebu. Od roku 2003 do roku 2015 sa príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie pohyboval takto:

Zmena vo výške vybratého príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie - 2003/2015

(EUR/MWh)

	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
príspevok na verejné služby elektrickej energie	3,0	3,3	4,5	4,5	4,5	4,5	4,5	4,5	9,0	10,5	13,5	16,5	19,5

Zdroj: Správa Dvora audítorov 2017

(13) Príspevky oprávnených konečných spotrebiteľov, ktorí si uplatnili práva priznané v kapitole III čl. 22 zákona č. 2000-108 z 10. februára 2000 o modernizácii a rozvoji verejnej služby v oblasti elektrickej energie (ďalej len „Zákon č. 2000-108“)a ktorí sú zásobovaní prostredníctvom verejnej prepravnej siete alebo prostredníctvom verejnej distribučnej siete, vyberá operátor poverený riadením siete, na ktorú sú títo spotrebitelia napojení, a to vo forme dodatočného poplatku k tarife za používanie sietí.

(14) Príspevky, ktoré vyberie tento operátor, sa prostredníctvom Vkladového a konsignačného úradu („CDC“) vyplatia operátorom, ktorí znášajú náklady za verejnú službu. CDC vyplatí tento príspevok z vybratých súm štyrikrát ročne operátorom, ktorí znášajú uvedené náklady. Každý rok 1. januára vyplatí národnému ombudsmanovi pre energetiku sumu vo výške jeho rozpočtu.

(15) CDC sleduje tieto rôzne operácie na špeciálnom účte. Výšku výdavkov na správu, ktoré vynaloží tento úrad, určuje každý rok minister hospodárstva a minister energetiky. Ak výška vybratých príspevkov nezodpovedá zistenej výške ročných nákladov, nasledujúci rok sa vykoná oprava na základe výdavkov splatných za tento rok. Ak sa splatné sumy nevyberú v priebehu roka, započítajú sa k sume nákladov za nasledujúci rok ([3]).

(16) Komisia pre reguláciu energetiky („CRE“) každý rok vo svojej výročnej správe vyhodnotí fungovanie mechanizmu uvedených nákladov verejnej služby v oblasti elektrickej energie. Podľa vyhlášky č. 2004-90 v znení neskorších predpisov (Vyhláška č. 2004-90 z 28. januára 2004 o kompenzácii nákladov verejnej služby v oblasti elektrickej energie) sa upravuje fungovanie kompenzácie: každý rok pred 15. októbrom Komisia pre reguláciu energetiky navrhne ministrovi pre energetiku predpokladané náklady za nasledujúci rok, ako aj jednotkový príspevok na

([3]) ECLI:EU:C:2013:851.

spotrebovanú kWh vo Francúzsku, ktorý ich umožní financovať. Návrh Komisie pre reguláciu energetiky sa stanovuje na základe vyhlásenia o zistených nákladoch za predchádzajúci rok (N-1) a na základe vyhlásenia o predpokladaných nákladoch za nasledujúci rok (N+1). Vyhlásenia predkladajú operátori, ktorí znášajú náklady. Ako sa uvádza v odôvodneniach 14 a 15, mechanizmus vyberania poplatkov sa centralizuje na úrovni CDC.

(17) Komisia pre reguláciu energetiky overí výšku zistených nákladov. Pokiaľ ide o náklady spojené s podporou energií z obnoviteľných zdrojov, zodpovedajú rozdielu medzi výškou podpory a trhovou cenou získanou z predaja tejto energie danými operátormi. Odkaz na trhovú cenu takto slúži na určenie výšky kompenzácie. Komisia pre reguláciu energetiky spresnila metódu určenia tejto trhovej ceny. Trhová cena nezodpovedá skutočnej trhovej hodnote, z ktorej ťažil daný operátor, ale referenčnej hodnote stanovenej v závislosti od rôznych parametrov (termínovaná trhová cena a okamžitá cena s rôznymi váhami podľa odvetvia, trhová cena v priebehu dňa, zúčtovacia cena odchýlok), ktoré umožňujú čo najpresnejšie odrážať správanie výkonného účastníka trhu s cieľom podnietiť daného operátora k výkonu.

(18) Bez toho, aby boli dotknuté sankcie stanovené v zákone, v prípade, že v lehote dvoch mesiacov od dátumu splatnosti príspevku nedôjde k jeho zaplateniu alebo bude zaplatený len čiastočne, Komisia pre reguláciu energetiky zašle upomienku spolu s pokutou za omeškanie vo výške 10 % sumy splatného príspevku. V prípade, ak platca nezaplatí stanovené príspevky, minister pre energetiku nakoniec uloží administratívnu sankciu za podmienok stanovených v článku 41.

(19) Od roku 2003 do roku 2015 sa suma príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktorú vybral operátor zodpovedný za danú sieť, zvýšila na 36,9 miliardy EUR. Suma bola rozčlenená takto:

Vymáhaná suma spoločnosťou EDF v rámci príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie

(EUR v mil.)

	Energia z obnoviteľných zdrojov	Kogenerácia	Vyrovnanie sadzieb	Sociálne tarify	Rôzne	Spolu
2003	129	689	332	0	69	1 219
2004	261	835	470	0	89	1 655
2005	186	810	501	98	99	1 694
2006	72	944	540	49	66	1 671
2007	(5)	560	921	(12)	2	1 466
2008	121	488	995	49	41	1 694
2009	293	499	780	42	42	1 656
2010	411	769	678	57	21	1 936
2011	1 231	784	767	32	68	2 882
2012	1 724	741	1 063	70	29	3 627
2013	2 667	823	1 462	134	60	5 146
2014	3 286	545	1 495	251	46	5 623
2015	4 057	626	1 618	304	58	6 663
	14 433	9 113	11 622	1 074	690	36 932

Zdroj: Nóta francúzskych orgánov adresova ná Komisii - 20. december 2016

(20) Od roku 2003 do roku 2015 sa zloženie príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie pohybovalo takto:

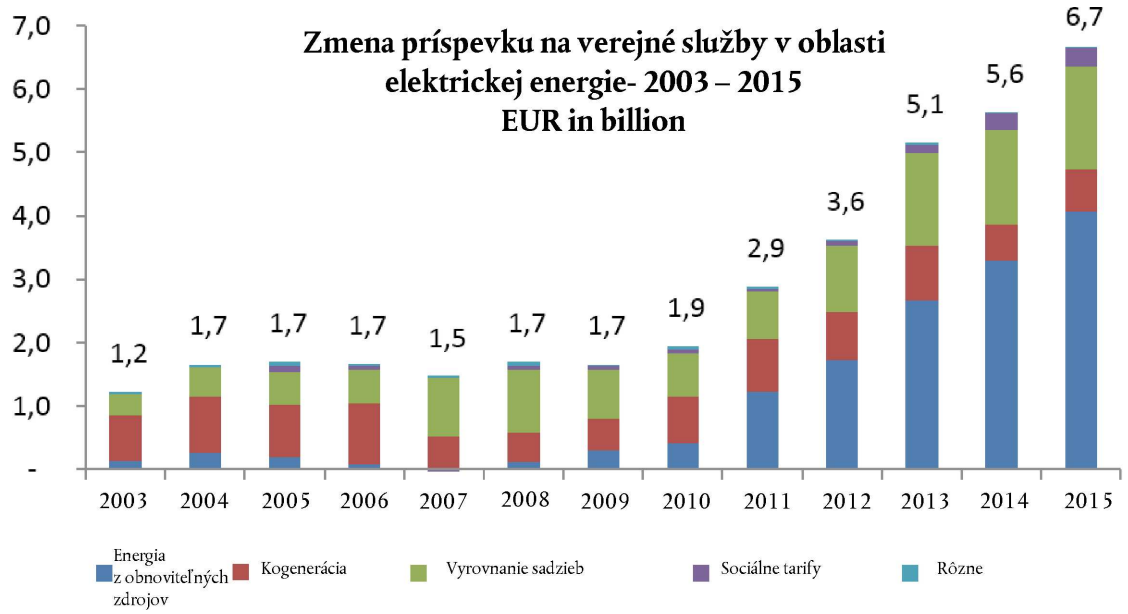

Zdroj: Francúzsko – nóta z 20.12.2016

2.2. **Zníženie príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie**

(21) V zákone sa stanovujú tri kategórie zníženia príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie pre určitých spotrebiteľov. Tieto zníženia sú kumulovateľné a sú uvedené ďalej:

a) pre priemyselných odberateľov, ktorí spotrebujú viac ako 7 GWh, je strop príspevku stanovený na 0,5 percenta pridanej hodnoty (PH) podniku (článok L. 121-21 Zákona o energetike);

b) v článku L. 121-12 Zákona o energetike sa ďalej stanovuje strop splatného príspevku na 627 783 EUR ([4]) za odberné miesto pre konečných spotrebiteľov. Tento strop sa každý rok aktualizoval pri inflácii až do roku 2013. V roku 2014 a 2015 sa strop zvýšil rovnakým tempom ako jednotkový príspevok, a to do 5 percent za rok;

c) oslobodenie od príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie môžu využiť takisto výrobcovia elektrickej energie pre vlastnú potrebu do 240 GWh za rok a za výrobný závod (článok L.121-11 Zákona o energetike).

(22) Od roku 2003 do roku 2015 sa tieto rôzne zníženia príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, mimo dopravných podnikov, zvýšili na 6,8 miliardy EUR a boli rozdelené takto:

Rozpis poskytnutého zníženia príspevku na verejné služby elektrickej energie podľa kategórie – 2003-2015 (6,8 miliardy EUR)

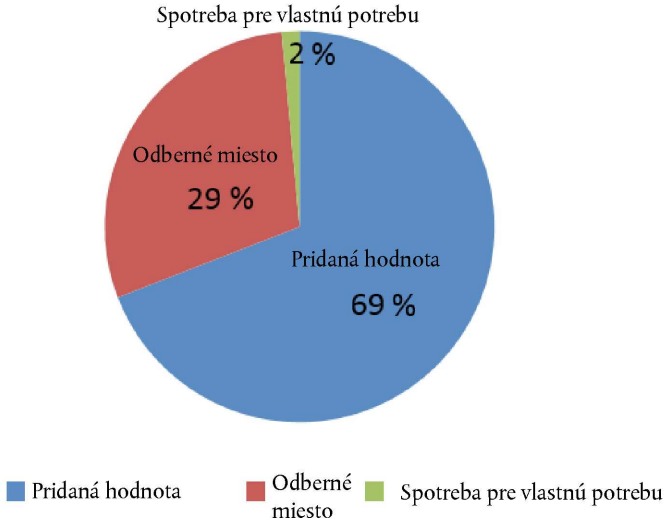

Zdroj: Francúzsko – 15.11.2017

([4]) Suma stanovená k 1. januáru 2015. Táto suma sa revidovala postupne. V roku 2013 sa zvýšila na 569 418 EUR.

(23) Podrobnosti týchto stropov sa uvádzajú nižšie.

2.2.1. *Strop príspevku stanovený na 0,5 percenta pridanej hodnoty (článok L.121-21 Zákona o energetike zavedený článkom 67 Zákona č. 2005-781 z 13. júla 2005, ktorým sa stanovujú usmernenia pre energetickú politiku)*

(24) Strop 0,5 percenta pridanej hodnoty, ktorý sa uplatňuje na priemyselných odberateľov, ktorí spotrebujú viac ako 7 GWh za rok, sa stanovil v roku 2005 v rámci zákona č. 2005-781 z 13. júla 2005, ktorým sa stanovujú usmernenia pre energetickú politiku a ktorý sa účinne vykonal v roku 2006.

(25) Francúzsko uviedlo, že cieľom tohto stropu je zachovať konkurencieschopnosť podnikov s vysokým odberom elektrickej energie pôsobiacich hlavne v odvetví metalurgie, papierenského priemyslu, chemického priemyslu atď., to znamená v odvetviach vystavených medzinárodnej hospodárskej súťaži, predovšetkým takých podnikov, ktorých úroveň spotreby je vyššia ako prah 7 GWh za rok, pričom vďaka tomuto prahu obmedzuje svoj vplyv na iné kategórie spotrebiteľov.

(26) Tento strop príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie stanovený na 0,5 % pridanej hodnoty je predmetom vyhlásenia predkladaného Komisii pre reguláciu energetiky, ktorá po overení rozhodne o preplatení splatných súm. Tieto sumy sa preplácajú len vtedy, keď je známa pridaná hodnota podniku (a to najskôr v priebehu roka N+1 za odvedené sumy v roku N).

(27) Francúzsko uviedlo, že z celkovej sumy 6,8 miliardy EUR poskytnutého zníženia príspevku od roku 2003 do roku 2015 tvoril strop príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie stanovený na 0,5 % pridanej hodnoty 69 percent (4,7 miliardy EUR) celkového oslobodenia od príspevku. Podľa informácií, ktoré oznámilo Francúzsko, sa tento strop týkal celkového počtu 1 636 podnikov počas obdobia 2003 – 2015.

2.2.2. *Strop príspevku za odberné miesto (článok L.121-12 Zákona o energetike a článok 5 Zákona č. 2000-108)*

(28) Tento strop sa stanovil v čase vytvorenia príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie podľa článku 37 vyššie uvedeného zákona č. 2003-8 z 3. januára 2003 (ktorým sa menil článok 5 Zákona č. 2000-108). Platnosť nadobudol v roku 2003. Strop príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie za odberné miesto sa najprv stanovil na 500 000 EUR. Následne sa tento strop zvýšil na 550 000 EUR podľa článku 37 zákona č. 2010-1657 z 29. decembra 2010 o financiách na rok 2011. V tomto článku sa uvádzala aktualizácia tohto stropu v pomere rovnajúcom sa predpokladanej miere nárastu indexu spotrebiteľských cien okrem tabaku, v kombinácii s návrhom finančného zákona na daný rok. V roku 2013 Európsky parlament stanovil tento strop na 569 418 EUR a prijal podľa článku 59 opravného finančného zákona na rok 2013 nové pravidlo na aktualizáciu tohto stropu: aktualizuje sa teda každý rok v pomere rovnajúcom sa vývoju výšky jednotkového príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie do maximálnej výšky nárastu 5 percent za rok. K 1. januáru 2015 sa strop zvýšil na 627 783 EUR.

(29) Strop príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie za odberné miesto predstavuje podľa Francúzska odklon od stropu 0,5 % pridanej hodnoty, skôr však na úrovni spotrebného miesta ako na úrovni spoločnosti. Francúzsko takisto spresnilo, že tento strop na úrovni odberného miesta umožňuje zahrnúť podniky, ktoré spotrebujú veľa elektrickej energie na úrovni odberného miesta bez toho, aby išlo o podniky náročné na spotrebu elektrickej energie.

(30) Francúzsko uviedlo, že z celkovej sumy 6,8 miliardy EUR poskytnutého zníženia príspevku od roku 2003 do roku 2015 predstavoval strop príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie za dané miesto 29 % (2,0 miliardy EUR) tejto sumy. Podľa Francúzska tento strop využilo 522 podnikov.

2.2.3. *Prah pre oslobodenie od príspevku stanovený na 240 GWh (článok L.121-11 Zákona o energetike a článok 5 Zákona č. 2000-108)*

(31) Oslobodenie od príspevku týkajúce sa elektrickej energie vyrobenej pre vlastnú potrebu sa prevzalo z Verejného fondu na výrobu elektrickej energie (Verejný fond na výrobu elektrickej energie bol mechanizmus, ktorý predchádzal príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie). Tento fond bol založený podľa článku 5 zákona z 10. februára 2000 o modernizácii a rozvoji verejnej služby v oblasti elektrickej energie. Do fondu prispievali výrobcovia, dodávatelia elektrickej energie, dovozcovia elektrickej energie, ako aj výrobcovia elektrickej energie pre vlastnú potrebu nad množstvo elektrickej energie, ktoré sa vyrobilo ročne a ktoré sa stanovilo vo vyhláške. Toto množstvo sa stanovilo na 240 GWh vo vyhláške č. 2001-1157 zo 6. decembra 2001 o verejnom fonde na výrobu elektrickej energie prijatej na účely uplatnenia článku 5 Zákona č. 2000-108.

(32) Výrobca elektrickej energie môže byť takto oslobodený od príspevku v počte kWh vyrobených pre vlastnú potrebu do výšky stropu 240 GWh za výrobný závod. Tento istý výrobca môže poskytnúť jedinému spotrebiteľovi na tom istom odbernom mieste možnosť využiť uvedené oslobodenie od príspevku, ak počet kWh oslobodených na základe spotreby pre vlastnú potrebu a predaných tomuto spotrebiteľovi neprekročí prah 240 GWh na výrobný závod.

(33) Francúzsko uviedlo, že cieľom oslobodenia od príspevku priznaného na základe elektrickej energie vyrobenej pre vlastné použitie je obmedziť zdaňovanie spotrebiteľov elektrickej energie pre vlastnú potrebu, ktorí tým, že financujú svoje vlastné zariadenia, sa rozhodli neprispievať, ale ani nevyužiť výhody vnútroštátnej politiky v oblasti energetiky.

(34) Toto oslobodenie od príspevku nadobudlo platnosť v roku 2002. Zachovalo sa až do vytvorenia príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie (nahradiac verejný fond na výrobu elektrickej energie) v roku 2003 podľa článku 37 zákona č. 2003-8: *„Elektrina vyrobená výrobcom pre vlastné použitie alebo kúpená koncovým spotrebiteľom pre vlastné použitie od tretieho prevádzkovateľa výrobného zariadenia v odbernom mieste sa pri výpočte príspevku zohľadňuje až od 240 miliónov kilowatthodín ročne za výrobný závod.“*

(35) Francúzsko spresnilo, že v praxi sa toto oslobodenie od príspevku týkalo hlavne priemyselných podnikov, ktorých väčšina vlastní kogeneračné zariadenia (mimo výroby elektrickej energie), a že navyše jednotlivci nie sú oslobodení od tohto príspevku.

(36) V roku 2011 bolo od príspevku oslobodených 88 odberných miest pre spotrebu pre vlastnú potrebu, a to vo výške 11 TWh. V rokoch 2012, 2013 a 2014 bolo od príspevku oslobodených 94,8 TWh, 84,6 TWh a 87,4 TWh v uvedenom poradí ([5]).

(37) Podľa Francúzska bolo od príspevku počas celého obdobia 2003 – 2015 oslobodených 88 daných miest. Toto oslobodenie od príspevku tvorilo približne 2 percentá celkového zníženia príspevku z celkovej sumy 6,8 miliardy EUR.

2.3. **Suma poskytnutého zníženia príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie**

(38) Počas celého posudzovaného obdobia 2003 – 2015 zníženie príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie predstavovalo 6,8 miliardy EUR. Rozpis tohto zníženia príspevku sa uvádza v oddieloch 2.2.1 až 2.2.3.

2.4. **Príjemcovia opatrení**

(39) Spoločnosti, ktoré využívajú zníženie príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, sú veľkí spotrebitelia elektrickej energie pôsobiaci približne v 227 odvetviach pod kodifikáciou NACE. Hlavné oblasti činnosti, v ktorých pôsobia, sú metalurgia, chemický a petrochemický priemysel, plynárenské spoločnosti, papierenský priemysel, jadrový priemysel, letecký priemysel, výroba elektroniky, automobilový priemysel, agropotravinársky priemysel a doprava. Spoločnosť môže súčasne využiť viacero kritérií oslobodenia od príspevku.

(40) Títo príjemcovia opatrení sú oprávnení uplatniť si jeden alebo viacero stropov príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie. Podľa informácií, ktoré oznámilo Francúzsko, počas celého uvedeného obdobia 2003 – 2015 využilo zníženie príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie1 664 podnikov, a to takto: 1 636 v rámci stropu príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie stanoveného na 0,5 % pridanej hodnoty, 552 v rámci stropu príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie za odberné miesto, 88 ([6]) v rámci oslobodenia od príspevku pre spotrebu pre vlastnú potrebu. Niektoré podniky mohli kumulovať viacero typov znížení príspevku.

2.5. **Trvanie opatrení a reforma z roku 2016**

(41) Príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie sa zaviedol v roku 2003. Jeho výška a jeho rozdelenie sa uvádza v oddieloch 2.2.1 až 2.2.3.

(42) V roku 2015 ho nahradil nový mechanizmus. Opravným finančným zákonom č. 2015-1786 z 29. decembra 2015 pre rok 2015 (LFR 2015) sa zaviedla nová reforma energetickej dane o financovaní predovšetkým nákladov na verejnú službu elektrickej energie a plynu. Príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie sa teda zrušil pre spotrebu po 31. decembri 2015.

(43) Od 1. januára 2016 sa financovanie politík, predtým zabezpečované prostredníctvom príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, realizuje zo štátneho rozpočtu.

2.6. **Vylúčenie z rozsahu pôsobnosti rozhodnutia o znížení príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie priznaného dopravným podnikom**

(44) Vzhľadom na špeciálny normatívny rámec uplatňovaný na železničné podniky ([7]), zníženie príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie poskytnuté železničným podnikom sa vylučuje z tohto konania a je predmetom špeciálneho rozhodnutia Komisie. Následne sa vylučuje z rozsahu pôsobnosti tohto rozhodnutia.

([5]) Odpoveď Francúzska z 5. mája 2014.
([6]) Nóta francúzskych orgánov z 23. novembra 2017 a príloha.
([7]) Usmernenia Spoločenstva o štátnej pomoci železničným podnikom (Ú. v. EÚ C 184, 22.7.2008, s. 13).

(45) Výška zníženia príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie uvedeného v oddiele 2.2 neobsahuje teda zníženie príspevku priznané železničným podnikom.

2.7. **Dôvody na začatie konania**

(46) Vo svojom rozhodnutí o začatí konania ([8]) sa Komisia domnievala, že opatrenia predstavovali štátnu pomoc, ktorej zlučiteľnosť s vnútorným trhom nebola dostatočne preukázaná.

2.7.1. *Existencia pomoci*

(47) Komisia sa domnievala, že priznané zníženie príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie predstavuje štátnu pomoc.

(48) Najprv sa domnievala, že rôzne typy zníženia príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie stanovené v zákone predstavujú selektívnu výhodu v prospech spotrebiteľov pre vlastnú potrebu, veľkých spotrebiteľov elektrickej energie a spotrebiteľov náročných na spotrebu elektrickej energie: po prvé, oslobodenie od príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie priznané podnikom vyrábajúcim elektrickú energiu pre vlastnú potrebu, ako sa uvádza v odôvodnení 144 rozhodnutia o začatí konania, predstavuje selektívnu pomoc. Po druhé, Komisia dospela k záveru, že existuje výhoda poskytnutá subjektom využívajúcim strop príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie za odberné miesto, ktorá sa poskytuje len v niektorých hospodárskych odvetviach. Nakoniec, strop príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie stanovený na 0,5 % pridanej hodnoty sa týka iba priemyselných podnikov, ktoré prekračujú istý prah spotreby, a tak týmto podnikom poskytuje výhodu.

(49) Komisia následne poznamenala, že výhody vyplývajúce zo zníženia príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie sa financujú, ako v prípade príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, teda zo štátnych zdrojov, a sú pripísateľné štátu. Keďže príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie je štátnym zdrojom, zníženie príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie predstavuje *a fortiori* vzdanie sa štátnych zdrojov.

(50) Nakoniec sa Komisia takisto domnievala, že rôzne typy zníženia príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie môžu mať vplyv na obchod medzi členskými štátmi a môžu narušiť hospodársku súťaž z dôvodu rôzneho zaobchádzania medzi príjemcami opatrení a ich konkurentmi, ktorí nemajú možnosť využiť tieto výhody.

2.7.2. *Zlučiteľnosť pomoci*

(51) Pokiaľ ide o zlučiteľnosť opatrení s vnútorným trhom, Komisia zdôraznila, že v čase rozhodnutia o začatí konania nebola environmentálna daň ani harmonizovaná v zmysle bodu 153 LDAE, ani ([9]) neharmonizovaná v zmysle bodu 151 v spojení s bodom 70(14) týchto usmernení z roka 2008.

(52) Komisia v tomto ohľade zdôraznila, že špecifický daňový základ nemá nevyhnutne negatívny účinok na životné prostredie, keďže príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie je z časti splatný z obnoviteľnej elektrickej energie. Z tohto dôvodu ho nemožno ani považovať za príspevok, ktorý má slúžiť na internalizáciu nákladov súvisiacich s ochranou životného prostredia do výšky príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie. Okrem toho cieľom príspevku nie je smerovanie výrobcov ani koncových spotrebiteľov k činnostiam, ktoré viac rešpektujú životné prostredie. Zníženie spotreby by naopak spôsobilo potrebu zvýšiť príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie na pokrytie nákladov na výrobu obnoviteľnej energie. Preto sa kapitola 4 ([10]) usmernení z roka 2008 neuplatnila.

(53) Komisia sa však domnievala, že opatrenia na zníženie príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie možno analyzovať z hľadiska článku 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ, pričom sa Francúzsko má vyzvať, aby spresnilo podmienky.

(54) Komisia takisto poznamenala, že proces prehodnotenia usmernení z roka 2008 prebieha a že návrh usmernení 2014 obsahuje nasledovné body:

> „180. Financovanie podpory výroby energie z obnoviteľných zdrojov prostredníctvom poplatkov nie je ako také zamerané na negatívnu externalitu, a preto nemá priamy účinok na životné prostredie. Môže mať však za následok vyššie ceny elektrickej energie. Toto zvýšenie cien elektrickej energie môže byť zjavné prostredníctvom osobitného poplatku, ktorý odvádzajú spotrebitelia elektrickej energie okrem ceny za elektrickú energiu, alebo nepriamo prostredníctvom dodatočných nákladov, ktoré vznikajú dodávateľom elektrickej energie vzhľadom na povinnosť kupovať obnoviteľnú energiu a ktoré potom prenesú na svojich zákazníkov, spotrebiteľov elektrickej energie. Typickým príkladom by bol povinný nákup určitého objemu energie z obnoviteľných zdrojov zo strany dodávateľov elektrickej energie prostredníctvom zelených certifikátov, za ktoré dodávateľ nezíska kompenzáciu.

([8]) Ú. v. EÚ C 348, 3.10.2014, s. 78.
([9]) Body 154 a 155 rozhodnutia o začatí konania.
([10]) Kapitola 4: „Pomoc vo forme zníženia environmentálnych daní alebo oslobodenia od týchto daní“.

181. V zásade by mali náklady na financovanie podpory energie z obnoviteľných zdrojov znášať všetci spotrebitelia energie. Na zabezpečenie dostatočnej základne financovania podpory na energiu z obnoviteľných zdrojov však môže byť potrebné určité zníženie (84). S cieľom predísť tomu, aby sa podniky, na ktoré má toto financovanie podpory energie z obnoviteľných zdrojov najväčší vplyv, dostali do zložitej situácie v rámci hospodárskej súťaže, môžu členské štáty poskytnúť čiastočnú kompenzáciu za dodatočné náklady, aby sa uľahčilo celkové financovanie podpory na energiu z obnoviteľných zdrojov a zabránilo úniku uhlíka. Bez kompenzácie poskytnutej najviac dotknutým podnikom je možné, že zavádzanie ambicióznych opatrení podpory energie z obnoviteľných zdrojov prijme verejnosť len v obmedzenej miere. Pozitívny postoj verejnosti k podpore energie z obnoviteľných zdrojov môže na druhej strane oslabiť aj to, ak je takáto kompenzácia príliš veľká alebo sa poskytuje príliš veľkému množstvu spotrebiteľov elektrickej energie.“

(55) Komisia nakoniec zdôraznila, že v návrhu usmernení z roka 2014 (bod 229) sa stanovuje, že poskytnutá pomoc vo forme zníženia príspevku, ktorý slúži na financovanie podpory energie vyrábanej z obnoviteľných zdrojov, sa bude posudzovať na základe nových usmernení o pomoci životnému prostrediu a energii, keď sa tieto usmernenia prijmú (aj keď sa pomoc poskytla pred vstupom usmernení z roka 2014 do platnosti).

(56) Keďže Francúzsko poskytlo veľmi málo detailov o cieli zníženia príspevku a jeho odôvodnení, Komisia vyjadrila pochybnosti, pokiaľ ide o zlučiteľnosť pomoci s vnútorným trhom. Vyzvala Francúzsko, aby spresnilo: i) cieľ spoločného záujmu, pre ktorý slúži opatrenie, ii) jeho príslušný charakter, iii) jeho stimulačný účinok, iv) jeho dostatočnú prevenciu pred negatívnymi a neželanými účinkami pri obchodovaní.

(57) Vo svojom rozhodnutí o začatí konania sa teda Komisia domnievala, že Francúzsko dostatočne neodôvodnilo zlučiteľnosť opatrení na zníženie príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie pre istých príjemcov s vnútorným trhom.

2.8. **Prijatie usmernení z roku 2014**

(58) Usmernenia z roku 2014 nadobudli platnosť 1. júla 2014. Uvádza sa v nich oddiel 3.7.2 o „*pomoci vo forme zníženia príspevkov na financovanie podpory výroby energie z obnoviteľných zdrojov*“.

(59) V tomto oddiele sa v prvom rade uvádza, že poplatky vybraté na financovanie energetickej politiky nemajú priamy účinok na životné prostredie a netvoria environmentálne dane v pravom zmysle slova, ktoré smerujú k zvyšovaniu nákladov za škodlivé účinky na životné prostredie. Môžu však nepriamo prispieť k ochrane životného prostredia tak, že umožnia financovanie režimu podpory prispievajúceho k ochrane životného prostredia.

(60) Po druhé, v týchto usmerneniach sa zdôrazňuje, že v niektorých prípadoch systém financovania týchto opatrení prostredníctvom poplatku za elektrickú energiu prichádza do úvahy, len ak podniky, obzvlášť dotknuté nákladmi spojenými s financovaním podpory energie z obnoviteľných zdrojov, môžu využiť zníženie príspevku.

(61) Po tretie, v týchto usmerneniach sa stanovujú úrovne zníženia, ktoré sa považujú za prijateľné na zachovanie finančnej prijateľnosti podporných opatrení, pričom zabraňujú prenosu značného nákladu na iných spotrebiteľov.

(62) Nakoniec, v oddiele 3.7.3 usmernení z roka 2014 sa stanovuje možnosť prijať plán úpravy na postupné nasmerovanie úrovne zníženia stanovenej v štátnom opatrení k takej úrovni zníženia, ktorá je zlučiteľná s predpismi usmernení a proporcionálna podľa právnych predpisov týkajúcich sa štátnej pomoci.

3. **PRIPOMIENKY ZAINTERESOVANÝCH STRÁN**

(63) Okrem prepravných podnikov, ktoré sa posudzujú osobitne, rozhodnutie o začatí konania je predmetom nasledovných pripomienok.

3.1. **Spoločnosť EDF**

(64) Spoločnosť EDF predložila svoje pripomienky Komisii 17. novembra 2014. Podľa tejto spoločnosti oslobodenie od príspevku, ktoré spoločnosť využila približne vo výške […] %, sa týka spotreby elektrickej energie pre vlastnú potrebu na účely výroby elektrickej energie privádzanej do verejnej siete. Podľa EDF sa táto spotreba pre vlastnú potrebu na jednej strane týka spotreby elektrickej energie pomocných zariadení elektrární a na druhej strane spotreby elektrickej energie staníc na prenos energie prostredníctvom prečerpávania vo vodných elektrárňach, ktorá je v tomto prípade zásobovaná jadrovými elektrárňami.

(65) Spoločnosť sa domnieva, že táto spotreba pre vlastnú potrebu má byť celkovo oslobodená od príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, na jednej strane podľa smernice Rady 2003/96/ES ([11]) uvedenej v ods. 51, v ktorej článku 14 ods. 1 písm. a) sa uvádza, že členské štáty oslobodia od spotrebnej dane energetické produkty, ako aj elektrickú energiu, ktoré sa použili na výrobu elektrickej energie alebo na udržanie kapacity na výrobu elektrickej energie, a na druhej strane podľa rozhodnutia, ktorým sa v zmysle štátnej pomoci schvaľuje nemecký mechanizmus „príplatok EEG“ stanovený v zákone „EEG 2014“ ([12]).

(66) Spoločnosť EDF dodatočne zdôrazňuje potrebu zabezpečiť súlad medzi systémami oslobodenia od poplatkov spojených s energiou medzi jednotlivými členskými štátmi, čím sa poskytnú výhody hlavne priemyselným odvetviam s veľkou spotrebou energie. Rôzne zaobchádzanie pri oslobodení od príspevku medzi členskými štátmi by mohlo mať za následok nárast existujúcich rozdielov konkurencieschopnosti na rôznych trhoch.

3.2. **Spoločnosť ALFI**

(67) Spoločnosť ALFI (Air Liquide France Industrie) predložila svoje pripomienky Komisii 3. novembra 2014. Spoločnosť v prvom rade zdôrazňuje, že náklady spojené s energiou, ktoré znáša, predstavujú […] až […] percent výrobných nákladov. Po druhé spoločnosť ALFI tvrdí, že vysoký nárast nákladov za elektrickú energiu by dal podnet k internalizácii výroby priemyselných plynov rôznymi priemyselnými podnikmi, ktoré ich používajú (chemické, oceliarske, petrochemické, sklárske), ale v menšom rozsahu, čo by viedlo k celosvetovému nárastu spotreby energie.

(68) Spoločnosť ALFI následne popiera, že zníženie príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie poskytuje príjemcom tohto opatrenia výhody. Podľa tejto spoločnosti zníženie príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie je len odpoveďou na „plnenie úlohy vo verejnom záujme“ v oblasti zásobovania, a nepredstavuje pomoc, pričom nespresnila právny základ.

(69) Spoločnosť ALFI sa nakoniec domnieva, že bez toho, aby bola dotknutá neexistencia pomoci zdôraznená v predošlom odôvodnení, toto zníženie príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie by v prípade posudzovania ako štátna pomoc bolo zlučiteľné s oddielom 3.7.2 usmernení z roku 2014, ktorým sa za istých podmienok priznáva zlučiteľnosť diferenciácie a cieleného zníženia príspevku v prospech priemyselných podnikov náročných na spotrebu elektrickej energie. Z tohto dôvodu by vymáhanie pomoci, pokiaľ by sa jej existencia preukázala, bolo v každom prípade potrebné vylúčiť.

3.3. **UNIDEN**

(70) UNIDEN, združenie reprezentujúce záujmy veľkých spotrebiteľov energie vo Francúzsku, predložilo svoje pripomienky Komisii 3. novembra 2014. Podľa tohto združenia zníženie príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie plní viacero cieľov spoločného záujmu, čím sú opatrenia zlučiteľné podľa článku 107 ods. 3 ZFEÚ a usmernení z roka 2014.

(71) Po prvé, opatrenia plnia cieľ udržania konkurencieschopnosti priemyselných odvetví vystavených celosvetovej hospodárskej súťaži. Po druhé, opatrenia plnia sociálny cieľ. Po tretie, opatrenia plnia cieľ ekonomickej, sociálnej a územnej súdržnosti, spočívajúci hlavne v ochrane najviac znevýhodnených spotrebiteľov. Opatrenia nakoniec plnia cieľ energetickej účinnosti v úplnom súlade s právnymi predpismi Európskej únie.

4. **PRIPOMIENKY FRANCÚZSKA**

(72) Francúzsko predložilo svoje pripomienky ku kvalifikácii opatrení, ako aj k ich zlučiteľnosti s vnútorným trhom.

4.1. **Strop príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie za dané miesto a stanovený na 0,5 % pridanej hodnoty nepredstavujú štátnu pomoc**

(73) Hlavné argumenty, ktoré predložilo Francúzsko na odôvodnenie neexistencie pomoci, sa týkajú neexistencie selektívnosti na jednej strane a neexistencie narušenia hospodárskej súťaže na strane druhej.

4.1.1. *Neexistencia selektívnosti*

(74) Podľa Francúzska opatrenia nie sú selektívne z troch hlavných dôvodov:

([11]) Smernica Rady 2003/96/ES z 27. októbra 2003 o reštrukturalizácii právneho rámca Spoločenstva pre zdaňovanie energetických výrobkov a elektriny (Ú. v. EÚ L 283, 31.10.2003, s. 51).
([12]) SA.38632 – Reforma zákona o energii z obnoviteľných zdrojov v Nemecku.

(75) Po prvé, judikatúra sa domnievala, že zavedenie zníženia príplatkov zo strany členských štátov nestačí na stanovenie selektívnosti, pokiaľ sa hypoteticky podniky, ktoré prekračujú stanovené prahy, nenachádzajú v rovnakej skutkovej situácii ako iné podniky. Judikatúra Súdneho dvora sa takto domnievala, že strop za odberné miesto nestačí na to, aby sa opatrenie považovalo za selektívne, a že stropy daní tak nemôžu predstavovať selektívnu pomoc ([13]). Pokiaľ ide o strop príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie stanovený na 0,5 % pridanej hodnoty, Francúzsko sa opiera o judikatúru Ústavnej rady ([14]) a pripomína, že považujúc príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie za príspevok, ktorý je v súlade so zásadou rovnosti zdaňovania, súd priznal, že subjekty, ktoré využívajú tento strop, sa nachádzajú v odlišnej skutkovej situácii ako iné podniky, odkiaľ vychádza neexistencia selektívnej pomoci.

(76) Po druhé, pokiaľ ide o spotrebu pre vlastnú potrebu, Francúzsko sa domnieva, že oslobodenie od príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie priznané spotrebiteľom pre vlastnú potrebu sa týka príjemcov opatrenia nachádzajúcich sa v odlišnej skutkovej situácii ako iní platcovia príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, a preto vylučuje selektívnosť pomoci.

(77) Po tretie, neexistencia selektívnosti sa odôvodnila povahou francúzskeho daňového systému, z ktorého vyplývajú opatrenia, a ktorý nepredstavuje žiadny selektívny charakter. Podľa Francúzska strop príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie vyplýva aj z povahy daňového systému, podľa ktorého sa stanovuje, že daňové zaťaženie musí zohľadniť platobné schopnosti každého.

(78) Nakoniec, pokiaľ ide o spotrebiteľov pre vlastnú potrebu, ktorí vyrábajú elektrickú energiu z energie z obnoviteľných zdrojov alebo kogenerácie, pôsobiacich hlavne v odvetví chemického, hutníckeho, petrochemického priemyslu, Francúzsko zdôrazňuje, že je logické, že elektrická energia vyrábaná a spotrebovaná pre vlastnú potrebu je oslobodená od príspevku, a to v tej časti príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktorou sa financuje energia z obnoviteľných zdrojov alebo podpora kogenerácie, pokiaľ sa na túto elektrickú energiu neuplatnila žiadna štátna podpora financovaná prostredníctvom príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, a pokiaľ elektrická energia prispieva k cieľu ochrany životného prostredia sledovaného prostredníctvom podpory energie z obnoviteľných zdrojov a kogenerácie financovanej z príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie rovnako ako elektrická energia privádzaná do siete (na ktorú sa uplatnila podpora financovaná prostredníctvom príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie). Francúzsko zdôrazňuje, že z tohto dôvodu oslobodenie od príspevku spotrebiteľov pre vlastnú potrebu, ktorí používajú obnoviteľné zdroje energie alebo kogeneráciu, nepredstavuje selektívnu výhodu.

4.1.2. *Neexistencia narušenia hospodárskej súťaže*

(79) Francúzsko tvrdí, že podobné opatrenie existovalo pred nadobudnutím platnosti príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie v roku 2003. Francúzsko sa preto domnieva, že pomoc mala len malý vplyv na ekonomickú a konkurenčnú situáciu podnikov nachádzajúcich sa vo Francúzsku.

4.2. **Za predpokladu, že sa pomoc potvrdí ako štátna pomoc, bude strop príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie za dané miesto a stanovený na 0,5 % pridanej hodnoty predstavovať zlučiteľnú pomoc**

(80) Za predpokladu, že by sa však pomoc potvrdila ako štátna pomoc, Francúzsko navrhne vykonať analýzu zlučiteľnosti príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie podľa troch rôznych línií:

(81) Po prvé, zlučiteľnosť opatrení vyplýva zo skutočnosti, že opatrenia zodpovedajú ustanoveniam stanoveným v smernici 2003/96 (pozri oddiel 4.2.1).

(82) Po druhé, ak príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie možno považovať za environmentálnu daň, jeho zníženie je takto úplne zlučiteľné s usmerneniami Spoločenstva o štátnej pomoci na ochranu životného prostredia ([15]) (ďalej len „usmernenia z roka 2001“), usmerneniami z roka 2008 a usmerneniami z roka 2014 (pozri oddiel 4.2.2).

(83) Po tretie, ak by príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie nebolo možné považovať za environmentálnu daň, vtedy by jeho strop bol zlučiteľný s usmerneniami z roka 2014 pre tú časť príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktorým sa financuje obnoviteľná energia a s článkom 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ pre iné časti príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie (pozri oddiel 4.2.3).

4.2.1. *Zlučiteľnosť opatrení vyplýva z dodržiavania ustanovení smernice 2003/96/ES*

(84) Francúzsko zdôrazňuje, že smernica Komisie 2003/96/ES umožňuje určité oslobodenia od príspevku:

([13]) Rozsudok Súdneho dvora z 15. novembra 2011, Komisia/Gibraltar a Spojené kráľovstvo, C-106/09, ECLI:EU:C:2011:732.
([14]) Rozhodnutie 2005-516 DC zo 7. júla 2005.
([15]) Oznámenie Komisie – Pravidlá Spoločenstva o štátnej pomoci na ochranu životného prostredia (Ú. v. ES C 37, 3.2.2001, s. 3).

(85) Po prvé, v článku 14 ods. 1 písm. a) smernice sa umožňuje oslobodenie od poplatkov týkajúcich sa elektrickej energie použitej na výrobu elektrickej energie alebo na udržanie výrobnej kapacity. Toto oslobodenie od príspevku pokrýva vo veľkej miere oslobodenie od príspevku spotrebiteľov pre vlastnú potrebu stanovené v rámci predmetných opatrení.

(86) Po druhé, v článku 15 ods. 1 písm. e) smernice sa umožňuje oslobodenie od poplatkov v prípade elektrickej energie spotrebovanej pre vlastnú potrebu a vyrobenej z kogenerácie.

(87) Nakoniec, v článku 17 ods. 1 písm. a) smernice sa umožňuje čiastkové oslobodenie od príspevku podnikom „veľkým spotrebiteľom energie“, definovaným ako podniky, ktorých nákup energetických produktov a elektrickej energie predstavuje 3 percentá výrobnej hodnoty alebo ktorých dane z energií predstavujú 0,5 percenta pridanej hodnoty.

4.2.2. *Za predpokladu, že príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie je environmentálnou daňou, strop príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie je zlučiteľný s pravidlami uplatňovanými na štátnu pomoc*

(88) Vo svojej korešpondencii s Komisiou sa Francúzsko domnieva, že príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie možno považovať za environmentálnu daň definovanú v bode 70(14) usmernení z roka 2008. Francúzsko sa totiž domnievalo, že daňový základ pripúšťa negatívne účinky na životné prostredie, aj keď cieľom je financovať energiu z obnoviteľných zdrojov, a že z tohto dôvodu je tento režim pomoci priaznivý pre životné prostredie. Dôsledkom tohto posúdenia bolo hodnotenie zlučiteľnosti opatrení s vnútorným trhom z hľadiska troch postupných základov zlučiteľnosti.

(89) Po prvé, počas obdobia od 2003 do 2008 sa má zlučiteľnosť zníženia príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie hodnotiť podľa usmernení z roka 2001. Podľa Francúzska je táto zlučiteľnosť zabezpečená tým, že príjemcovia opatrenia platia značnú časť príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, a to najmenej 20 percent, v súlade s bodmi 51.1.a a 51.1.b usmernení z roka 2001.

(90) Po druhé, Francúzsko sa domnieva, že opatrenia sú v súlade s usmerneniami z roka 2008 na obdobie 2008 – 2014. Na jednej strane Francúzsko považuje príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie za environmentálnu daň. Na druhej strane sa v bode 4 usmernení z roka 2008 stanovuje, že environmentálne dane sú zlučiteľné s vnútorným trhom. Preto by zlučiteľnosť opatrení s vnútorným trhom bola takto dostatočne preukázaná.

(91) Nakoniec sa Francúzsko domnieva, že dva stropy príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie sú zlučiteľné s usmerneniami z roka 2014, ktoré sa uplatňovali od 1. júla do ukončenia opatrení v roku 2015, a že sa nimi dodržiava hlavne bod 170 týchto usmernení.

4.2.3. *Táto zlučiteľnosť sa odôvodňuje podľa oddielu 3.7.2 usmernení z roka 2014 na jednej strane a článku 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ na strane druhej*

(92) Vo svojom oznámení z 22. októbra 2015 však Francúzsko súhlasilo s tým, že zváži možnosť, že nebude príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie považovať za environmentálnu daň a že vyvodí dôsledky, pokiaľ ide o analýzu jeho zlučiteľnosti s vnútorným trhom podľa oddielu 3.7.2 usmernení z roka 2014 na jednej strane a článku 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ na strane druhej.

4.2.3.1. Zníženie príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie v rozsahu, v akom umožňuje financovať energiu z obnoviteľných zdrojov

(93) Podľa Francúzska je zhoda opatrení s usmerneniami z roka 2014 preukázaná. Francúzsko sa výslovne odvoláva na oddiel 3.7.2 ako na právny základ na vyhodnotenie zlučiteľnosti predmetných opatrení ([16]) s vnútorným trhom.

(94) Po prvé, Francúzsko poznamenáva, že všetky pomoci poskytnuté pred 1. januárom 2011 vo forme zníženia príspevku, ktorý slúži na financovanie podpory energie vyrábanej z energie z obnoviteľných zdrojov, možno vyhlásiť za zlučiteľné s vnútorným trhom, ako sa stanovuje v bode 248 usmernení z roka 2014.

(95) Po druhé, pokiaľ ide o obdobie po roku 2011, Francúzsko sa domnieva, že pomoc možno poskytnúť, pokiaľ podlieha plánu úpravy, ktorý na základe objektívnych kritérií zabezpečuje priblíženie úrovne zníženia poskytnutej v rámci predmetných opatrení k úrovni stanovenej v oddiele 3.7.2 usmernení z roka 2014.

([16]) Nóta z 22. októbra 2015

(96) Francúzsko zdôrazňuje, že 50 percent podpory na spaľovanie má byť posudzované ako podpora na výrobu energie z obnoviteľných zdrojov, keďže 50 percent spaľovaného odpadu predstavuje biologicky rozložiteľný odpad, ako to vyplýva zo štatistík Medzinárodnej agentúry pre energiu (IEA) a Eurostatu.

4.2.3.2. Zníženie príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie v rozsahu, v akom umožňuje financovať kogeneráciu, vyrovnanie sadzieb a sociálne tarify

(97) Pokiaľ ide o časť príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktorá sa netýka financovania výroby elektrickej energie z energie z obnoviteľných zdrojov, Francúzsko poskytlo podrobnú analýzu opatrení, ktoré Komisia opisuje nižšie.

4.2.4. *Cieľ spoločného záujmu stropov*

(98) Francúzsko sa domnieva, že zmluva poskytuje dostatočný právny základ na odôvodnenie zlučiteľnosti opatrenia s vnútorným trhom pre tú časť stropov príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktorá sa vzťahuje na„*iné politiky, ako je rozvoj energie z obnoviteľných zdrojov, stropy týkajúce sa časti príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktorou sa financuje rozvoj energie z obnoviteľných zdrojov ako […], ktoré sa riadia [] usmerneniami o štátnej pomoci v oblasti ochrany životného prostredia a energetiky 2014*.“

(99) Francúzsko v prvom rade zdôrazňuje, že podľa európskych právnych predpisov možno považovať za prípustné, že podniky s vysokým odberom elektrickej energie neznášajú nadmerné náklady na zásobovanie elektrickou energiou z dôvodu cieľov spoločného záujmu, ako sú i) kogenerácia, ii) cieľ územnej súdržnosti a ochrany najvzdialenejších regiónov, iii) cieľ sociálnej súdržnosti a boj proti sociálnemu vylúčeniu.

1. Po prvé podpora kogenerácie sa na jednej strane odôvodňuje smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2004/8 ([17]), a na druhej strane rozhodnutím Európskej rady zo 7. a 8. marca 2007, ktorým sa stanovuje cieľ zníženia spotreby energie, pre ktorý má kogenerácia veľký význam. Francúzsko poznamenáva, že časť príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie týkajúca sa podpory kogenerácie môže zahŕňať podporu poskytnutú na spaľovanie biologicky nerozložiteľného odpadu, pretože tento sa používa na vysoko účinnú kogeneráciu.

2. Po druhé vyrovnanie sadzieb prispieva k cieľu Spoločenstva, čo sa týka územnej súdržnosti, zakotvenému v článku 3 Zmluvy o Európskej únii (ZEÚ). Francúzsko takisto tvrdí, že cieľ spoločného záujmu tejto politiky vychádza z článkov 174 ZFEÚ, 349 ZEÚ, ako aj 107 ods. 3 písm. a) ZFEÚ.

3. Po tretie, podľa Francúzska sociálne tarify predstavujú cieľ spoločného záujmu, ktorý je podporený v článku 3 ZEÚ a 174 ZFEÚ. Francúzsko pripomína, že cieľ tejto politiky môže takisto nájsť svoje odôvodnenie v článku 1 Charty základných práv. Francúzsko ďalej uvádza odôvodnenie 45 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES ([18]) podľa ktorej „*je potrebné, aby členské štáty prijali nevyhnutné opatrenia na ochranu zraniteľných spotrebiteľov v súvislosti s trhom*“. Francúzsko poznamenáva, že sociálne oceňovanie elektrickej energie, pričom sa zaručuje prístup k základnému majetku, prispieva k ochrane dôstojnosti ľudskej bytosti.

(100) Podľa Francúzska dva stropy príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, a to za odberné miesto a vo výške 0,5 % pridanej hodnoty, plnia v druhom rade cieľ zachovania konkurencieschopnosti podnikov podložený článkom 173 ods. 1 ZFEÚ. Francúzsko dopĺňa, že podľa smernice 2003/96/ES majú členské štáty takisto možnosť uplatniť oslobodenie od príspevku v prospech veľkých spotrebiteľov elektrickej energie, aby udržali konkurencieschopnosť týchto podnikov, možnosť okrem iného uznanú v usmerneniach z roka 2014 (oddiel 3.7.2) na financovanie energie z obnoviteľných zdrojov. Ak tento cieľ udržania konkurencieschopnosti nie je dostatočný na odôvodnenie existencie spoločného záujmu, podľa Francúzska prispieva k odôvodneniu tohto cieľa spoločného záujmu.

4.2.4.1. Nevyhnutnosť

(101) Nevyhnutnosť opatrení je podľa Francúzska náležite odôvodnená, lebo opatrenia prispievajú k posilneniu konkurencieschopnosti podnikov ako príjemcov opatrení, a tým k prevencii rizík premiestnenia prevádzok. Ak sú navyše opatrenia správne zacielené a stropy správne určené, nemajú diskriminačný charakter. Francúzsko v tomto ohľade poukazuje na súlad vybratých prahov medzi dvomi typmi oslobodenia od príspevku, a to za odberné miesto a podľa pridanej hodnoty, pričom strop za odberné miesto je len odklonom od stropu vo výške 0,5 % pridanej hodnoty. Príjemcovia opatrenia sa nakoniec vyberú podľa transparentných a objektívnych pravidiel s cieľom podporiť podniky, ktoré sú najviac vystavené strate konkurencieschopnosti.

([17]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/8 z 11. februára 2004 o podpore kogenerácie založenej na dopyte po využiteľnom teple na vnútornom trhu s energiou, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 92/42/EHS (Ú. v. EÚ L 52, 21.2.2004, s. 50).

([18]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/72 z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrinou, ktorou sa zrušuje smernica 2003/54/ES (Ú. v. EÚ L 211, 14.8.2009, s. 55).

(102) Francúzsko takisto odôvodňuje nevyhnutnosť opatrení skutočnosťou, že spochybnenie týchto znížení môže spôsobiť vznik dodatočných nákladov na úrovni od 12 percent do 24 percent pridanej hodnoty. Francúzsko okrem toho tvrdí, že nárast faktúry za energiu o 2 EUR/MWh predstavuje nárast výrobných nákladov o 2 percentá, čo predstavuje viac než „*čisté obchodné rozpätie*“ týchto podnikov. V tejto súvislosti dodatočné finančné úsilie vyvolané zrušením zníženia príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie by podľa Francúzska spôsobilo iba nárast rizika premiestnenia podnikov náročných na spotrebu elektrickej energie a rizika spojeného s financovaním uvedených politík tým, že by sa zaťaženie prenieslo na iných spotrebiteľov.

4.2.4.2. Vhodnosť opatrenia pomoci

(103) Francúzsko sa takisto domnieva, že vhodnosť opatrení možno odôvodniť na základe smernice 2003/96/ES, v ktorej sa pripúšťa skutočnosť, že podniky, ktoré platia daň z energií vo výške 0,5 percenta ich pridanej hodnoty, môžu byť oslobodené nad tento prah z dôvodu neexistencie daňovej harmonizácie, ako aj rizík straty konkurencieschopnosti na medzinárodnej úrovni.

(104) Zníženie príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie je podľa Francúzska vhodné v súvislosti s neexistenciou úplnej daňovej harmonizácie a výrazným zhoršením európskej konkurencieschopnosti.

4.2.4.3. Proporcionalita

(105) Francúzsko ďalej zdôrazňuje, že toto zníženie príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie je úmerné. Zodpovedá priemernému príspevku vo výške 31 percent až 34 percent celkového príspevku, a to 5,1 a 5,6 EUR/MWh (odhad z roka 2014), v porovnaní s príspevkom na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktorý sa zvýšil na 16,5 EUR/MWh k tomu istému dátumu. Francúzsko poznamenáva, že táto sadzba vo výške 31 percent až 34 percent je vyššia než minimálna povolená miera podľa usmernení z roka 2008, ako aj podľa oddielu 3.7.1 a oddielu 3.7.2 usmernení z roka 2014, a preto je úmerná.

(106) Podľa Francúzska možno teda toto zníženie považovať za úmerné, pokiaľ príjemcovia opatrenia zaplatia dostatočne veľkú časť príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie.

(107) Francúzsko oznámilo sumy príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie pripadajúce na príjemcu opatrenia za rok 2014. Komisia zdôrazňuje, že len v roku 2014 najmenej 124 príjemcov opatrenia uhradilo príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie na úrovni nižšej ako 15 percent stanovenej v bode 188 usmernení z roka 2014.

4.2.4.4. Motivačná povaha opatrení

(108) Francúzsko sa domnieva, že v danom prípade túto podmienku nemožno uplatniť. Poznamenáva, že opatrenia nie sú zamerané na podnecovanie príjemcov opatrení, aby zmenili svoje správanie, ale sú skôr preventívne zamerané na to, aby sa konkurencieschopnosť príjemcov opatrení nezhoršovala.

4.2.4.5. Obmedzovanie účinkov, ktorými sa narúša hospodárska súťaž a pozitívny pomer nákladov a prínosov

(109) Francúzsko v tejto súvislosti tvrdí, že zavedené oslobodenie od príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie umožňuje presne obmedziť narušenie hospodárskej súťaže. Vo svojich pripomienkach poznamenáva, že napriek stropom príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie zostáva značný rozdiel medzi cenami vo Francúzsku a Severnej Amerike, a to vo výške rádovo 10 EUR/MWh pre podniky náročné na spotrebu elektrickej energie. Francúzsko tiež uvádza štúdiu ICF, aby poukázalo na skutočnosť, že Francúzsko priznáva menej oslobodení od príspevku ako Nemecko, Taliansko a Dánsko ([19]).

4.2.4.6. Zlučiteľnosť stropov príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ak sa príspevok poskytuje na iné účely ako financovanie výroby elektrickej energie z energie z obnoviteľných zdrojov, vysoko účinnej kogenerácie, ako podpora vyrovnania sadzieb a sociálnych taríf

(110) Pokiaľ ide o iné časti príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie uvedené v odôvodnení 11 (1) až 11 (3), Francúzsko poskytlo tieto informácie:

1. Pokiaľ ide o podporu spaľovania biologicky rozložiteľného odpadu, Francúzsko najprv zdôrazňuje existenciu spoločného záujmu v tej časti týkajúcej sa spaľovania, ktorej cieľom je vznik energie z obnoviteľných zdrojov. Pokiaľ ide o spaľovanie týkajúce sa biologicky nerozložiteľného odpadu, Francúzsko následne zdôrazňuje, že svoju podporu zameriava na zlepšenie energetickej účinnosti. Francúzsko vysvetlilo, že opatrenia sú primerané, pokiaľ nákupná tarifa umožní dosiahnuť mieru návratnosti od 6 do 7 percent. Opatrenia nakoniec nemajú účinok, ktorým sa narúša hospodárska súťaž, pokiaľ sú všetky spaľovacie zariadenia oprávnené podľa daného mechanizmu.

([19]) ICF International, „*An International comparison of energy and climate change policies impacting energy intensive industries in selected countries*“, July 2012.

2. Podpora špičkových zariadení slúži cieľu spoločného záujmu v oblasti bezpečnosti zásobovania. Podpora je potrebná na realizáciu investícií. Francúzsko sa nakoniec domnievalo, že obmedzený výkon predmetných zariadení (78 MW v roku 2014) obmedzuje účinok, ktorým sa narúša hospodárska súťaž.

3. Pokiaľ ide o financovanie zmlúv o zaručenom výkone, Francúzsko nespresnilo potrebu ani príslušný charakter tejto podpory.

4.3. **Oslobodenie od príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktoré sa priznalo spotrebiteľom pre vlastnú potrebu, nepredstavuje štátnu pomoc**

(111) Francúzsko najprv zdôraznilo, že toto oslobodenie od príspevku v prípade spotreby pre vlastnú potrebu na výrobu elektrickej energie je úplne zlučiteľné so smernicou 2003/96/ES, v ktorej sa stanovuje, že malí výrobcovia elektrickej energie môžu byť oslobodení od dane za elektrickú energiu, pokiaľ by produkty použité na výrobu tejto elektrickej energie boli zdanené inak.

(112) Pokiaľ ide o existenciu pomoci, Francúzsko v prvom rade vysvetľuje, že toto oslobodenie od príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie nepredstavuje selektívnu pomoc. Francúzsko poznamenáva, že toto oslobodenie od príspevku nezávisí od povahy činnosti príjemcov opatrenia a že sa v zásade uplatňuje na všetky podniky v rámci kapacity 240 GWh. Títo príjemcovia opatrenia navyše nepredstavujú žiadnu záťaž na elektrický systém, pokiaľ ide o spotrebu pre vlastnú potrebu. Je teda prípustné, aby sa s nimi zaobchádzalo odlišne od spotrebiteľov, ktorí nakupujú všetku svoju elektrickú energiu.

(113) Francúzsko sa ďalej domnieva, že oslobodenie od príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie priznané spotrebiteľom elektrickej energie pre vlastnú potrebu nenarúša hospodársku súťaž, pokiaľ viaceré krajiny hlavne v rámci Európskej únie uplatňujú rovnaký typ oslobodenia od príspevku. Toto oslobodenie od príspevku preto nepredstavuje štátnu pomoc.

(114) Pokiaľ ide o zlučiteľnosť oslobodenia od príspevku, Francúzsko sa domnieva, že za predpokladu, že by spotreba pre vlastnú potrebu predstavovala štátnu pomoc, plnila by cieľ spoločného záujmu tým, že by prispievala k zabezpečeniu zásobovania zmierňovaním účinkov vysokej spotreby elektrickej energie.

4.4. **Plán úpravy po prijatí usmernení z roka 2014**

(115) Francúzsko, ktoré zvažovalo predpoklad zlučiteľnosti opatrenia s vnútorným trhom na základe spojenia oddielu 3.7.2 usmernení z roka 2014 a článku 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ, ako to vysvetlilo v oddiele 4.2.3, vyvodilo z toho dôsledky v liste z 27. októbra 2017, ktorý poslalo Komisii. V tejto korešpondencii Francúzsko oznámilo novú verziu pánu úpravy v súlade s oddielom 3.7.3 usmernení z roka 2014 s cieľom nasmerovať podľa objektívnych pravidiel oslobodenie od príspevku priznané v rámci opatrení na takú úroveň oslobodenia od príspevku, ktorá je zlučiteľná s týmito usmerneniami podľa oddielu 3.7.2.

(116) Táto etapa výpočtu príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie určeného pre rôzne účely umožňuje vypočítať sumu, ktorú majú zaplatiť príjemcovia opatrenia zníženia príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie v rámci plánu úpravy. Táto suma sa pohybuje medzi sumou príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktorá už bola zaplatená a sumou vypočítanou podľa usmernení. Suma príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktorá sa má uhradiť, sa vypočíta odlišným spôsobom v závislosti od dotknutých častí príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie a stanoví sa tak, ako sa uvádza v oddiele 4.4.1.

4.4.1. *Priame uplatnenie oddielu 3.7.3 na časť príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie „financovanie energie z obnoviteľných zdrojov“*

(117) Pokiaľ ide o časť príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktorým sa financuje energia z obnoviteľných zdrojov vrátane spaľovania biologicky rozložiteľného odpadu, Francúzsko zvažuje plán úpravy tak, aby sa k teoretickému dátumu 1. januára 2019 výška príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, pozastaveného k 1. januáru 2016, ktorú je potrebné uhradiť k 1. januáru 2019, postupne vypočítala podľa usmernení z roka 2014:

(118) Ak podnik i) patrí do sektora činností uvedeného v prílohe 3 k usmerneniam z roka 2014 a má energetickú náročnosť nad 20 percent alebo ii) má spoločnú energetickú náročnosť najmenej 20 percent a je vystavený medzinárodnému obchodu nad 4 percentá (alebo sa uvádza v prílohe 5 k týmto usmerneniam), v takom prípade musí zaplatiť najnižšiu hodnotu v rozmedzí 15 percent nákladov alebo 0,5 percenta svojej pridanej hodnoty.

(119) Ak podnik patrí do sektora uvedeného v prílohe 3 k usmerneniam z roka 2014 a má energetickú náročnosť do 20 percent, v takom prípade musí zaplatiť najnižšiu hodnotu v rozmedzí 15 percent nákladov alebo 4 percentá svojej pridanej hodnoty.

(120) V ostatných prípadoch, ak podnik i) patrí do sektora činnosti, ktorý sa neuvádza v prílohe 3 k usmerneniam, alebo ii) ak sa jeho sektor uvádza v prílohe 5, ale má energetickú náročnosť do 20 percent a iii) ak využil štátnu pomoc pred 1. júlom 2014, v takom prípade musí zaplatiť aspoň 20 percent nákladov.

(121) Nakoniec, vo všetkých ostatných prípadoch sa musí dosiahnuť výška 100 percent príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie k 1. januáru 2019.

4.4.2. *Analogické uplatnenie oddielu 3.7.3 na časti príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie „kogenerácia", „vyrovnanie sadzieb" a „sociálne tarify"*

(122) Pokiaľ ide o kogeneráciu, vyrovnanie sadzieb a sociálne tarify, plán úpravy smeruje k tomu, aby sa príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie najneskôr v roku 2019 platil takto:

— 15 percent, ak ide o podnik náročný na spotrebu elektrickej energie podľa bodov 185 až 186 usmernení z roka 2014. Ak má podnik spotrebu elektrickej energie nad 20 percent a ak jeho sektor patrí do sektorov uvedených v prílohe 3 alebo prílohe 5 týchto usmernení, v takom prípade možno obmedziť výšku príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie na 0,5 percenta pridanej hodnoty podniku a na 4 percentá, ak podnik nemá spotrebu elektrickej energie, ktorá dosahuje alebo prekračuje 20 percent spotreby elektrickej energie.

— 100 percent pre ostatné podniky.

(123) Francúzsko sa domnieva, že tento plán úpravy možno odôvodniť na základe rovnakých dôvodov, ako sa uvádzajú v oddiele 3.7.3 usmernení z roka 2014 o znížení nákladov určených na financovanie energie z obnoviteľných zdrojov. Plán úpravy predovšetkým zabraňuje nadmernému nárastu nákladu, ktorý by vyplynul z okamžitého uplatnenia kritérií uvedených v bodoch 185 až 189 usmernení z roka 2014. V tomto zmysle prispieva k finančnej udržateľnosti príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, pričom zabezpečuje prijateľnosť podpory a podmienok jeho financovania.

4.4.3. *Neuplatňovanie plánu úpravy na iné časti príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie*

(124) Pokiaľ však ide o zníženie príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie určeného na účely uvedené v odôvodnení 110 (1) až 110 (2), Francúzsko nestanovilo, aby boli zahrnuté do plánu úpravy. Francúzsko potvrdilo, že príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie určený na tieto účely sa musí zaplatiť v posudzovanom období 2003 – 2015 ([20]) a zníženie príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie určeného pre tieto účely bude predmetom vymáhania celkovej sumy.

4.4.4. *Dátum spustenia plánov úpravy*

(125) Pokiaľ ide o časti obnoviteľné zdroje energie a kogenerácia, Francúzsko spúšťa plán úpravy v roku 2011. Francúzsko sa v tomto ohľade opiera o bod 248 usmernení z roka 2014 a o rozhodnutia Komisie z 15. júna 2017 (SA.38635 ([21])) a z 21. septembra 2017 (SA.47887) ([22]).

(126) Pokiaľ ide o ostatné časti financované z príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, Francúzsko na základe pochybností, ktoré vyjadrila Komisia vo svojom rozhodnutí o začatí konania, spúšťa v roku 2004 plán úpravy. Francúzsko sa domnieva, že tento dátum možno odôvodniť na základe premlčacej doby 10 rokov, ktorú možno v danom prípade uplatniť podľa desaťročnej premlčacej doby stanovenej v článku 17 nariadenia Rady (EÚ) 1589/2015 ([23]).

4.4.5. *Posudzovanie spotreby pre vlastnú potrebu v rámci plánu úpravy*

4.4.5.1. Oslobodenie od príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie z dôvodu spotreby elektrickej energie použitej na výrobu elektrickej energie.

(127) Podľa Francúzska v súlade s článkom 14 smernice 2003/96/ES, v ktorom sa stanovuje, že spotreba elektrickej energie použitej na výrobu elektrickej energie, ako aj na udržanie kapacity na výrobu elektrickej energie sa úplne oslobodzuje od daní, subjekty oslobodené od dane z dôvodu spotreby pre vlastnú potrebu, ktoré sú výrobcami elektrickej energie (kód NACE 3511), môžu byť oslobodené od príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie z dôvodu spotreby elektrickej energie pre vlastnú potrebu. Francúzsko sa domnieva, že preto nie je potrebné zahrnúť týchto príjemcov opatrenia do plánu úpravy.

([20]) Nóta francúzskych orgánov z 23. novembra 2017.
([21]) Ú. v. EÚ C 336, 6.10.2017, s. 2.
([22]) Ú. v. EÚ L 258, 6.10.2017, s. 127.
([23]) Nariadenie Rady (EÚ) 2015/1589 z 13. júla 2015 stanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ L 248, 24.9.2015, s. 9).

4.4.5.2. Elektrická elektrina vyrobená z energie z obnoviteľných zdrojov a spotrebovaná pre vlastnú potrebu

(128) Pokiaľ ide o subjekty oslobodené od dane, ktoré vyrábajú elektrickú energiu z energie z obnoviteľných zdrojov, elektrickú energiu vyrobenú a spotrebovanú pre vlastnú potrebu možno oslobodiť od časti príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktorou sa financuje energia z obnoviteľných zdrojov, pokiaľ sa na ňu neuplatnila žiadna štátna podpora a z príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie sa čiastočne financovala podpora energie z obnoviteľných zdrojov.

(129) Francúzsko však do plánu úpravy zahrnulo oslobodenie od príspevku týkajúce sa zostávajúcej časti príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie s výnimkou prípadov, keď je zodpovedajúca výhoda nižšia než strop minimálnej pomoci.

4.4.5.3. Elektrická elektrina vyrobená z kogenerácie a spotrebovaná pre vlastnú potrebu

(130) Rovnako, pokiaľ ide o subjekty oslobodené od dane, ktoré vyrábajú elektrickú energiu z energie z obnoviteľných zdrojov, elektrickú energiu vyrobenú a spotrebovanú pre vlastnú potrebu možno oslobodiť od časti príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktorou sa financuje kogenerácia, pokiaľ sa na ňu neuplatnila žiadna štátna podpora.

(131) Francúzsko však do plánu úpravy zahrnulo oslobodenie od príspevku týkajúce sa zostávajúcej časti príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie s výnimkou prípadov, keď je zodpovedajúca výhoda nižšia než strop minimálnej pomoci.

4.4.6. *Metodológia rozdelenia teoreticky splatného príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie na základe politiky, bez oslobodenia od príspevku*

(132) Pokiaľ ide o splatný príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie bez oslobodenia, Francúzsko vykoná výpočet pre každý podnik na základe ročnej miery jeho spotreby. Táto teoretická suma príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie sa rozdelí na jednotlivé politiky podľa rozdelenia, ktoré predložila Komisia pre reguláciu energetiky a oznámila 20. decembra 2016 Komisii:

	Energia z obnoviteľných zdrojov *(%)*	Spaľovanie *(%)*	Kogenerácia *(%)*	Vyrovnanie sadzieb *(%)*	Sociálne tarify *(%)*	Špičkové zariadenia *(%)*	Rôzne *(%)*
2003	11	2	57	27	0	2	1
2004	16	3	50	28	0	2	1
2005	11	2	48	30	6	3	1
2006	4	1	57	32	3	2	1
2007	0	– 3	38	63	– 1	2	1
2008	7	– 1	29	59	3	3	1
2009	18	0	30	47	3	1	1
2010	21	– 1	40	35	3	1	1
2011	43	1	27	27	1	0	1
2012	48	0	20	29	2	0	0
2013	52	1	16	28	3	0	0
2014	58	1	10	27	4	0	0
2015	61	1	9	24	5	0	0
Spolu	41,9	0,6	23,0	30,5	2,9	0,7	0,5

Medziročná váha každej politiky, nóta francúzskych orgánov z 20. decembra 2016

(133) Francúzsko zdôrazňuje, že energia z obnoviteľných zdrojov, kogenerácia, vyrovnanie sadzieb a sociálne tarify predstavujú 98,2 percenta výšky príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie znášaného od roku 2003.

(134) Pokiaľ ide o spaľovanie, Francúzsko zdôrazňuje, že podľa štatistík Medzinárodnej agentúry pre energiu a Eurostatu možno považovať za prípustné, aby sa energia, ktorú vyrobí reťazec UIOM (Unité d'Incinération d'Ordures Ménagères) a ktorá sa zhodnocuje vo forme tepla alebo elektrickej energie, z polovice zaúčtovala ako obnoviteľná energia. Z tohto dôvodu sa 50 percent príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie určeného na podporu spaľovania začleňuje do časti energia z obnoviteľných zdrojov. Podpora spaľovania biologicky nerozložiteľného odpadu použitého na vysoko účinnú kogeneráciu sa navyše alokuje v časti príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie kogenerácia. Na základe tohto predpokladu Francúzsko zvolilo toto rozčlenenie:

	Energia z obnoviteľných zdrojov *(%)*	Kogenerácia *(%)*	Vyrovnanie sadzieb + sociálne nástroje *(%)*	Spaľovanie biologicky nerozložiteľného odpadu *(%)*	Rôzne *(%)*
2003	12	57	27	1	3
2004	17	50	28	2	2
2005	12	48	35	1	4
2006	5	57	35	1	3
2007	– 2	38	62	– 2	3
2008	6	29	62	– 1	4
2009	18	30	50	0	2
2010	21	40	38	– 1	2
2011	43	27	28	1	1
2012	48	20	31	0	1
2013	52	16	31	0	0
2014	59	10	31	0	0
2015	61	9	29	0	0

4.4.6.1. Uplatnenie minimálneho prahu

(135) Francúzsko spresňuje, že pre každé poskytnuté zníženie príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie sa uplatnil minimálny prah stanovený v nariadení (EÚ) Komisie 1407/2013 ([24]): pre každého príjemcu opatrenia sa výška poskytnutej pomoci za kĺzavé obdobie troch rokov porovnáva so sumou 200 000 EUR. V prípade, že je výška poskytnutej pomoci za kĺzavé obdobie troch rokov nižšia ako 200 000 EUR, suma na preplatenie sa rovná nule počas obdobia týchto troch rokov. Francúzsko spresňuje, že takisto zohľadní rozhodnutie Európskej komisie N 7/09 ([25]), v ktorom sa stanovuje zvýšenie minimálneho prahu na 500 000 EUR na roky 2009 a 2010, aby sa zobrala do úvahy súvislosť s vtedajšou ekonomickou krízou.

4.4.7. *Progresívnosť plánu úpravy*

(136) Pokiaľ ide o príjemcov opatrenia, ktorí nemôžu byť posudzovaní ako podniky náročné na spotrebu elektrickej energie podľa bodov 185 – 187 usmernení z roka 2014 alebo ktorí nedodržiavajú v plnom rozsahu ustanovenia oddielu 3.7.2 týchto usmernení, Francúzsko predložilo plán úpravy, ktorý vedie k postupnému zvýšeniu ich príspevku (pozri odôvodnenia 117 a 118).

(137) Tento plán úpravy je spoločný pre všetky zložky príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie. Upravuje všetky stropy a oslobodenia od príspevku poskytnuté v rámci opatrenia. Pokrýva takisto všetky politiky financované prostredníctvom príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie.

([24]) Nariadenie (EÚ) č. 1407/2013 z 18. decembra 2013 o uplatňovaní článkov 107 a 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie na pomoc *de minimis* (Ú. v. EÚ L 352, 24.12.2013, s. 1).
([25]) Ú. v. EÚ C 91, 21.4.2009, s. 3.

(138) Plán úpravy vychádza z príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktorý reálne zaplatili príjemcovia opatrenia počas roka, kedy sa plán spustil (2004 alebo 2011 podľa konkrétneho prípadu).

(139) Tento plán úpravy týkajúci sa rôzneho zníženia príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie má viesť k tomu, aby najneskôr k 1. januáru 2019 dosiahli zaplatené sumy minimálnu úroveň príspevkov v súlade s právnymi predpismi o štátnej pomoci. Výška požadovaného príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie podľa pravidiel uvedených v odôvodnení 118 až 122 sa má dosiahnuť.

(140) Toto zvýšenie sa realizuje prostredníctvom uplatnenia pravidla nárastu takto:

(141) Splatná suma za rok a za financovanú politiku = zaplatená suma

(142) + (splatná suma – zaplatená suma) × [(e^n)-1]/[(e^N)-1]

pričom n: číslo roka plánu úpravy (príklad: pokiaľ ide o plán so spustením v roku 2011 a celkovým uplatnením v roku 2019, v roku 2011 n = 0, v roku 2012 n = 1, …, v roku 2019 n = 8)

a N: počet rokov trvania plánu (napríklad: pre ten istý príklad uvedený vyššie, N = 8)

(143) Toto pravidlo zaručuje, aby sa splatná suma príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie časom priblížila k teoretickej hodnote splatného príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie v roku 2019. Keďže sa príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie v roku 2016 zrušil, plán úpravy sa po roku 2015 neuplatňoval.

(144) Funkcia, ktorá sa použila od východiskového bodu po teoretický cieľový bod, je postupná.

4.4.8. *Výpočet vymáhaných súm*

(145) V pláne úpravy sa stanovuje, že sumy príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie oslobodené nad povolenú úroveň stanovenú v pláne úpravy sa budú vymáhať.

(146) Suma, ktorá je predmetom preplácania, je rozdiel medzi i) splatným príspevkom na verejné služby v oblasti elektrickej energie uvedeným v oddieloch 4.4.1 až 4.4.7 a ii) príspevkom na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktorý skutočne zaplatili príjemcovia opatrenia. Táto suma sa vypočíta za každého príjemcu opatrenia a za každý rok.

(147) V prípade subjektov oslobodených od dane, ktoré vyrábajú elektrickú energiu pre vlastnú potrebu z energie z obnoviteľných zdrojov alebo kogenerácie, je minimálna úroveň príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie stanovená na nulu pre ten príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktorým sa financuje príslušne energia z obnoviteľných zdrojov alebo kogenerácia.

(148) Za predpokladu, že príjemca opatrenia za daný rok zaplatí vyššiu alebo rovnakú sumu za danú politiku, ako je minimálna suma požadovaného príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, suma určená pre plán úpravy je minimálna požadovaná suma splatného príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie za daný rok. V takom prípade sa zaplatený preplatok, ktorý vyplýva z výpočtu vykonaného za ostatné roky, neodčíta zo sumy splatnej týmto príjemcom opatrenia.

(149) Vo svojej nóte z 11. októbra oznámilo Francúzsko predbežný odhad vymáhaných súm, rádovo 31 miliónov EUR. Konanie vo veci vymáhania sa dotklo približne 700 podnikov. Francúzsko však spresnilo, že vyhodnotenie tejto sumy sa ukončí, keď sa zhromaždia informácie o znížení príspevku za jednotlivých príjemcov opatrenia za všetky roky.

5. **POSÚDENIE KOMISIOU**

5.1. **Existencia pomoci**

(150) Podľa článku 107 ods. 1 ZFEÚ pomoc poskytovaná členským štátom akoukoľvek formou zo štátnych prostriedkov, ktorá narúša hospodársku súťaž alebo hrozí narušením hospodárskej súťaže tým, že zvýhodňuje určité podniky alebo výrobu určitých druhov tovaru, je nezlučiteľná s vnútorným trhom, pokiaľ ovplyvňuje obchod medzi členskými štátmi.

(151) Komisia skúmala posúdenie rôznych znížení príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie ako štátnu pomoc:

5.1.1. *Posúdenie stropu príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie za odberné miesto a stropu vo výške 0,5 % pridanej hodnoty ako štátna pomoc*

5.1.1.1. Pomoc pripísateľná štátu a udelená prostredníctvom štátnych zdrojov

(152) V oddiele 3.1.1 rozhodnutia o začatí konania z roka 2014 Komisia dospela k záveru, že príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie je štátnym zdrojom.

(153) Komisia v prvom rade poznamenáva, že žiadna zainteresovaná strana nepopiera záver Komisie uvedený v predchádzajúcom odôvodnení.

(154) Komisia zdôrazňuje, že podľa judikatúry Súdneho dvora Európskej únie sa za štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ pokladajú len výhody poskytnuté priamo alebo nepriamo z verejných zdrojov.

(155) Samotná skutočnosť, že výhoda sa nefinancuje priamo zo štátnych zdrojov, nie je dostatočná pre vylúčenie zapojenia štátnych zdrojov. Z judikatúry Súdneho dvora Európskej únie totiž vyplýva, že k tomu, aby mohla byť výhoda poskytnutá jednému alebo viacerým podnikom považovaná za štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, nie je potrebné dokázať, že k prevodu zo štátneho rozpočtu alebo zo strany verejného subjektu došlo ([26]).

(156) Podľa judikatúry a ustálenej rozhodovacej praxe Komisie výnosy pochádzajúce z odvodov vyberaných štátom, riadené a prideľované podľa vnútroštátnych zákonov, predstavujú štátnu pomoc podľa článku 107 ods. 1 ZFEÚ, či ich riadi verejný alebo súkromný subjekt (Essent ([27]), Vent de Colère ([28])).

(157) Pokiaľ však ide o príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie, Súdny dvor už mal príležitosť potvrdiť, že príspevok je štátnym zdrojom. V spise Association Vent de Colère ([29]), ktorý je predmetom rozhodnutia Súdneho dvora z 19. decembra 2013 a ktorý sa týkal povinnosti nákupu veternej elektrickej energie, uvedenej v odôvodnení 10 a) vyššie, financovanej prostredníctvom príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, však Súdny dospel k záveru, že príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie je štátnym zdrojom.

(158) Po tretie, Komisia zdôrazňuje, že výhoda je pripísateľná štátu, lebo stropy vyplývajú zo zákona a vykonávacích správnych aktov, ktoré určujú režim a podmienky ich uplatňovania.

(159) Štátnu povahu príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie okrem toho potvrdzuje mechanizmus, ktorý zaviedlo Francúzsko na jeho vyberanie. Ako sa uvádza v odôvodneniach 14 a 15, vyberanie príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie sa centralizuje na úrovni Vkladového a konsignačného úradu, ktorý je verejným subjektom, aby sa zabezpečilo finančné riadenie príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie verejným subjektom a kontrola štátom, čo posilňuje kvalifikáciu štátneho zdroja.

(160) Komisia preto potvrdzuje závery, ktoré uviedla vo svojom rozhodnutí o začatí konania. Príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie a *a fortiori* jeho stropy sú pripísateľné štátu a poskytované prostredníctvom štátnych zdrojov.

5.1.1.2. Hospodárska výhoda a selektívnosť

(161) Pokiaľ ide o posúdenie existencie výhody, Komisia poznamenáva, že podľa judikatúry Súdneho dvora Európskej únie opatrenia, ktoré v rôznych podobách zmierňujú náklady znášané podnikom a ktoré bez toho, aby boli dotáciami v pravom zmysle slova, majú v podstate podobný charakter ako štátna pomoc, a preto sa považujú za štátnu pomoc ([30]).

([26]) Pozri rozhodnutia zo 16. mája 2002, *Francúzsko/Komisia*, C-482/99, ECLI:EU:C:2002:294, ods. 36; zo 17. júla 2008, *Essent Netwerk Noord a i.*, C-206/06, ECLI:EU:C:2008:413, ods. 70; z 19. decembra 2013, *Association Vent De Colère! a i.*, C-262/12, ECLI:EU:C:2013:851, ods. 19 až 21, a z 13. septembra 2017, *ENEA*, C-329/15, ECLI:EU:C:2017:671, ods. 25 Pozri takisto rozhodnutie *Doux Elevage*, uvedené nižšie v poznámke pod čiarou 25, ods. 34; rozhodnutie C-399/10 P a rozhodnutie C-401/10 *P Bouygues Telecom/Komisia*, ods. 100

([27]) Rozhodnutie zo 17. júla 2008, *Essent Netwerk Noord a i.*, C-206/06, ECLI:EU:C:2008:413.

([28]) Rozhodnutie z 19. decembra 2013, *Vent De Colère a i.*, C-262/12 ECLI:EU:C:2013:851, ods. 25

([29]) Rozhodnutie z 19. decembra 2013, *Vent De Colère a i.*, C-262/12 ECLI:EU:C:2013:851.

([30]) Rozsudky C-387/92 *Banco Exterior de España* [1994] ECR I-877, ods. 13, ECLI:EU:C:1994:100 a C-75/97 *Belgicko/Komisia* [1999] ECR I-3671, ods. 23, ECLI:EU:C:1999:311.

(162) Komisia v danom prípade zdôrazňuje, že v článku 5 zákona č. 2000-108 (v znení zmeny článku 37 zákona č. 2003-8) sa stanovuje zásada, že príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie majú zaplatiť koneční spotrebitelia elektrickej energie nachádzajúci sa na francúzskom území a že výška príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie sa vypočíta v pomere zodpovedajúcom množstvu spotrebovanej elektrickej energie. Tým, že sa oslobodila elektrická energia od príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie spotrebovaná nad strop za odberné miesto alebo nad strop stanovený na 0,5 % pridanej hodnoty v prípade priemyselných podnikov náročných na spotrebu elektrickej energie, štát zmiernil náklady za príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktoré by podniky ako príjemcovia opatrenia inak museli zaplatiť. Strop za odberné miesto a strop podľa pridanej hodnoty teda pre podniky ako príjemcov opatrení predstavujú výhody.

(163) Pokiaľ ide o existenciu selektívnej výhody, Súdny dvor vo svojom rozhodnutí z 21. decembra 2016 vo veciach Komisia/World Duty Free Group na jednej strane a Komisia/Banco Santander a Santusa na strane druhej ([31]) zdôraznil, že na stanovenie selektívnosti daňového opatrenia alebo nákladu sa musí stanoviť, či zavádza rozlišovanie medzi subjektmi, ktoré sa vzhľadom na cieľ sledovaný dotknutým všeobecným daňovým systémom nachádzajú v porovnateľnej skutkovej a právnej situácii, pričom ide o rozlišovanie, ktoré nie je odôvodnené povahou a štruktúrou tohto systému.

(164) Koncept pomoci však nezahŕňa opatrenia zakladajúce odlišné zaobchádzanie s podnikmi vo vzťahu k nákladom vtedy, keď možno uvedenú odlišnosť pripísať povahe a štruktúre systému predmetných nákladov. V tomto prípade prináleží členskému štátu, ktorý zavádza takéto rozlišovanie medzi podnikmi v oblasti nákladov, preukázať, že je skutočne odôvodnené povahou a štruktúrou dotknutého systému ([32]).

Referenčný systém

(165) Komisia zdôrazňuje, že v článku 5 zákona č. 2000-108 (v znení zmeny článku 37 zákona č. 2003-8) sa stanovuje zásada, že príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie majú zaplatiť koneční spotrebitelia elektrickej energie nachádzajúci sa na francúzskom území a že výška príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie sa vypočíta v pomere zodpovedajúcom množstvu spotrebovanej elektrickej energie. Príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie slúži na financovanie týchto opatrení:

a) Povinnosť určená pre EDF alebo miestne distribučné podniky nakupovať elektrickú energiu vyrobenú prostredníctvom istých typov zariadení, ktoré vyrábajú elektrickú energiu z obnoviteľných zdrojov;

b) Financovanie vysoko účinnej kogenerácie;

c) Kompenzácia výrobcov elektrickej energie nachádzajúcich sa v neprepojených oblastiach (Korzika alebo zámorské departmány), aby nepreniesli zvýšené náklady na výrobu elektrickej energie v porovnaní s nižšími nákladmi na výrobu v kontinentálnom Francúzsku na cenu elektrickej energie, ktorú hradí konečný spotrebiteľ („vyrovnanie sadzieb“);

d) Zavedenie sociálnej tarify, takzvaného „produktu základnej potreby“, ako aj časti nákladov, ktoré znášajú dodávatelia elektrickej energie z dôvodu ich finančnej účasti na mechanizme zriadenom v prospech osôb v stave chudoby.

e) Iné ciele, hlavne podpora spaľovania, podpora špičkovej výroby, v rozsahu do 2 percent vybratého príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie.

Rozlišovanie podnikov nachádzajúcich sa vzhľadom na cieľ predmetných opatrení v porovnateľnej skutkovej a právnej situácii

(166) Komisia zdôrazňuje, že podniky, ktoré využívajú strop príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie vo výške 0,5 % pridanej hodnoty a strop za odberné miesto, sa vzhľadom na ciele príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie nachádzajú v rovnakej skutkovej situácii ako iní koneční spotrebitelia. Na jednej strane ide skutočne o spotrebiteľov elektrickej energie a nič nedovoľuje domnievať sa, že by sa títo spotrebitelia, ktorí využívajú uvedené stropy, odlišovali od spotrebiteľov, ktorí tieto stropy nevyužívajú vzhľadom na ciele financovania podpory energie z obnoviteľných zdrojov, kogenerácie, vyrovnania sadzieb a sociálnych taríf. Títo príjemcovia opatrenia by tak mali prispievať na financovanie verejnej služby v oblasti elektrickej energie v rovnakom pomere ako iní koneční spotrebitelia.

([31]) Rozsudok z 21. decembra 2016, *Komisia/World Duty Free Group*; spojené veci C-20/15 P a C-21/15 P, ECLI:EU:C:2016:981, ods. 60; rozsudok z 21. decembra 2016, Komisia/Hansestadt Lübeck (Lübeck Airport), C-524/14 P, ECLI:EU:C:2016:971, ods. 55 a 58.

([32]) Rozhodnutia C-159/01 *Holandsko/Komisia* [2004] ECR I-4461, ods. 42, ECLI:EU:C:2004:246 a C -279/08 P, *NOx emission trading scheme*, ods. 62, ECLI:EU:C:2011:551.

(167) Kritériá oprávnenosti stropov, a to vo výške 0,5 % pridanej hodnoty a za odberné miesto, majú navyše za následok ďalšiu diskrimináciu v rámci skupiny podnikov, ktorých sa tieto stropy môžu týkať.

(168) Po prvé, strop vo výške 0,5 % pridanej hodnoty, ktorý sa má týkať podnikov náročných na spotrebu elektrickej energie, sa v skutočnosti týka veľkých podnikov z dôvodu oprávneného minimálneho prahu spotreby 7 GWh ročne. Podniky náročné na spotrebu elektrickej energie, pre ktoré príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie prekračuje 0,5 % pridanej hodnoty, ktoré však majú nižšiu ročnú spotrebu, takto nemajú nárok na strop určený z pridanej hodnoty, aj keď sú rovnako náročné na spotrebu elektrickej energie a pôsobia v tom istom odvetví. Strop určený z pridanej hodnoty je navyše vyhradený pre priemyselné podniky s výnimkou podnikov náročných na spotrebu elektrickej energie pôsobiacich napríklad v odvetví služieb. Komisia preto dospela k záveru, že žiadne z týchto rozlišovaní nemožno vysvetliť povahou a cieľom príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie.

(169) Po druhé, pokiaľ ide o strop za odberné miesto, podľa zákona č. 2000-108 (v znení zmeny článku 37 zákona č. 2003-8) sa stanovuje strop príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie na počiatočnú sumu 500 000 EUR za odberné miesto. Komisia poznamenáva, že podľa dodatočných informácií, ktoré oznámilo Francúzsko, tento strop tým, že sa opiera o výšku stropu a príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie z roka 2013, zodpovedá ročnej spotrebe 42 GWh (gigawatthodín). Takúto spotrebu dosahujú len niektoré hospodárske odvetvia, ako to potvrdzuje Francúzsko v poskytnutých informáciách o dotknutých odvetviach. Tento strop tak poskytuje niektorým podnikom alebo niektorým odvetviam selektívnu výhodu a nemožno ho vysvetliť účelom príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie. Komisia preto dospela k záveru, pokiaľ ide o tento druhý strop, že žiadne z týchto rozlišovaní ustanovených zákonom nemožno vysvetliť povahou a cieľom príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie.

(170) Pokiaľ ide o argument, ktorý predložilo Francúzsko v odôvodnení 77, podľa ktorého stropy príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie možno odôvodniť uplatnením zásady, podľa ktorej sa poplatky odvádzajú v závislosti od platobnej schopnosti daňovníka, Komisia poznamenáva, že Francúzsko nepreukázalo, že táto zásada je základnou zásadou príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie. Francúzsko ani nepreukázalo, že podniky, ktoré nevyužívajú strop, sú schopné príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie platiť, čo je potrebné na odôvodnenie skutočnosti, že tieto stropy sú v súlade s logikou systému. Francúzsko nakoniec ani nepreukázalo, že podniky, ktoré využívajú strop, nie sú schopné zaplatiť vyšší príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie ([33]).

(171) Strop určený za odberné miesto sa navyše uplatnil bez akejkoľvek spojitosti s platobnou schopnosťou daňového subjektu. Ak možno v skutočnosti pripustiť, že existuje spojitosť medzi platobnou schopnosťou a obratom alebo pridanou hodnotou podniku, strop stanovený za odberné miesto spôsobí oslobodenie od príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie nad tento strop nezávisle od rastu obratu alebo pridanej hodnoty. Argument, ktorý predložilo Francúzsko v odôvodnení 77, preto nie je prípustný.

(172) Nakoniec, pokiaľ ide o strop stanovený z pridanej hodnoty, Komisia poznamenáva, že tu skutočne možno nájsť jeho spojitosť s platobnou schopnosťou dotknutého podniku. Preto aj za predpokladu, že by bol príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie založený na zásade platobnej schopnosti, čo Francúzsko nestanovilo, strop určený z pridanej hodnoty by nebol o nič menej selektívny, lebo sa neuplatnil nediskriminačne na všetky podniky nachádzajúce sa rovnakej skutkovej a právnej situácii. Strop stanovený z pridanej hodnoty sa v skutočnosti obmedzuje len na priemyselné podniky, vynímajúc podniky, ktoré nie sú priemyselného charakteru. Pokiaľ by však tieto podniky mali spotrebu elektrickej energie takú, bolo by možné strop na úrovni 0,5 percenta pridanej hodnoty odôvodniť. Okrem toho sa tento strop stanovený z pridanej hodnoty takisto obmedzuje len na podniky, ktoré sú dostatočne veľké, aby dosiahli ročnú spotrebu 7 GWh, vynímajúc menšie podniky, ktoré tento prah spotreby nedosahujú, aj to vtedy, keď príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie dosahuje 0,5 percenta ich pridanej hodnoty.

(173) Z týchto dôvodov Komisia dospela k záveru, že rôzne stropy stanovené podľa zákona predstavujú selektívnu výhodu v prospech určitých podnikov alebo hospodárskych odvetví, a takto potvrdila svoju analýzu uvedenú v rozhodnutí o začatí konania zo 16. septembra 2014. Opatrenia skutočne predstavujú výhodu pre príjemcov v porovnaní s referenčným systémom, v ktorom sa stanovuje, že všetci koneční spotrebitelia musia byť zapojení do systému na účely financovania cieľov príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie. V tejto súvislosti Komisia nesúhlasí so stanoviskom spoločnosti ALFI uvedeným v odôvodnení 68 ani so stanoviskom Francúzska uvedeným v odôvodneniach 74 až 78.

(174) Ako sa nakoniec uvádza v odôvodnení 164, Francúzsko nepreukázalo, že toto rozdielne zaobchádzanie vyplynulo zo systému zaťaženia. Dôkazné bremeno nesie v danom prípade členský štát.

([33]) Rozsudky Všeobecného súdu, v ktorých dospel k záveru, že za týchto okolností je opatrenie selektívne: Rakúsko/Komisia, (T-251/11, ECLI: EU: T: 2014: 1060) a Nemecko/Komisia (T-47/15, ECLI:EU:T:2016:281).

5.1.1.3. Vplyv na hospodársku súťaž a obchod medzi členskými štátmi

(175) Podniky zvýhodňované prostredníctvom stropu príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie stanoveného za odberné miesto a stropu stanoveného z pridanej hodnoty konkurujú podnikom iných členských štátov (metalurgia, papierenský priemysel, agropotravinársky priemysel, chemický priemysel a i.). Strop príspevku stanovený za odberné miesto a strop stanovený z pridanej hodnoty preto môžu mať vplyv na hospodársku súťaž a obchod medzi členskými štátmi.

(176) Komisia preto nesúhlasí so stanoviskom Francúzska, ktoré sa uvádza v odôvodnení 79.

5.1.1.4. Záver o existencii pomoci

(177) Z dôvodov uvedených v odôvodneniach 48 až 50 Komisia potvrdzuje závery, ktoré uviedla vo svojom rozhodnutí o začatí konania a tvrdí, že strop určený za odberné miesto a strop určený z pridanej hodnoty predstavujú štátnu pomoc.

5.1.2. *Oslobodenie od príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie poskytnuté na spotrebu pre vlastnú potrebu určenú na výrobu elektrickej energie*

5.1.2.1. Pomoc pripísateľná štátu a udelená prostredníctvom štátnych zdrojov

(178) Z tých istých dôvodov, ako sa uvádzajú v oddiele 5.1.1.1, Komisia potvrdzuje, že toto oslobodenie od príspevku je pripísateľné štátu a poskytnuté prostredníctvom štátnych zdrojov.

5.1.2.2. Vplyv na hospodársku súťaž a obchod medzi členskými štátmi

(179) Podniky, ktoré využívajú toto oslobodenie od príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie (hlavne výrobcovia elektrickej energie, ktorí používajú jadrové elektrárne a vodné elektrárne a používajú prečerpávanie), konkurujú podnikom iných členských štátov. Toto oslobodenie preto môže mať vplyv na hospodársku súťaž a obchod medzi členskými štátmi.

(180) Francúzsko sa ďalej domnieva, že oslobodenie od príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie priznané spotrebiteľom elektrickej energie pre vlastnú potrebu nenarúša hospodársku súťaž, pokiaľ viaceré krajiny, hlavne v rámci Európskej únie, uplatňujú rovnaký typ oslobodenia od príspevku, ako sa uvádza v odôvodnení 79.

(181) Podľa ustálenej judikatúry opatrenie zavedené štátom možno považovať za opatrenie narúšajúce hospodársku súťaž, keď sa ním zlepšuje konkurenčné postavenie príjemcu opatrenia voči iným konkurentom ([34]). To je aj prípad opatrenia, keď sa na jeho základe znížia náklady, ktoré štandardne zaťažujú podnik. Súdny dvor už navyše rozhodol, že jednotlivé opatrenia, ktorými štát zosúlaďuje podmienky hospodárskej súťaže istého odvetvia s podmienkami, ktoré existujú v iných členských štátoch, možno prípadne posudzovať ako štátnu pomoc ([35]).

5.1.2.3. Hospodárska výhoda a selektívnosť

(182) Komisia poznamenáva, že oslobodenie od príspevku na prvý pohľad predstavuje pre spotrebiteľov energie pre vlastnú potrebu výhodu. Ako sa uvádza v odôvodnení 162, príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie platia koneční spotrebitelia elektrickej energie nachádzajúci sa na francúzskom území a výška príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie sa vypočíta v pomere zodpovedajúcom množstvu spotrebovanej elektrickej energie. Tým, že sa oslobodila časť príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie zodpovedajúca spotrebe energie pre vlastnú potrebu, štát zmiernil náklady za príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktoré by podniky ako príjemcovia opatrenia inak museli zaplatiť.

(183) Komisia následne skúmala, či bola táto výhoda selektívna. Komisia v prvom rade zdôrazňuje, že referenčný systém, príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie, sa uvádzal v odôvodnení 165. Systém pozostáva z nákladu, ktorý platia všetci koneční spotrebitelia elektrickej energie za svoju spotrebu elektrickej energie. Tento náklad sa zhromažďí na účely financovania podporných opatrení, ktoré plnia špeciálne ciele.

(184) Po druhé, Komisia musí overiť, či subjekty oslobodené od dane, ktoré vyrábajú elektrickú energiu pre vlastnú potrebu, zapadajú do systému zaťaženia elektrickej energie. Spotreba elektrickej energie na výrobu elektrickej energie je (konečnou) spotrebou elektrickej energie. Spotreba elektrickej energie výrobcom elektrickej energie sa v tomto ohľade neodlišuje od spotreby elektrickej energie iného spotrebiteľa pre vlastnú potrebu vzhľadom na ciele príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie a čiastkové oslobodenie od príspevku z dôvodu spotreby elektrickej energie pre vlastnú potrebu na výrobu elektrickej energie môže viesť ku vzniku neoprávneného rozdielu vzhľadom na cieľ príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie. Komisia preto dospela k záveru, že opatrenie sa javí *prima facie* selektívne, lebo sa ním vytvára rozdiel medzi podnikmi, ktoré sú vzhľadom na cieľ príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie v porovnateľnej skutkovej a právnej situácii.

([34]) Pozri rozhodnutie zo 17. septembra 1980, Philip Morris, vec 730/79, ECLI:EU:C:1980:209, ods. 11
([35]) Rozhodnutie z 3. marca 2005, *Wolfgang Heiser/Finanzamt Innsbruck*, C-172/03, ECLI:EU:C:2005:130.

(185) Francúzsko však tvrdí, že oslobodenie od príspevku má zabrániť dvojitému zdaňovaniu, čo je všeobecná zásada prijatá v daňových systémoch.

(186) Bez oslobodenia od príspevku by v skutočnosti spotrebovaná elektrická energia konečným spotrebiteľom obsahovala dvakrát príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie: raz za elektrickú energiu A použitú na výrobu elektrickej energie B a raz za elektrickú energiu B vyrobenú z elektrickej energie A.

(187) Komisia už uznala, že záujem o prevenciu dvojitého zdaňovania je zásada, ktorú všeobecne možno nájsť v systémoch zaťaženia elektrickou energiou ([36]), ale takisto aj v iných daňových systémoch ([37]). Ide tiež o zásadu, ktorá viedla k prijatiu článku 14 ods. 1 písm. a) smernice 2003/96/ES z 27. októbra 2003. Komisia teda schvaľuje argument, ktorý predložilo Francúzsko v odôvodnení 111.

(188) Komisia sa domnieva, že pokiaľ ide o oslobodenie od príspevku poskytnuté spoločnostiam, ktoré spotrebúvajú elektrickú energiu pre vlastnú potrebu na výrobu elektrickej energie, je toto oslobodenie od príspevku skutočne odôvodnené povahou a štruktúrou dotknutého systému nákladov za príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie.

(189) Komisia sa preto domnieva, že oslobodenie od príspevku v prospech podnikov, ktoré spotrebúvajú elektrickú energiu pre vlastnú potrebu určenú na spotrebu elektrickej energie, nepredstavuje selektívnu výhodu. Komisia dospela k záveru, že oslobodenie od príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie poskytnuté spotrebiteľom elektrickej energie pre vlastnú potrebu na výrobu elektrickej energie nepredstavuje štátnu pomoc.

5.1.2.4. Záver o existencii pomoci

(190) Z dôvodov uvedených v odôvodneniach 178 až 189 dospela Komisia k záveru, že oslobodenie od príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie poskytnuté na spotrebu elektrickej energie pre vlastnú potrebu určenú na výrobu elektrickej energie nepredstavuje štátnu pomoc.

(191) Komisia takto potvrdzuje závery uvedené v odôvodnení 127, ktoré predložilo Francúzsko, podľa ktorých sa pre týchto príjemcov opatrenia nevyžaduje žiadny plán úpravy.

5.1.3. *Oslobodenie od príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie poskytnuté na spotrebu elektrickej energie vyrobenej pre vlastnú potrebu z vysoko účinnej kogenerácie a z energie z obnoviteľných zdrojov, pokiaľ je časť príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie určená na financovanie týchto cieľov.*

5.1.3.1. Pomoc pripísateľná štátu a udelená prostredníctvom štátnych zdrojov

(192) Z tých istých dôvodov, ako sa uvádzajú v oddiele 5.1.2.1, Komisia potvrdzuje, že toto oslobodenie od príspevku je pripísateľné štátu a poskytnuté prostredníctvom štátnych zdrojov.

5.1.3.2. Hospodárska výhoda a selektívnosť

(193) Ako sa uvádza v odôvodneniach 182 až 189, Komisia sa na prvý pohľad domnieva, že čiastkové oslobodenie od príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie poskytnuté spotrebiteľom elektrickej energie pre vlastnú potrebu, predstavuje pre nich štátnu pomoc.

(194) Komisia ďalej skúmala, či bola táto výhoda selektívna pre spotrebiteľov elektrickej energie vyrobenej pre vlastnú potrebu z vysoko účinnej kogenerácie a energie z obnoviteľných zdrojov.

(195) Po prvé, referenčný systém sa uvádzal v odôvodnení 165. Referenčný systém, príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie, to znamená zaťaženie, ktoré financujú všetci spotrebitelia elektrickej energie a ktoré plní špeciálne ciele

(196) Po druhé, pokiaľ ide o oslobodenie od príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie z dôvodu spotreby elektrickej energie pre vlastnú potrebu zariadeniami používajúcimi energiu z obnoviteľných zdrojov alebo z vysoko účinnej kogenerácie, oslobodenie týkajúce sa tej časti príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktorý slúži na financovanie energie z obnoviteľných zdrojov a kogenerácie, Komisia sa domnieva, že subjekty oslobodené od tejto dane sa nachádzajú v rovnakej skutkovej a právnej situácii ako ostatní platcovia príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie vzhľadom na cieľ príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktorým sa stanovuje, že všetci koneční spotrebitelia elektrickej energie musia byť zapojení do systému na účely financovania cieľov príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie.

(197) Komisia poznamenáva, že výrobcovia energie pre vlastnú potrebu, ktorí sa rozhodli, že budú využívať energiu z obnoviteľných zdrojov alebo vysoko účinnú kogeneráciu na vlastnú spotrebu elektrickej energie, priamo prispievajú k cieľom obidvoch opatrení, ktoré má príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie financovať, a to podporu výroby energie z obnoviteľných zdrojov a výroby elektrickej energie pochádzajúcej zo

([36]) SA.46526 ods. 94

([37]) V spojených veciach C-78/08 až C-80/08, *Paint Graphos a i.* [2011], *Súdny dvor odkázal na možnosť odvolávať sa na povahu alebo vnútroštátny daňový systém na odôvodnenie toho, že družstvá, ktoré rozdeľujú celý svoj zisk medzi svojich členov, nemožno na úrovni družstva zdaňovať, pokiaľ bola daň vybratá na úrovni ich členov (bod 71)*. ECLI:EU:C:2011:550.

zariadení vysoko účinnej kogenerácie. Francúzsko však potvrdilo, že výrobcovia energie pre vlastnú potrebu nevyužívajú opatrenia podpory, pokiaľ ide o časť týkajúcu sa spotreby pre vlastnú potrebu. Podporu financovanú cez príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie možno získať iba pre elektrickú energiu privádzanú do siete. Keďže výroba elektrickej energie pre vlastnú potrebu z energie z obnoviteľných zdrojov alebo vysoko účinnej kogenerácie prispieva rovnako ako elektrická energia privádzaná do siete k cieľom ochrany životného prostredia a energetickej účinnosti, ktoré majú plniť opatrenia podpory financované prostredníctvom príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, Komisia sa domnieva, že vyplýva z logiky a povahy príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie oslobodiť od príspevku výrobcov energie pre vlastnú potrebu, ktorí používajú energiu z obnoviteľných zdrojov alebo vysoko účinnej kogenerácie na ich vlastnú spotrebu elektrickej energie (a ktorí na túto elektrickú energiu nevyužívajú žiadnu podporu financovanú cez príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie) od tej časti príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktorá slúži na financovanie v uvedenom poradí opatrení podpory energie z obnoviteľných zdrojov a kogenerácie ([38]). Toto oslobodenie od príspevku preto nepredstavuje selektívnu výhodu.

(198) Ak je odôvodnené, aby sa výrobca energie pre vlastnú potrebu, ktorý používa vysoko účinnú kogeneráciu, oslobodil od časti príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktorou sa financuje podpora kogenerácie, neplatí to naopak pre tú časť príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktorou sa financuje podpora energie z obnoviteľných zdrojov s výnimkou prípadov, keď zariadenie na kogeneráciu používa viac energiu z obnoviteľných zdrojov. Rovnako, ak je odôvodnené, aby sa výrobca energie pre vlastnú potrebu, ktorý používa energiu z obnoviteľných zdrojov, oslobodil od časti príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktorou sa financuje podpora energie z obnoviteľných zdrojov, neplatí to pre tú časť príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktorou sa financuje podpora kogenerácie s výnimkou prípadov, keď samotné zariadenie je vysoko účinným kogeneračným zariadením.

(199) Navyše nie je ani odôvodnené, aby sa výrobca energie pre vlastnú potrebu, ktorý používa vysoko účinnú kogeneráciu alebo energiu z obnoviteľných zdrojov, oslobodil od tej časti príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktorou sa financujú iné ciele (hlavne sociálne tarify a vyrovnanie sadzieb). V skutočnosti vzhľadom na financovane iných cieľov sa výrobcovia energie pre vlastnú potrebu, ktorí používajú vysoko účinnú kogeneráciu alebo energiu z obnoviteľných zdrojov, nachádzajú v porovnateľnej skutkovej a právnej situácii ako ostatní spotrebitelia elektrickej energie, keďže ich výroba energie pre vlastnú potrebu neprispieva k iným cieľom.

(200) Komisia takisto zdôrazňuje, že oslobodenie od príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie poskytnuté spotrebiteľom energie pre vlastnú potrebu nemožno odôvodniť cieľom spoločného záujmu spojeného so zlepšovaním riadenia dopytu v čase špičky, ako tvrdí Francúzsko, lebo tento cieľ spoločného záujmu nepredstavuje cieľ prepojený s referenčným systémom, ktorý tvorí príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie. Navyše za predpokladu, že sa príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie opiera o takýto cieľ, oslobodenie od príspevku v prípade spotreby pre vlastnú potrebu neumožňuje riadiť ako také spotrebné špičky. Spotrebitelia energie pre vlastnú potrebu sú v skutočnosti vždy napojení na sieť, aby na jednej strane mohli priviesť do siete prebytok výroby, ale tiež využiť elektrickú energiu zo siete v prípade údržby alebo poruchy ich zariadení alebo len jednoducho doplniť energiu do ich zariadenia určeného na energiu pre vlastnú spotrebu. Oslobodenie od príspevku však nie je podmienené tým, aby sa elektrická energia nespotrebovávala zo siete v čase spotrebnej špičky.

(201) Francúzsko takisto tvrdilo, že čiastkové oslobodenie od príspevku v prípade výroby energie pre vlastnú potrebu sa odôvodnilo vzhľadom na skutočnosť, že výrobcovia energie pre vlastnú potrebu sa rozhodli, že nevyužijú verejnú službu v oblasti elektrickej energie. Komisia však na jednej strane zdôrazňuje, že Francúzsko neuviedlo, že sa príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie stanovil v závislosti od stupňa použitia verejnej služby v oblasti elektrickej energie. Francúzsko takto potvrdilo, že všetci výrobcovia energie pre vlastnú potrebu, ktorí využili čiastkové oslobodenie od príspevku týkajúce sa výroby energie pre vlastnú potrebu, boli zapojení do verejnej siete, takže všetci mali v prípade potreby možnosť použiť sieť na to, aby do nej priviedli prebytok výroby elektrickej energie alebo spotrebovali elektrickú energiu zo siete v prípade, ak ich zariadenie vykazuje poruchu alebo potrebu údržby. Komisia okrem toho poznamenáva, že pokiaľ ide o príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktorý slúži na financovanie vyrovnania sadzieb na francúzskych zámorských územiach, výrobcovia energie pre vlastnú potrebu a koneční spotrebitelia v kontinentálnom Francúzsku sa nachádzajú v rovnakej situácii, pretože ani jedni ani druhí nevyužívajú výhody tejto služby, ale ju v duchu solidarity financujú.

(202) Francúzsko sa nakoniec domnievalo, že oslobodenie (čiastkové) od príspevku možno odôvodniť na základe smernice 2003/96, v ktorej sa stanovuje, že malí výrobcovia elektrickej energie môžu byť oslobodení od dane za elektrickú energiu, pokiaľ sa produkty použité na výrobu tejto elektrickej energie zdaňujú inak (pozri odôvodnenia 76 a 111). Komisia v tejto súvislosti zdôrazňuje, že smernicu 2003/96 ako takú nemožno uplatniť na príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie, čo už pred začatím formálneho vyšetrovacieho konania uviedlo Francúzsko vo svojich dokumentoch. Navyše, ak by sa uplatnila alebo ak by bolo potrebné analogicky uplatniť na príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie základné zásady smernice 2003/96, je zrejmé, že oslobodenie od príspevku by nebolo odôvodnené. Keďže sa príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie odvádza iba z elektrickej energie, neuplatňuje sa na produkty (iné ako elektrická energia) použité na výrobu tejto elektrickej energie. Uplatnenie smernice 2003/96 by takto v skutočnosti viedlo k potvrdeniu, že príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie sa má odvádzať z elektrickej energie.

([38]) V tejto súvislosti pozri aj SA.38632, ods. 168 a SA.46526, Ú. v. EÚ C 158, 4.5.2018

5.1.3.3. Vplyv na hospodársku súťaž a obchod medzi členskými štátmi

(203) Podniky zvýhodňované prostredníctvom tohto oslobodenia od príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie konkurujú podnikom iných členských štátov. Spotrebitelia elektrickej energie pre vlastnú potrebu, o ktorých tu ide, nie sú výrobcovia elektrickej energie, ale priemyselné subjekty pôsobiace v nasledovných odvetviach: hlavne chemického, hutníckeho, petrochemického priemyslu, ako uvádza Francúzsko a ako sa uvádza v odôvodnení 78. Toto oslobodenie preto môže mať vplyv na hospodársku súťaž a obchod medzi členskými štátmi.

5.1.3.4. Záver o existencii pomoci

(204) Komisia dospela k záveru, že oslobodenie od príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie poskytnuté príslušne na spotrebu energie pre vlastnú potrebu vyrobenej z energie z obnoviteľných zdrojov a vysoko účinnej kogenerácie a určenej na výrobu eklektickej energie nepredstavuje štátnu pomoc, pokiaľ ide o časť príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie určenú na financovanie príslušne obnoviteľných zdrojov a vysoko účinnej kogenerácie. Naopak, oslobodenie od tej časti príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktorá je určená na financovanie zložiek príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie iných ako príslušne podpora obnoviteľných zdrojov a podpora vysoko účinnej kogenerácie, predstavuje štátnu pomoc.

(205) Komisia takto potvrdzuje závery, ktoré predložilo Francúzsko v odôvodneniach 128 až 131.

5.1.4. *Oslobodenie od príspevku poskytnuté pre spotrebu energie pre vlastnú potrebu pochádzajúcej z iných zdrojov ako vysoko účinná kogenerácia a energia z obnoviteľných zdrojov*

5.1.4.1. Pomoc pripísateľná štátu a udelená prostredníctvom štátnych zdrojov

(206) Z tých istých dôvodov, ako sa uvádzajú v oddiele 5.1.2.1, Komisia potvrdzuje, že toto oslobodenie od príspevku je pripísateľné štátu a poskytnuté prostredníctvom štátnych zdrojov.

5.1.4.2. Hospodárska výhoda a selektívnosť

(207) Ako sa uvádza v odôvodnení 193, Komisia sa domnieva, že čiastkové oslobodenie od príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie poskytnuté spotrebiteľom elektrickej energie pre vlastnú potrebu predstavuje pre nich štátnu pomoc.

(208) Komisia sa tiež domnieva, že oslobodenie od príspevku poskytnuté spotrebiteľom energie pre vlastnú potrebu, ak spotreba pre vlastnú potreba neslúži na i) výrobu elektrickej energie alebo ak elektrická energia vyrobená pre vlastnú potrebu a spotrebovaná pre vlastnú potrebu nepochádza ii) z energie z obnoviteľných zdrojov ani vysoko účinnej kogenerácie, poskytuje jeho príjemcom selektívnu výhodu v porovnaní s platcami príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktorí sa nachádzajú v rovnakej skutkovej situácii ako ich konkurent, ktorý uhrádza príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie.

(209) Referenčný systém sa uvádzal v odôvodnení 165. Treba pripomenúť, že príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie je náklad, ktorý sa v zásade uplatňuje na celú spotrebu elektrickej energie vo Francúzsku a ktorý slúži na financovanie opatrení, ktoré plnia špeciálne ciele.

(210) Ak subjekt oslobodený od príspevku je spotrebiteľom energie pre vlastnú potrebu, ktorý nespotrebúva energiu na výrobu elektrickej energie alebo ak elektrická energia vyrobená pre vlastnú potrebu a spotrebovaná pre vlastnú potrebu nepochádza z energie z obnoviteľných zdrojov ani vysoko účinnej kogenerácie, tento subjekt sa nachádza sa v rovnakej skutkovej a právnej situácii ako iní spotrebitelia vzhľadom na ciele príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie. Predovšetkým spotrebúva elektrickú energiu a jeho výroba pre vlastnú potrebu neprispieva k žiadnemu cieľu opatrení financovaných prostredníctvom príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie.

(211) Komisia takisto zdôrazňuje, že oslobodenie od príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie poskytnuté spotrebiteľom energie pre vlastnú potrebu nemožno odôvodniť službou cieľu spoločného záujmu spojeného so zlepšovaním riadenia dopytu v čase špičky, ako tvrdí Francúzsko, lebo tento cieľ spoločného záujmu nepredstavuje cieľ prepojený s referenčným systémom, ktorý tvorí príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie. Navyše za predpokladu, že sa príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie opiera o takýto cieľ, oslobodenie od príspevku v prípade spotreby pre vlastnú potrebu neumožňuje riadiť ako také spotrebné špičky. Spotrebitelia energie pre vlastnú potrebu sú v skutočnosti vždy napojení na sieť, aby na jednej strane mohli priviesť do siete prebytok výroby, ale tiež využiť elektrickú energiu zo siete v prípade údržby alebo poruchy ich zariadení alebo len jednoducho doplniť energiu do ich zariadenia určeného na energiu pre vlastnú spotrebu. Oslobodenie od príspevku však nie je podmienené tým, aby sa elektrická energia nespotrebovávala zo siete v čase spotrebnej špičky.

(212) Francúzsko takisto tvrdilo, že čiastkové oslobodenie od príspevku v prípade výroby energie pre vlastnú potrebu sa odôvodnilo vzhľadom na skutočnosť, že výrobcovia energie pre vlastnú potrebu sa rozhodli, že nevyužijú verejnú službu v oblasti elektrickej energie. Komisia však na jednej strane zdôrazňuje, že Francúzsko neuviedlo, že sa príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie stanovil v závislosti od stupňa použitia verejnej

služby v oblasti elektrickej energie. Francúzsko navyše potvrdilo, že všetci výrobcovia energie pre vlastnú potrebu, ktorí využili čiastkové oslobodenie od príspevku týkajúce sa výroby energie pre vlastnú potrebu, boli zapojení do verejnej siete, takže všetci mali v prípade potreby možnosť použiť sieť na to, aby do nej priviedli prebytok výroby elektrickej energie alebo spotrebovali elektrickú energiu zo siete v prípade, ak ich zariadenie vykazuje poruchu alebo potrebu údržby. Komisia inak poznamenáva, že príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie je tiež určený na financovanie vyrovnania sadzieb na francúzskych zámorských územiach. Pokiaľ však ide o cieľ financovania vyrovnania sadzieb, výrobcovia energie pre vlastnú potrebu a koneční spotrebitelia v kontinentálnom Francúzsku sa nachádzajú v rovnakej situácii, pretože ani jedni ani druhí nevyužívajú výhody tejto služby, ale ju v duchu solidarity financujú. Navyše ani spotrebitelia energie pre vlastnú potrebu, ktorí sú tu uvedení, neprispievajú k cieľom rozvoja energie z obnoviteľných zdrojov alebo kogenerácie, ich výroba – definovaná ako výroba, ktorá má fosílny pôvod a ktorá nepoužíva kogeneráciu – je dokonca v rozpore s týmito cieľmi.

(213) Francúzsko takisto potvrdilo, že čiastkové oslobodenie od príspevku v prípade výroby pre vlastnú potrebu do 240 GWh bolo všeobecne uplatniteľné. V tejto súvislosti Komisia na jednej strane zdôrazňuje, že Francúzsko potvrdilo, že oslobodenie od príspevku sa v skutočnosti týkalo len istých hospodárskych odvetví (pozri odôvodnenia 35 a 36). Na druhej strane Súdny dvor vo svojom rozhodnutí z 21. decembra 2016 (Komisia/World Duty Free Group) ([39]) zdôraznil, že daňové opatrenie alebo náklad sú selektívne, ak zavádzajú rozlišovanie medzi subjektmi, ktoré sa vzhľadom na cieľ sledovaný dotknutým všeobecným daňovým systémom nachádzajú v porovnateľnej skutkovej a právnej situácii, pričom ide o rozlišovanie, ktoré nie je odôvodnené povahou a štruktúrou tohto systému, a v odôvodneniach 161 a 162 sa preukázalo, že oslobodenie od príspevku zavádza rozlišovanie medzi subjektmi, ktoré sa vzhľadom na cieľ sledovaný dotknutým všeobecným daňovým systémom nachádzajú v porovnateľnej skutkovej a právnej situácii, pričom ide o rozlišovanie, ktoré nie je odôvodnené povahou a štruktúrou tohto systému.

(214) Komisia takto nesúhlasí so stanoviskom, ktoré predložilo Francúzsko a ktoré uviedlo v odôvodneniach 111 a 112.

5.1.4.3. Vplyv na hospodársku súťaž a obchod medzi členskými štátmi

(215) Podniky zvýhodňované prostredníctvom tohto oslobodenia od príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie konkurujú podnikom iných členských štátov. Spotrebitelia elektrickej energie pre vlastnú potrebu, o ktorých tu ide, nie sú výrobcovia elektrickej energie, ale priemyselné subjekty pôsobiace v nasledovných odvetviach: hlavne chemického, hutníckeho, petrochemického priemyslu, ako uvádza Francúzsko a ako sa uvádza v odôvodnení 78 tohto rozhodnutia. Toto oslobodenie preto môže mať vplyv na hospodársku súťaž a obchod medzi členskými štátmi.

5.1.4.4. Záver o existencii pomoci

(216) Komisia dospela k záveru, že oslobodenie od príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie poskytnuté na spotrebu elektrickej energie pre vlastnú potrebu, ktorá nie je určená na výrobu elektrickej energie a vyrobená z iných zdrojov ako energia z obnoviteľných zdrojov a vysoko účinná kogenerácia, predstavuje štátnu pomoc.

5.1.5. *Všeobecný záver o existencii pomoci určenej pre rôzne zložky príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie a o odhade jej výšky*

(217) Strop príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie za odberné miesto a strop stanovený na 0,5 % pridanej hodnoty nepredstavujú štátnu pomoc.

(218) Oslobodenie od príspevku poskytnuté spotrebiteľom energie pre vlastnú potrebu predstavuje štátnu pomoc s výnimkou prípadu, ak sa elektrická energia spotrebovala pre vlastnú potrebu na výrobu elektrickej energie a ak sa oslobodenie vzťahuje na vlastnú elektrickú energiu vyrobenú z energie z obnoviteľných zdrojov alebo vysoko účinnej kogenerácie, pokiaľ ide o tú časť príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktorá je určená na financovanie príslušne energie z obnoviteľných zdrojov alebo vysoko účinnej kogenerácie.

5.2. **Nezákonnosť pomoci**

(219) Keďže sa zníženie príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie zaviedlo pred akýmkoľvek podaním oznámenia Komisii, francúzske orgány si nesplnili svoje záväzky vyplývajúce z článku 108 ods. 3 ZFEÚ.

(220) Komisia preto dospela k záveru, že strop príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie stanovený na 0,5 % pridanej hodnoty a strop za odberné miesto, ako aj oslobodenie od príspevku poskytnuté spotrebiteľom pre vlastnú potrebu, ktoré sú štátnou pomocou, predstavujú nezákonnú pomoc.

([39]) Rozsudok z 21. decembra 2016, *Komisia/World Duty Free Group*; spojené veci C-20/15 P a C-21/15 P, ECLI:EU:C:2016:981, odôvodnenie 60; rozsudok z 21. decembra 2016, Komisia/Hansestadt Lübeck (Lübeck Airport), C-524/14 P, ECLI:EU:C:2016:971, odôvodnenia 55 a 58.

5.3. **Analýza opatrení štátnej pomoci na základe ustanovení usmernení uplatňovaných na zníženie environmentálnej dane.**

(221) Komisia najprv overila, či možno príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie považovať za environmentálnu daň podľa oddielu 3.7.1 usmernení z roka 2014, bodu 151 usmernení z roka 2008 a bodu 6 usmernení z roka 2001.

5.3.1. *Príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie nepredstavuje environmentálnu daň podľa oddielu 3.7.1 usmernení z roka 2014, bodu 151 usmernení z roka 2008 a bodu 6 usmernení z roka 2001.*

(222) Cieľom environmentálnej dane je podľa usmernení z roka 2014 (bod 167) zvýšiť náklady na správanie škodlivé pre životné prostredie, a tým odradiť od takéhoto správania (a zvýšiť úroveň ochrany životného prostredia). Z posúdenia dane ako environmentálnej dane podľa bodu 167 v spojení s bodom 19-15 usmernení tak vyplýva skutočnosť, že sa na základe opatrení mení správanie, ktoré sa stáva menej škodlivým pre životné prostredie, a že zahŕňa environmentálne náklady dotknutého produktu alebo služby. Podobná definícia pojmu environmentálna daň sa takisto uvádza v usmerneniach z roka 2008 (pozri bod 70.14 v spojení s bodom 151 usmernení) a v usmerneniach z roka 2001 (bod 6)).

(223) V danom prípade výška príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie sa nestanovuje na základe stimulačného účinku, ktorého cieľom je znížiť vplyv na znečistenie alebo internalizovať environmentálny dosah spotrebovanej elektrickej energie. Špeciálny daňový základ nemusí mať nevyhnutne negatívny účinok na životné prostredie, pokiaľ je príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie splatný z elektrickej energie vyrobenej z energie z obnoviteľných zdrojov. V skutočnosti je príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie splatný z celej spotreby elektrickej energie nezávisle od vplyvu spotrebovanej elektrickej energie na životné prostredie. Cieľom príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie okrem toho nie je smerovanie výrobcov alebo konečných spotrebiteľov k činnostiam, ktoré viac rešpektujú životné prostredie. Zníženie spotreby by naopak spôsobilo potrebu zvýšiť príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie na pokrytie nákladov na výrobu energie z obnoviteľných zdrojov a iné politiky, ktoré je potrebné financovať.

(224) Komisia navyše zdôrazňuje, že sa v bode 181 usmernení z roka 2014 vyslovene uvádza, že „*financovanie podpory výroby energie z obnoviteľných zdrojov prostredníctvom poplatkov nie je ako také zamerané na negatívnu externalitu, a preto nemá priamy účinok na životné prostredie*.“

(225) Príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie nepredstavuje environmentálnu daň podľa bodov 167 a 181 usmernení z roka 2014, ani podľa bodov 70-14 a 151 usmernení z roka 2008 a oddielu E.3.2. usmernení z roka 2001, aj keď by príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie mohol viesť k zvýšeniu cien elektrickej energie.

(226) Komisia preto nesúhlasí s posúdením o povahe príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktoré uviedlo Francúzsko v odôvodnení 82.

5.3.2. *Francúzsko nepreukázalo, že príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie predstavuje harmonizovanú environmentálnu daň podľa smernice 2003/96/ES*

(227) Komisia v prvom rade zdôrazňuje, že Francúzsko nikdy nepotvrdilo ani nepreukázalo, že príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie predstavuje harmonizovanú environmentálnu daň podľa smernice 2003/96/ES. Naopak, Francúzsko tvrdí, že ustanovenia smernice 2003/96/ES možno uplatniť analogicky, hoci takto, ako pred začatím konania, pripúšťa, že príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie nie je podľa smernice 2003/96/ES harmonizovaná daň z energie.

(228) Komisia navyše poznamenáva, že príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie nemožno považovať za harmonizovanú daň podľa smernice 2003/96/ES, lebo vyzbierané príjmy sa nealokujú v štátnom rozpočte.

(229) Komisia takto potvrdzuje závery uvedené v odôvodnení 155 v rozhodnutí o začatí konania. Komisia okrem toho nepotvrdzuje pripomienky, ktoré predložilo Francúzsko v odôvodneniach 81 a 84 až 87.

5.3.3. *Neuplatniteľnosť oddielu 3.7.1 usmernení z roka 2014 a predchádzajúcich usmernení ako predpoklad zlučiteľnosti opatrenia s vnútorným trhom*

5.3.3.1. Neuplatniteľnosť oddielu 3.7.1 usmernení z roka 2014 a predchádzajúcich usmernení ako predpoklad zlučiteľnosti opatrenia

(230) Keďže príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie nepredstavuje environmentálnu daň, oddiel 3.7.1 usmernení z roka 2014 o znížení environmentálnych daní sa neuplatňuje.

(231) Rovnako sa neuplatňuje bod 151. usmernení z roka 2008, podľa ktorého sa stanovujú podmienky zlučiteľnosti zníženia environmentálnych daní pred nadobudnutím platnosti usmernení z roka 2014.

(232) Komisia takto nesúhlasí s pripomienkami, ktoré predložilo Francúzsko v odôvodneniach 88 a 90.

5.3.3.2. Priama alebo analogická neuplatniteľnosť bodov 173. až 175. usmernení z roka 2014, bodov 152. – 153. usmernení z roka 2008 a bodu 49. usmernení z roka 2001 ako predpoklad zlučiteľnosti opatrenia s vnútorným trhom

(233) Keďže sa nepreukázalo, že príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie predstavuje harmonizovanú environmentálnu daň alebo environmentálnu daň uvedenú v oddiele 5.3.2, na príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie sa neuplatňujú body 173 až 175 usmernení z roka 2014, body 152 – 153 usmernení z roka 2008 a bod 49 usmernení z roka 2001, pretože tieto sa uplatňujú iba na harmonizované environmentálne dane.

(234) Aj keby sa mal príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie analyzovať ako environmentálna daň, bol by neharmonizovanou environmentálnou daňou, pre ktorú sa v usmerneniach z roka 2014 stanovujú špeciálne kritériá zlučiteľnosti uvedené v bodoch 176 až 178. Body 173 až 175 usmernení z roka 2014 nemožno teda v žiadnom prípade uplatniť analogicky.

(235) Z tých istých dôvodov podľa bodov 152 a 153 usmernení z roka 2008 o znížení harmonizovaných daní s uplatnením pred 1. júlom 2014 nemožno preukázať zlučiteľnosť s vnútorným trhom platnú pre zníženie príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktorý nepredstavuje harmonizovanú environmentálnu daň. V usmerneniach z roka 2008 sa takisto uvádzali kritériá zlučiteľnosti pre neharmonizované environmentálne dane. Takto aj za predpokladu, že by príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie bolo možné považovať za neharmonizovanú environmentálnu daň, nemohol by sa analyzovať analogicky z hľadiska bodov 152 – 153 usmernení z roka 2008, ale z hľadiska bodov 154 – 159 usmernení z roka 2008.

5.3.4. *Nesúlad opatrení s bodmi 176 až 178 usmernení z roka 2014 a predchádzajúcich usmernení za predpokladu, že by sa príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie považoval za neharmonizovanú environmentálnu daň*

(236) Komisia uvádza, že keby sa príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie posúdil ako neharmonizovaná environmentálna daň, čo v danom prípade Francúzsko nepreukázalo, zníženie príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie by nebolo možné považovať za zlučiteľné.

5.3.4.1. Nesúlad s bodmi 176 až 178 usmernení z roka 2014.

(237) Po prvé, nepreukázalo sa podľa bodu 177 písm. a) usmernení z roka 2014, že poskytnutá pomoc sa uplatňuje rovnako na všetkých konkurentov pôsobiacich v tom istom odvetví, ak sa títo nachádzajú v rovnakej skutkovej situácii. Hlavne strop príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie stanovený na 0,5 % pridanej hodnoty, ktorý sa uplatňuje iba na priemyselné subjekty, ktoré spotrebujú viac ako 7 GWh, vytvára diskrimináciu medzi konkurentmi pôsobiacimi v tom istom odvetví trhu: hoci príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie predstavuje rovnakú váhu v porovnaní s ich pridanou hodnotou, oslobodenie od príspevku sa poskytuje len vtedy, ak spotreba dosiahne istý prah, čo *de facto* vylučuje z oslobodenia od príspevku najmenšie podniky pôsobiace v uvedenom odvetví.

(238) Po druhé, ako sa uvádza v bode 177 písm. b) usmernení z roka 2014, vplyv nezníženého environmentálneho príplatku na zvýšenie výrobných nákladov vyjadreného v závislosti od hrubej pridanej hodnoty pripadajúcej na príjemcu opatrenia a na celé obdobie 2003 – 2015 tak nebol v danom prípade dostatočne kvantifikovaný. Všeobecne sa nepreukázalo podľa bodu 177 písm. c) usmernení z roka 2014, že toto zvýšenie nákladov sa nemohlo preniesť bez toho, aby to spôsobilo veľký pokles predaja;

(239) Po tretie, zníženie príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie nezaručuje minimálnu platbu vo výške 20 percent požadovanú v bode 178 písm. a). Skôr sa naopak javí, že väčšine prípadov minimálna výška 20 percent nebola zaplatená. Napríklad podľa informácií, ktoré oznámilo Francúzsko, v roku 2014 203 príjemcov opatrenia zaplatilo úroveň príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie nižšiu ako 20 percent;

(240) Takto aj za predpokladu, že by bol príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie posudzovaný ako neharmonizovaná daň z energie, súlad zníženia príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie podľa oddielu 3.7.1-2 usmernení z roka 2014 nebol preukázaný.

5.3.4.2. Nesúlad s usmerneniami z roka 2008.

(241) Po prvé, Komisia sa domnieva, že ustanovenia uvedené v bode 155 týchto usmernení, podľa ktorých má Francúzsko za každého príjemcu opatrenia poskytnúť zoznam odvetví s ich podrobným popisom a opísať situáciu týchto príjemcov opatrenia, neboli dodržané.

(242) Po druhé, nepreukázalo sa podľa bodu 158 písm. a) usmernení z roka 2008, že poskytnutá pomoc sa uplatňuje rovnako na všetkých konkurentov pôsobiacich v tom istom odvetví, ak sa títo nachádzajú v rovnakej skutkovej situácii. Hlavne strop príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie stanovený na 0,5 % pridanej hodnoty uplatniteľný iba na priemyselné subjekty, ktoré spotrebujú viac ako 7 GWh, vytvára diskrimináciu medzi konkurentmi pôsobiacimi v tom istom odvetví alebo na tom istom trhu (pozri odôvodnenie 237).

(243) Po tretie, nepreukázalo sa podľa bodu 158 písm. b) usmernení z roka 2008, že by daň bez zníženia spôsobila podstatné zvýšenie výrobných nákladov pre každé odvetvie alebo každú kategóriu jednotlivých príjemcov opatrenia, ktorí využívajú strop stanovený za odberné miesto.

(244) Po štvrté, nepreukázalo sa podľa bodu 158 písm. c) usmernení z roka 2008, že zvýšenie nákladov vyplývajúcich z uplatnenia príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie by sa nemohlo preniesť na predajné ceny bez toho, aby to spôsobilo veľký pokles predaja.

(245) Po piate, nepreukázalo sa podľa bodu 159 písm. a) usmernení z roka 2008, že suma príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktorú zaplatili príjemcovia pomoci, sa rovná environmentálnej výkonnosti každého jednotlivého príjemcu v porovnaní s výkonnosťou spojenou s najvýkonnejšou technológiou, ani že všetci príjemcovia opatrenia platia aspoň 20 % príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie. Naopak, preukázalo sa, že niektorí príjemcovia opatrenia zaplatili menej ako 20 % príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie v rozpore s ustanoveniami uvedenými v bode 178 písm. a). Napríklad podľa informácií, ktoré poskytlo Francúzsko, možno dokázať, že za niektoré roky mnoho príjemcov opatrenia zaplatilo v roku 2014 príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie na úrovni nižšej ako 20 %.

(246) Komisia takto nesúhlasí s pripomienkami, ktoré predložilo Francúzsko v odôvodnení 90.

5.3.4.3. Nesúlad s usmerneniami z roka 2001 ([40])

(247) Po prvé, vzhľadom na úroveň príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktorý platia príjemcovia opatrenia, niekedy veľmi nízku, sa Komisia domnieva, že znížením príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie sa nedodržiavajú ustanovenia uvedené v ods. 511 písm. b) týchto usmernení, v ktorom sa uvádza, že „*podniky, ktoré využívajú zníženie príspevku, však musia zaplatiť významnú časť vnútroštátnej dane*.“ Napríklad za roky, za ktoré Francúzsko poskytlo podrobné informácie za jednotlivých príjemcov opatrenia, sa javí, že 202 príjemcov opatrenia zaplatilo menej ako 20 % príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie.

(248) Po druhé, predmetná daň má mať pozitívny účinok, pokiaľ ide o ochranu životného prostredia, ako sa stanovuje v odseku 51.2 písm.b). V skutočnosti príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie, aspoň časť dane, ktorá slúži na financovanie vyrovnania sadzieb a sociálnych tarif, tak nie je určený výhradne na to, aby mal pozitívny účinok na ochranu životného prostredia. Navyše, nie je to daň ako taká, ktorá má pozitívny účinok na životné prostredie, ale iba opatrenia sčasti financované prostredníctvom príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, takže bod 51 a nasl. usmernení z roka 2001 sa v danom prípade neuplatňujú.

(249) Po tretie, pokiaľ ide o strop príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie stanovený na 0,5 % pridanej hodnoty, ktorý sa zaviedol po zavedení príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, Francúzsko nepreukázalo, že o oslobodení od príspevku sa rozhodlo v čase stanovovania príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ani že by bolo odôvodnené podstatnou zmenou hospodárskych podmienok, ktorá stavia podniky do obzvlášť ťažkej konkurenčnej situácie. Hodnota zníženia príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie neprekračuje zvýšené náklady vyplývajúce zo zmeny hospodárskych podmienok po zavedení zaťaženia. Preto sa ani nepreukázalo, že oslobodenie od príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktoré poskytlo Francúzsko za obdobie 2003 – 2011, spĺňa podmienky uvedené v ods. 512 písm. b) usmernení z roka 2001. Navyše, pokiaľ ide o strop príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie za odberné miesto, strop sa nestanovil na desať rokov, ako sa uvádza v ods. 511 usmernení z roka 2001.

(250) Komisia takto nesúhlasí s pripomienkami, ktoré predložilo Francúzsko v odôvodnení 89.

([40]) Oznámenie Komisie – Pravidlá Spoločenstva o štátnej pomoci na ochranu životného prostredia (Ú. v. ES C 37, 3.2.2001, s. 3).

5.4. **Súlad zníženia príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie podľa oddielu 3.7.2 usmernení z roka 2014 a článku 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ**

(251) Komisia vyhodnotila súlad zníženia príspevku na základe toho, ako príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie slúži na financovanie energie z obnoviteľných zdrojov podľa oddielu 3.7.2 („*Pomoc vo forme zníženia financovania podpory energie z obnoviteľných zdrojov*“) a 3.7.3 („*Prechodné pravidlá pre pomoc poskytnutú na zníženie záťaže súvisiacej s financovaním podpory energie z obnoviteľných zdrojov*“) usmernení z roka 2014. Takisto vyhodnotila súlad zníženia príspevku na základe toho, ako príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie slúži na financovanie opatrení podpory inej, ako je podpora energie z obnoviteľných zdrojov podľa článku 107 ods. 3 ZFEÚ.

5.4.1. *Súlad zníženia príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, pokiaľ príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie slúži na financovanie výroby elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov*

(252) V oddiele 3.7.2 usmernení z roka 2014 sa uvádza, ako Komisia analyzuje zlučiteľnosť pomoci poskytnutej vo forme zníženia príspevkov, ktoré slúžia na financovanie podpory energie vyrobenej z obnoviteľných zdrojov, s vnútorným trhom. Pokiaľ sa z príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie financuje sčasti výroba elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov, Komisia analyzovala zlučiteľnosť zníženia príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie určeného na financovanie výroby energie z obnoviteľných zdrojov z hľadiska oddielov 3.7.2 a 3.7.3 usmernení z roka 2014.

(253) V bode 182 usmernení z roka 2014 sa stanovuje, že pokiaľ sa náklady generované financovaním podpory energie z obnoviteľných zdrojov vyberajú u spotrebiteľov energie, musí sa tak robiť bez toho, aby sa medzi nimi robili rozdiely, a tak, aby sa isté cielené zníženie týchto nákladov predsa len javilo ako nevyhnutné na zabezpečenie základu pre dostatočné financovanie podpory energie vyrobenej z obnoviteľných zdrojov a takto prispievalo k dosahovaniu cieľov stanovených Európskou úniou v oblasti energie z obnoviteľných zdrojov. S cieľom predísť tomu, aby sa podniky, na ktoré majú tieto náklady na financovanie podpory energie z obnoviteľných zdrojov najväčší vplyv, dostali do vážnej konkurenčnej nevýhody, môžu členské štáty žiadať, aby sa mohla poskytnúť čiastočná kompenzácia za tieto dodatočné náklady. Bez takejto kompenzácie by financovanie podpory obnoviteľných zdrojov energie mohlo byť neudržateľné a je možné, že zavádzanie ambicióznych opatrení podpory energie z obnoviteľných zdrojov prijme verejnosť len v obmedzenej miere.

5.4.1.1. Zníženie obmedzené na tú časť príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktorá je určená na financovanie energie z obnoviteľných zdrojov

(254) Komisia v prvom rade zdôrazňuje, že Francúzsko tvrdí, že podpora výroby elektrickej energie zo spaľovania komunálneho odpadu má byť 50 %, aby mohla byť považovaná za podporu energie z obnoviteľných zdrojov. Komisia s touto analýzou súhlasí, keďže Francúzsko odôvodnilo toto percento na základe verejných štatistík (Medzinárodná agentúra pre energiu a Eurostat), ako sa uvádza v odôvodnení 134, podľa ktorých 50 % spaľovaného odpadu predstavuje biologicky rozložiteľný odpad, a preto tento odpad predstavuje obnoviteľné zdroje energie podľa ods. 195 a 19.6 usmernení z roka 2014.

(255) V ods. 184 usmernení z roka 2014 sa uvádza, že na to, aby bolo možné zaručiť, že štátna pomoc bude slúžiť na uľahčenie podpory energie z obnoviteľných zdrojov, členské štáty budú musieť preukázať, že dodatočné náklady, ktoré sa prejavujú vyššími cenami elektrickej energie a ktoré sú znášané príjemcami opatrení, možno výhradne pripísať podpore energie z obnoviteľných zdrojov. Dodatočné náklady spôsobené časťou príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktorá je určená na financovanie energie z obnoviteľných zdrojov, tak nemôžu prekročiť výšku príspevkov, ktoré slúžia na financovanie podpory energie z obnoviteľných zdrojov.

(256) V danom prípade Komisia pre reguláciu energetiky overovala, či vybraté príspevky od konečných spotrebiteľov na podporu energie z obnoviteľných zdrojov nie sú vyššie ako náklady na podporu energie z obnoviteľných zdrojov (a na iné politiky, ktoré sa financujú prostredníctvom príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie), ako sa uvádza v odôvodnení 14 a 15. Komisia pre reguláciu energetiky hlavne overovala, či náklady, ktoré priznávajú povinní nákupcovia v zmysle financovania podpory energie z obnoviteľných zdrojov, neprekračujú náklady na podporu, a to rozdiel medzi sumami, ktoré uhradili povinní nákupcovia výrobcom energie z obnoviteľných zdrojov a trhovou cenou, ktorú povinní nákupcovia získali z predaja elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov. Komisia pre reguláciu energetiky dokonca vytvorila metodiku stanovenia referenčných trhových cien, aby efektívne stimulovala operátorov k predaju elektrickej energie vyrobenej z obnoviteľných zdrojov. Komisia preto dospela k záveru, že ustanovenia uvedené v ods. 184 usmernení z roka 2014 sa dodržiavajú.

5.4.1.2. Pomoc obmedzená na odvetvia a podniky náročné na spotrebu elektrickej energie, ktoré sú vystavené medzinárodnému obchodu.

(257) V bodoch 185 a 186 usmernení z roka 2014 sa uvádza, že štátna pomoc by sa mala obmedzovať na odvetvia, ktoré sú vystavené riziku udržania si postavenia na trhu z dôvodu nákladov na financovanie elektrickej energie vyrobenej z obnoviteľných zdrojov.

(258) Štátnu pomoc možno navyše poskytnúť len vtedy, ak sa podnik zaraďuje do jedného z odvetví, ktorých zoznam sa uvádza v prílohe 3 k usmerneniam z roka 2014, alebo ak má spoločne energetickú náročnosť najmenej 20 % a je vystavený medzinárodnému obchodu Európskej únie vo výške aspoň 4 %.

(259) Zoznam banských odvetví a výrobných odvetví, ktorý nie je zahrnutý do prílohy 3 k usmerneniam z roka 2014 a s intenzitou obchodovania najmenej 4 %, sa uvádza v prílohe 5 usmernení z roka 2014.

(260) Komisia poznamenáva, že Francúzsko uznalo, že podniky využili zníženie alebo oslobodenie od príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, hoci neboli oprávnené vzhľadom na kritériá stanovené v usmerneniach z roka 2014, buď preto, že nepôsobili v žiadnom z odvetví uvedenom v prílohe 3 a prílohe 5 k usmerneniam z roka 2014, alebo preto, že pôsobili v odvetví uvedenom v prílohe 5 k usmerneniam z roka 2014, nedosahovali však energetickú náročnosť najmenej 20 %.

5.4.1.3. Primeranosť vzhľadom na oddiel 3.7.2 usmernení z roka 2014.

(261) V bode 188 usmernení z roka 2014 sa uvádza, že pomoc sa bude posudzovať za primeranú, ak príjemcovia opatrení zaplatia najmenej 15 percent dodatočných nákladov bez zníženia príspevku.

(262) V bode 189 usmernení z roka 2014 sa navyše uvádza, že vzhľadom na významné zvýšenie prirážok za obnoviteľné zdroje energie by príspevok vo výške 15 % plnej prirážky za obnoviteľné zdroje energie mohol prekročiť hranicu toho, čo podniky, na ktoré má záťaž najväčší vplyv, môžu uniesť. Preto členské štáty majú možnosť obmedziť výšku prirážky na 4 percentá jej pridanej hodnoty, ak má podnik energetickú náročnosť nižšiu ako 20 % a na 0,5 percenta pridanej hodnoty, ak sa energetická náročnosť tohto podniku rovná aspoň 20 percentám.

(263) V danom prípade Komisia zdôrazňuje, že len v roku 2014 najmenej 124 príjemcov opatrenia uhradilo príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie (určený na financovanie energie z obnoviteľných zdrojov) na úrovni nižšej ako 15 percent, a preto sa ustanovenia bodu 188 usmernení z roka 2014 nedodržali. Navyše Francúzsko poskytlo toto zníženie príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie na úrovni 0,5 percenta pridanej hodnoty podľa kritéria spotreby, a nie podľa výslovného kritéria energetickej náročnosti. Kritérium stropu príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie za odberné miesto navyše nezodpovedá kritériu energetickej náročnosti podľa usmernení z roka 2014. Komisia preto dospela k záveru, že Francúzsko nepreukázalo, že sa pravidlá proporcionality stanovené v usmernení z roka 2014 v plnom rozsahu dodržali. Komisia takto nesúhlasí s pripomienkami, ktoré predložilo Francúzsko v odôvodneniach 105 a 106.

5.4.1.4. Plán úpravy

(264) V bodoch 193 a 194 usmernení z roka 2014 sa stanovuje, že členské štáty majú uplatniť kritérium oprávnenosti a primeranosti uvedené v oddiele 3.7.2 usmernení z roka 2014 najneskôr od 1. januára 2019. Komisia poznamenáva, že Francúzsko predstavilo plán úpravy, v ktorom sa stanovuje postupné zvyšovanie minimálneho splatného príspevku tak, aby zníženie, ktoré sa uplatní na časť príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie určenej na financovanie podpory energie z obnoviteľných zdrojov, bolo najneskôr od 1. januára 2019 v súlade s predpismi uvedenými v oddiele 3.7.2. usmernení z roka 2014. Francúzsko navyše v roku 2016 rozhodlo o zrušení príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie.

(265) Podľa bodu 195 usmernení z roka 2014 s cieľom predísť nadmernému nárastu zaťaženia jednotlivých podnikov má takýto plán úpravy obsahovať odstupňovanú úpravu úrovní pomoci vyplývajúcich z uplatňovania kritérií oprávnenosti a primeranosti stanovených v oddiele 3.7.2 usmernení z roka 2014.

(266) V bode 196 usmernení z roka 2014 sa navyše stanovuje, že pokiaľ bola pomoc poskytnutá na obdobie pred dátumom uplatňovania usmernení z roka 2014, musí plán úpravy stanovovať aj odstupňované uplatňovanie kritérií oprávnenosti a primeranosti za toto predchádzajúce obdobie.

(267) Podľa bodu 197 usmernení z roka 2014, pokiaľ sa pomoc vo forme zníženia alebo oslobodenia od zaťaženia súvisiaca s financovaním výroby elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov poskytla pred dátumom uplatnenia usmernení z roka 2014 podnikom, ktoré nie sú oprávnené podľa oddielu 3.7.2 usmernení z roka 2014, takúto pomoc možno považovať za zlučiteľnú, ak plán úpravy ráta s minimálnym príspevkom vo výške 20 %, ktorý sa má dosiahnuť najneskôr do 1. januára 2019.

(268) Informácie, ktoré poskytlo Francúzsko za obdobie, za ktoré malo k dispozícii štatistiky, umožnili preukázať, že za toto obdobie mnohí príjemcovia opatrenia získali oslobodenie vyššie, ako je povolená úroveň zníženia príspevku v usmerneniach z roka 2014. Napríklad v roku 2004 124 príjemcov opatrenia, ktorí využili strop príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie vo výške 0,5 % pridanej hodnoty, zaplatilo príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie na úrovni nižšej ako 15 percent a 202 príjemcov zaplatilo príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie na úrovni nižšej ako 20 percent jeho maximálnej úrovne. Okrem toho 27 príjemcov opatrenia, ktorí využili strop za odberné miesto, zaplatilo menej ako 15 percent príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, 39 príjemcov menej ako 20 percent príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie. Komisia navyše poznamenáva, že 934 príjemcov opatrenia, ktorí využili strop príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie vo výške 0,5 % pridanej hodnoty, patrí do 135 rôznych odvetví činností (131 kódy NACE), a to na širšom základe, ako sa uvádza v prílohe 3 (68 kódy NACE) usmernení z roka 2014.

(269) Francúzsko preto oznámilo plán úpravy s cieľom určiť úroveň splatného príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie a v rámci predmetných opatrení zaviesť takú úroveň jeho zníženia, aby táto úroveň bola zlučiteľná s úrovňou stanovenou v usmerneniach z roka 2014. Podrobnosti a podmienky tohto plánu úpravy sa uvádzali v oddiele 4.4. Komisia sa v prvom rade domnieva, že sa podľa tohto plánu úpravy dodržiavajú ustanovenia článku 3.7.3 usmernení z roka 2014. Francúzsko sa hlavne zaviazalo, že preverí, či zaplatená suma príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie určená na financovanie podpory energie z obnoviteľných zdrojov príjemcami opatrenia, ktorí patria do jedného z odvetví uvedených v prílohe 3 k usmerneniam z roka 2014 a príjemcami, ktorých energetická náročnosť je spoločne aspoň 20 percent a ktorí patria do jedného z odvetví uvedených v prílohe 5 usmernení z roka 2014, dosahuje aspoň jednu z týchto hodnôt:

— 15 percent výšky príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie na účely financovania podpory energie z obnoviteľných zdrojov;

— 4 percentá pridanej hodnoty podniku, ak ide o podnik s energetickou náročnosťou nižšou ako 20 percent;

— 0,5 percenta pridanej hodnoty, ak ide o podnik s energetickou náročnosťou rovnajúcou sa alebo vyššou ako 20 percent.

(270) Ak nejde o takýto prípad, Francúzsko sa zaviazalo, že preverí, či zaplatená suma príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie určená na financovanie podpory energie z obnoviteľných zdrojov dosahuje aspoň požadovanú úroveň príspevku, ktorá sa uvádza v pláne úpravy a vychádza z výpočtu odstupňovania podľa odôvodnenia 140. Nakoniec Francúzsko vysvetlilo, že ak zaplatený príspevok príjemcom opatrenia nezodpovedá sume požadovanej v pláne úpravy, rozdiel medzi už zaplateným príspevkom a dlžným príspevkom podľa plánu úpravy sa musí vymáhať.

(271) V súlade s ods. 197 usmernení z roka 2014 sa Francúzsko zaviazalo, že preverí, či príjemcovia opatrenia, ktorí nie sú oprávnení podľa oddielu 3.7.2 usmernení z roka 2014, ktorí však využili zníženie príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie pred 1. júlom 2014, platia aspoň 20 percent príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie určeného na financovanie podpory energie z obnoviteľných zdrojov. V takom prípade sa nevyžaduje žiadna dodatočná úprava. V opačnom prípade sa musí uplatniť progresívny plán úpravy, na základe ktorého sa postupne zvýši splatný ročný príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie s cieľom dosiahnuť, aby od 1. januára 2019 bolo 20 percent príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie určených na financovanie podpory energie z obnoviteľných zdrojov. Ak zaplatený príspevok príjemcom opatrenia nezodpovedá sume požadovanej v pláne úpravy, Francúzsko stanovuje, aby sa rozdiel medzi už zaplateným príspevkom a príspevkom splatným podľa plánu úpravy vymáhal. Keďže sa v roku 2016 Francúzsko rozhodlo zrušiť príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie, uplatnenie plánu úpravy sa mohlo pozastaviť k 31. decembru 2015.

(272) Príjemcovia opatrenia, ktorí nie sú oprávnení podľa oddielu 3.7.2 usmernení z roka 2014, ktorí nevyužili zníženie príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie pred 1. júlom 2014, majú najneskôr do 1. januára 2019 zaplatiť 100 percent príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie určeného na financovanie podpory energie z obnoviteľných zdrojov.

(273) Komisia zdôrazňuje, že verzia plánu úpravy, ktorú navrhlo Francúzsko 23. novembra 2017 a ktorá sa uvádza v oddiele 4.4, vychádza z dôkladnej a podrobnej analýzy situácie každého príjemcu opatrenia vzhľadom na príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie. Komisia sa preto domnieva, že ustanovenia uvedené v ods. 198 až 200 usmernení z roka 2014 Francúzsko dodržalo.

(274) Komisia nakoniec poznamenáva, že podľa ods. 248 usmernení z roka 2014 možno stanoviť začiatok plánu úpravy v roku 2011. Podľa toho istého odseku sa Komisia domnieva, že zníženie uplatnené na časť príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie určenú na financovanie podpory energie z obnoviteľných zdrojov pred 1. januárom 2011 možno vyhlásiť za zlučiteľné s vnútorným trhom.

5.4.1.5. Záver k zlučiteľnosti opatrenia s vnútorným trhom

(275) Na základe informácií uvedených v odôvodneniach 115 až 148 Komisia dospela k záveru, že plán úpravy uvedený v oddiele 4.4, ktorý predložilo Francúzsko, je zlučiteľný s oddielom 3.7.3 usmernení z roka 2014, pokiaľ sa týka časti príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie určenú na financovanie podpory energie z obnoviteľných zdrojov. Navyše oslobodenie od príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, pokiaľ sa ním financuje výroba elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov, je zlučiteľné s oddielom 3.7.3 usmernení z roka 2014 a článkom 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ, pokiaľ poskytnuté zníženie príspevku neprekračuje zníženie povolené v pláne úpravy a pokiaľ bola zaplatená minimálna výška časti príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie určená na financovanie podpory energie z obnoviteľných zdrojov, ako sa uvádza v odôvodneniach 269 až 272.

(276) Komisia naopak dospela k záveru, že každá suma štátnej pomoci poskytnutá nad úroveň uvedenú v pláne úpravy sa považuje za nezlučiteľnú s vnútorným trhom a musí sa vymáhať. Komisia v tejto súvislosti schvaľuje podmienky zavedenia tohto plánu úpravy, ktoré stanovilo Francúzsko v oddiele 4.4. tohto rozhodnutia.

5.4.2. *Zlučiteľnosť zníženia príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, pokiaľ sa ním financujú iné energetické politiky ako rozvoj výroby elektrickej energie z energie z obnoviteľných zdrojov s vnútorným trhom*

(277) Komisia v prvom rade zdôrazňuje, že zlučiteľnosť zníženia príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, pokiaľ sa ním financujú iné režimy podpory ako výroba elektrickej energie z energie z obnoviteľných zdrojov, s vnútorným trhom nemožno vyhodnotiť ani z hľadiska oddielu 3.7.1 usmernení z roka 2014, ani z hľadiska oddielov 3.7.2 a 3.7.3 týchto usmernení:

(278) Na jednej strane sa Komisia domnieva, že zníženie príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie poskytnuté na režimy podpory kogenerácie, vyrovnania sadzieb a sociálnych taríf nemožno z dôvodov uvedených v odôvodneniach 223 až 225 posudzovať ako „environmentálne dane“.

(279) Na druhej strane sa oddiely 3.7.2 a 3.7.3 týchto usmernení uplatňujú len na zníženie nákladov určených na financovanie podpory energie z obnoviteľných zdrojov. Nepokrývajú tak zníženie zaťaženia určené na financovanie opatrení na podporu kogenerácie, vyrovnania sadzieb a sociálnych taríf.

(280) Keďže sa žiadne iné usmernenie neuplatňuje na toto zníženie poskytnuté na zložky príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, Komisia skúmala zlučiteľnosť týchto opatrení z hľadiska článku 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ s vnútorným trhom. Komisia by mohla vyhlásiť opatrenie štátnej pomoci za zlučiteľné priamo podľa článku 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ, ak opatrenie prispieva k cieľu spoločného záujmu, je vhodné a nevyhnutné na dosiahnutie tohto cieľa a primerané, a ak jeho pozitívne účinky na hospodársku súťaž a obchod prevyšujú negatívne účinky.

(281) Komisia už dospela k záveru, že oslobodenie od nákladov iných ako určených na financovanie energie z obnoviteľných zdrojov možno považovať za opatrenie, ktoré plní cieľ spoločného záujmu. Komisia vo svojich rozhodnutiach SA.38635 ([41]) a SA.42393 ([42]) hlavne zdôraznila, že zníženie nákladov na elektrickú energiu určených na financovanie vysoko účinnej kogenerácie možno považovať za opatrenie, ktoré prispieva k cieľu spoločného záujmu, je vhodné a potrebné na dosiahnutie tohto cieľa, ak je toto zníženie potrebné na udržanie nákladov zabezpečujúcich financovanie podpory tejto politiky, ktorá už samotná predstavuje politiku spoločného záujmu.

(282) Komisia overila, či príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktorý slúži na financovanie vysoko účinnej kogenerácie, vyrovnania sadzieb a sociálnych taríf, slúži cieľu spoločného záujmu a či zníženie príspevku bolo nevyhnutné na udržanie stability financovania týchto politík:

5.4.2.1. Cieľ spoločného záujmu

Vysoko účinná kogenerácia

(283) Podľa článku 38 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2012/27/EÚ ([43]) sa stanovuje vysoko účinná kogenerácia ako nástroj na dosahovanie úspory energie vypočítanej podľa prílohy II k smernici. Podľa prílohy II musí táto vysoko účinná kogenerácia spĺňať dve kritériá. Po prvé, výroba kogeneráciou má prinášať úspory primárnej energie vo výške najmenej 10 % v porovnaní s referenčnými údajmi na samostatnú výrobu tepla a elektrickej energie. Po druhé, výrobu v malých kogeneračných zariadeniach a v zariadeniach na mikrovýrobu energie prinášajúcu úspory primárnej energie možno považovať za vysoko účinnú kogeneráciu.

([41]) Ú. v. EÚ C/336/2017.
([42]) Ú. v. EÚ L/258/2017.
([43]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/27/EÚ z 25. októbra 2012 o energetickej efektívnosti, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice 2009/125/ES a 2010/30/EÚ a ktorou sa zrušujú smernice 2004/8/ES a 2006/32/ES (Ú. v. EÚ L 315, 14.11.2012, s. 1).

(284) Ako sa uvádza v odôvodnení 10 písm. b), v danom prípade Francúzsko vysvetlilo, že kogeneračné zariadenia financované prostredníctvom príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, boli na jednej strane kogeneračné zariadenia, ktorých energetická účinnosť je vyššia ako 65 percent, a na druhej strane vysoko účinné kogeneračné zariadenia na zemný plyn s výkonnosťou nad 12 MW. Francúzsko potvrdilo, že všetky tieto zariadenia spĺňajú kritériá vysoko účinných zariadení podľa smernice 2012/27/EÚ ([44]).

(285) Komisia inak súhlasí so stanoviskom Francúzska, že podporu spaľovania biologicky nerozložiteľného odpadu, ktorá ale vyplýva z vysoko účinnej kogenerácie, možno tiež postaviť na roveň podpory vysoko účinnej kogenerácie (pozri tiež odôvodnenie 134).

(286) Komisia tvrdí, že podpora vysoko účinnej kogenerácie sa uznáva ako cieľ spoločného záujmu, keďže prispieva k účinnosti výroby energie a znižuje emisie uhlíka, ale že tieto pozitívne externality sa neprenášajú do ceny tak, aby sa vysoko účinná kogenerácia rozvíjala samovoľne bez dodatočnej podpory (pozri ods. 51 usmernení z roka 2008). Preto Komisia povoľuje operatívnu pomoc poskytnutú na vysoko účinnú kogeneráciu (pozri body 138, 139 a 151 usmernení z roka 2014, oddiel 3.1.7. usmernení z roka 2008, oddiel E.3.4. usmernení z roka 2001) ([45]). Komisia takto súhlasí s pripomienkami, ktoré predložilo Francúzsko v odôvodnení 99 písm. 1).

Spoločný záujem zníženia príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie určeného na financovanie vyrovnania sadzieb

(287) Komisia v prvom rade poznamenáva, že financovanie opatrení na obmedzenie energetických nákladov vo vzdialených regiónoch plní cieľ všeobecného záujmu. Toto financovanie možno odôvodniť najprv povinnosťou dbať na regionálnu súdržnosť podľa článku 3 ods. 3 ZEÚ. V článku 174 ZFEÚ sa spresňuje, že Európska únia *„rozvíja a uskutočňuje činnosti vedúce k posilneniu hospodárskej, sociálnej a územnej súdržnosti. Únia sa predovšetkým zameriava na znižovanie rozdielov medzi úrovňami rozvoja v jednotlivých regiónoch a zaostalosti v najviac znevýhodnených regiónoch. V rámci dotknutých regiónov je potrebné venovať mimoriadnu pozornosť vidieckym regiónom, regiónom zasiahnutým zmenami v priemysle a regiónom závažne a trvalo znevýhodneným prírodnými a demografickými podmienkami, ako sú najsevernejšie regióny s veľmi nízkou hustotou obyvateľstva, ostrovné, pohraničné a horské regióny.*“ V článku 349 ZFEÚ sa nakoniec uvádza, že je nevyhnutné vziať do úvahy osobitosti a obmedzenia najvzdialenejších oblastí.

(288) Pokiaľ ide o najvzdialenejšie regióny, ktoré významne využívajú „vyrovnanie sadzieb“, samotná Komisia vo svojom nedávnom Oznámení o najvzdialenejších regiónoch ([46]) trvá na tom, že je *„nevyhnutné zvýšiť úsilie na to, aby sa najvzdialenejším regiónom umožnilo v plnom rozsahu využívať členstvo v Európskej únii a zmierniť ťažkosti spôsobené globalizáciou, ktorým sú vystavené.*“ Pokiaľ ide o odvetvie energie, v Oznámení sa výslovne uvádza problém s nedostatočným zapojením týchto území do elektrickej siete na pevnine, a tým aj potreba dotácie s cieľom vyhnúť sa zvýšeným cenám za elektrickú energiu.

(289) Komisia už navyše schválila opatrenia na určenie stropu elektrickej energie financované členskými štátmi v prospech území, ktoré nie sú dostatočne zapojené do siete, s cieľom zamedziť vzniku veľkého rozdielu v porovnaní s cenami na pevnine ([47]).

(290) Komisia preto dospela k názoru, že existuje cieľ spoločného záujmu, ktorý plní tá časť príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktorá sa poskytuje na financovanie „vyrovnania sadzieb“.

(291) Komisia takto súhlasí s pripomienkami, ktoré predložilo Francúzsko v odôvodnení 99 ods. 2

Spoločný záujem zníženia príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie určeného na financovanie sociálnych taríf

(292) Komisia v prvom rade zdôrazňuje, že časť príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktorá je určená na financovanie sociálnych taríf, plní cieľ spoločného záujmu. Uvádza sa to jasne v článkoch 3 ZEÚ a 174 ZFEÚ, v ktorých sa výslovne stanovuje sociálna a hospodárska súdržnosť ako cieľ Európskej únie.

([44]) Nóta francúzskych orgánov z 20. decembra 2016, s. 16.
([45]) Komisia schválila rozhodnutím SA.43719 zo 16. septembra 2016 francúzsky režim podpory kogenerácie.
([46]) COM(2017) 623 final, 24.10.2017.
([47]) SA.32060: „Alleged illegal State aid for discharging Public Service Obligations in the Non Interconnected Islands in Greece“.

(293) Tieto ciele sa takisto uvádzajú aj v sekundárnych právnych predpisoch Európskej únie, ktoré sa uplatňujú v oblasti elektrickej energie. Hlavne v smernici 2009/72/ES („Directive Energie“) sa v odôvodnení 45 uvádza, že *„členské štáty by mali zabezpečiť, aby odberatelia v domácnostiach a […] malé podniky mali právo na dodávky elektrickej energie v stanovenej kvalite za jasne porovnateľné, transparentné a primerané ceny..“* V odôvodnení 53 tejto smernice sa stanovuje vnútroštátne prijímanie opatrení a rozvoj plánu akčných plánov na boj proti energetickej chudobe. V článku 3 ods. 7 smernice sa navyše výslovne uvádza, aby členské štáty prijali vhodné opatrenia na ochranu konečných spotrebiteľov, a najmä zraniteľných odberateľov. Nakoniec, v Oznámení Komisie „Udržateľná energia pre všetkých Európanov“ sa zdôrazňuje potreba chrániť zraniteľných odberateľov ([48]), ako aj potreba chrániť najzraniteľnejších spotrebiteľov.

(294) Komisia preto dospela k názoru, že existuje cieľ spoločného záujmu, ktorý plní tá časť príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktorá sa poskytuje na financovanie sociálnych taríf.

(295) Komisia takto súhlasí s pripomienkami, ktoré predložilo združenie UNIDEN v odôvodnení 71 a s pripomienkami, ktoré predložilo Francúzsko v odôvodnení 99 ods. 3

5.4.2.2. Vhodnosť a potreba

(296) Komisia ďalej overila, že zníženie príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie možno považovať za potrebné na udržanie financovania opatrení na podporu vysoko účinnej kogenerácie, vyrovnania sadzieb a sociálnych taríf.

(297) Komisia uznáva, že zníženie príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie určeného na financovanie sociálnych taríf poskytnuté podnikom náročným na spotrebu elektrickej energie možno odôvodniť potrebou zabezpečiť dostatočné financovanie opatrenia s cieľom zabrániť, aby zvýšená suma príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie spôsobila príliš veľké zaťaženie podnikom, ktoré sú obzvlášť citlivé na uplatnenie prirážky zo spotrebovanej elektrickej energie, a to energeticky náročným podnikom vystaveným medzinárodnému obchodu. Príliš veľké zaťaženie by mohlo viesť k zatvoreniu podnikov a narušiť udržateľnosť financovania podporných opatrení, a v konečnom dôsledku narušiť ciele, ktoré majú podporné opatrenia plniť.

(298) S cieľom zabrániť skutočnosti, aby sa spotrebitelia elektrickej energie, ktorí sú najviac dotknutí nákladmi na financovanie vysoko účinnej kogenerácie, vyrovnania sadzieb a sociálnych taríf, a to spoločnosti náročné na spotrebu elektrickej energie a zároveň vystavené medzinárodnej hospodárskej súťaži, dostali do konkurzu alebo sa museli premiestniť mimo Európskej únie, zníženie uložených nákladov za spotrebu elektrickej energie sa javí ako potrebné. V skutočnosti konkurz alebo premiestnenie veľkého počtu spoločností môže narušiť finančnú základňu. Namiesto zaplatenia zníženej sadzby príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie by takto dotknuté spoločnosti vôbec neprispeli k jej financovaniu, čo by vyvolalo vyššiu mieru financovania podpory vysoko účinnej kogenerácie, vyrovnania sadzieb a sociálnych taríf zo strany iných spotrebiteľov, a nižšiu mieru prijateľnosti opatrení pre zostávajúcich prispievateľov.

(299) Komisia v tejto súvislosti poznamenáva, že sa v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2012/27/EÚ z 25. októbra 2012 o energetickej účinnosti stanovuje cieľ energetickej účinnosti 20 percent, ako aj vnútroštátne ciele, k dosiahnutiu ktorých môže vysoko účinná kogenerácia významne prispieť. Európska rada navyše 23. októbra 2014 stanovila cieľ na zlepšenie energetickej účinnosti na rok 2030 vo výške 27 percent.

(300) Preto potreby financovania podpory vysoko účinnej kogenerácie môžu byť značné. Je to aj prípad Francúzska, pretože 25 percent príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie je určených na financovanie kogenerácie, čo predstavuje 1,7 miliardy EUR. Vo Francúzsku sa navyše prirážka určená na financovanie kogenerácie pripočítava k iným častiam príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, a to k tej, ktorá je určená na financovanie energie z obnoviteľných zdrojov (2,7 miliardy EUR).

(301) Tento náklad je ešte zaťažený financovaním „vyrovnania sadzieb“ a sociálnych taríf, ktoré sa pripočítavajú k iným častiam príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie. Tieto časti „vyrovnanie sadzieb“ a sociálne tarify príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie spolu predstavovali v období 2003 – 2014 34 percent a 12,7 miliardy EUR.

(302) Komisia uznáva, že vzhľadom na dôležitosť príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie (výška príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie 19,5 EUR/MWh v porovnaní s cenou „Day-ahead en Base“ 38,8 EUR/MWh za ten istý rok) a jeho výrazné zvýšenie počas obdobia 2003 – 2015 (+ 550 percent) Francúzsko mohlo považovať za potrebné znížiť príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie podnikom, ktoré sú najcitlivejšie na toto zvýšenie nákladov.

([48]) „Providing a Fair Deal for Consumers“.

(303) Komisia tiež zdôrazňuje, že tieto opatrenia sú vhodné na dosiahnutie sledovaného cieľa spoločného záujmu. Komisia v tomto ohľade poznamenáva, že všetky podporné opatrenia sa vzťahujú na verejnú službu elektrickej energie vo Francúzsku: podporu kogenerácie na zlepšenie energetickej účinnosti výroby elektrickej energie vo Francúzsku a jej vplyv na životné prostredie, boj proti energetickej chudobe prostredníctvom stanovenia sociálnych taríf elektrickej energie, záruky prístupu k elektrickej energii v zodpovedajúcej cene stanovenej pre francúzske zámorské územia, ktoré nie sú tak dobre zapojené do siete a nemajú taký výrobný park ako v kontinentálnom Francúzsku. V tejto súvislosti je pre Francúzsko logické, že chce zabezpečiť financovanie predmetných opatrení prostredníctvom povinného príspevku za spotrebu elektrickej energie vo Francúzsku.

Závery o existencii cieľov spoločného záujmu a o vhodnosti a potrebe opatrenia

(304) Na základe tejto skutočnosti Komisia dospela k záveru, že zníženie príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie určené na financovanie vysoko účinnej kogenerácie, vyrovnania sadzieb a sociálnych taríf možno považovať za opatrenie, ktoré prispieva k cieľu spoločného záujmu, lebo ich možno považovať za potrebné na udržanie týchto častí príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie a zabezpečenie podpory týchto politík.

(305) Komisia takto súhlasí s pripomienkami, ktoré predložilo Francúzsko v odôvodnení 99 ods. 1 až 99 ods. 3

(306) Je však potrebné zdôrazniť, že ak sledovanie cieľov energetickej účinnosti, boja proti energetickej chudobe a udržania územnej súdržnosti prostredníctvom taríf za elektrickú energiu na zodpovedajúcej úrovni v kontinentálnom Francúzsku a na francúzskych zámorských územiach možno považovať za opatrenie, ktoré plní ciele spoločného záujmu, zlepšenie a ochranu konkurencieschopnosti podnikov nemožno všeobecne ako také považovať za opatrenia, ktoré plnia cieľ spoločného záujmu podľa článku 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ..

(307) Komisia zdôrazňuje, že posúdenie, ktoré sa opiera o ciele spoločného záujmu, nepredstavuje všeobecné a systematické uznanie akéhokoľvek zníženia dane alebo prirážky, ktoré znášajú podniky náročné na spotrebu elektrickej energie.

(308) Pokiaľ ide o zníženie príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, existencia spoločného záujmu sa preukázala len v tom, že toto zníženie umožňuje zabezpečiť stabilitu financovania podporných opatrení, ktoré plnia cieľ všeobecného záujmu spadajúceho pod energetickú politiku Únie.

(309) V tejto súvislosti sa Komisia dištancuje od pripomienok, ktoré predložila spoločnosť ALFI v odôvodnení 67, spoločnosť UNIDEN v odôvodnení 71 a Francúzsko v odôvodneniach 100 až 102, cieľom ktorých bolo považovať prevenciu rizika spojeného s konkurencieschopnosťou a premiestnením podniku za cieľ spoločného záujmu. Samotné zlepšenie konkurencieschopnosti niektorých podnikov na úkor ich konkurentov nemožno však považovať za cieľ spoločného záujmu podľa článku 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ.

5.4.2.3. Stimulačný účinok, primeranosť a neexistencia neoprávneného účinku na narušenie hospodárskej súťaže

(310) Komisia sa domnieva, že ak je zníženie prirážky určenej na financovanie vysoko účinnej kogenerácie, vyrovnania sadzieb a sociálnych taríf príliš výrazné, alebo ak sa poskytuje veľkému počtu odvetví alebo príjemcom, celková záťaž určená na financovanie týchto opatrení by mohla byť ohrozená a prijate týchto opatrení verejnosťou by mohlo byť tiež ohrozené. Zároveň narušenie hospodárskej súťaže a vplyv na obchod v dôsledku tohto zníženia by mohlo byť výrazné.

(311) S cieľom vyhodnotiť zlučiteľnosť tohto typu zníženia s vnútorným trhom Komisia uviedla vo svojich rozhodnutiach SA. 42393 a SA.38635, že ustanovenia odsekov 185 – 187 usmernení z roka 2014 predstavujú základ príslušnej analýzy na identifikovanie podnikov, ktoré sú najcitlivejšie na zavedenie zvýšených nákladov na spotrebu elektrickej energie a na stanovenie stimulačného účinku pomoci. Táto skutočnosť sa javí obzvlášť odôvodnená, keďže na jednej strane sa podpora vysoko účinnej kogenerácie, vyrovnania sadzieb a sociálnych taríf financuje prostredníctvom príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie a slúži ako podpora energie z obnoviteľných zdrojov cieľom spoločného záujmu v odvetví energie, a na druhej strane príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie určený na vysoko účinnú kogeneráciu, na vyrovnanie sadzieb a na sociálne tarify sa pripočítava k zložke príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie týkajúcej sa obnoviteľných zdrojov. Všetky tieto zložky príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie sú usporiadané do štruktúry a odvádzajú sa rovnako a bez rozdielu. Keďže sa príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie odvádza

v pomere k spotrebovanej elektrickej energii, má veľký vplyv hlavne na spoločnosti, pre ktoré náklady na energiu predstavujú veľkú časť ich pridanej hodnoty a ktoré nemôžu ľahko preniesť tieto náklady na konečných spotrebiteľov bez toho, aby stratili podiel na trhu vzhľadom na skutočnosť, že sú vystavení medzinárodnému obchodu v odvetví, v ktorom pôsobia. Ide o podniky, ktoré možno určiť na základe kritérií uvedených v ods. 185 až 187 usmernení z roka 2014.

(312) Komisia vo svojom rozhodnutiach SA.42393 a SA.38635 tiež uviedla, že môže použiť ods. 188 a 189 usmernení z roka 2014 ako základ na vyhodnotenie primeranosti zníženia prirážok určených na financovanie vysoko účinnej kogenerácie, vyrovnania sadzieb a sociálnych taríf. Táto skutočnosť sa javí ako primeraná, keďže na jednej strane vysoko účinná kogenerácia, vyrovnanie sadzieb a sociálne tarify plnia cieľ spoločného záujmu v odvetví energetiky prostredníctvom príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie ako podpora energie z obnoviteľných zdrojov, na druhej strane sa poskytuje zníženie príspevku na zabezpečenie udržateľnosti financovania týchto podporných opatrení, a tým sa obmedzí zaťaženie spoločnosti obzvlášť dotknutých prirážkami za energiu, pričom sa od nich žiada dostatočný príspevok. V tejto súvislosti kritériá stanovené v bodoch 188 a 189 usmernení z roka 2014 slúžia na určenie tejto rovnováhy.

(313) Komisia v tomto ohľade poznamenáva, že veľké množstvo oprávnených príjemcov opatrenia sú podniky náročné na spotrebu elektrickej energie podľa ods. 185 – 187 usmernení z roka 2014 a že istý počet príjemcov prispieva minimálnym požadovaným príspevkom, t. j. 15 percentami zaťaženia.

5.4.2.4. Plán úpravy

(314) Pokiaľ ide o príjemcov opatrenia, ktorí nemôžu byť považovaní za podniky náročné na spotrebu elektrickej energie podľa ods. 185 – 187 usmernení z roka 2014 a o príjemcov, ktorí napriek tomu, že sú podnikmi náročnými na spotrebu elektrickej energie podľa týchto odsekov, nezaplatili najmenej 15 percent príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie alebo 0,5 percenta pridanej hodnoty podľa konkrétneho prípadu, Francúzsko predložilo plán úpravy, na základe ktorého možno postupne zvýšiť ich vlastný príspevok (pozri oddiel 4.4) s cieľom dosiahnuť najneskôr do 1. januára 2019 15 percent (pokiaľ ide o podniky náročné na spotrebu elektrickej energie podľa ods. 185 – 187 usmernení z roka 2014) a 100 percent (pokiaľ ide o podniky, ktoré nie sú náročné na spotrebu elektrickej energie). Keďže sa príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie zrušil od 1. januára 2016, plán úpravy sa uplatňoval len do 31. decembra 2015.

(315) Tento plán úpravy predstavuje kumulovanú úpravu, ktorá sa týka všetkých znížení príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktorým sa kombinovane financujú energie z obnoviteľných zdrojov, kogenerácia, vyrovnanie sadzieb a sociálne tarify, a ktorého zlučiteľnosť s vnútorným trhom už vyhodnotila Komisia v oddieloch 5.4.1 a 5.4.2.

(316) Komisia sa domnieva, že plán úpravy možno odôvodniť na základe rovnakých dôvodov ako plán úpravy zavedený pre časť príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktorá sa týka obnoviteľných zdrojov. Tento plán úpravy hlavne zamedzuje príliš veľkému a strmému nárastu finančných nákladov, ktoré musia znášať spotrebitelia, ktorí už nemôžu využiť zníženie príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie na základe uplatnenia kritérií o primeranosti stanovených v ods. 185 a 189 usmernení z roka 2014, a v tejto súvislosti prispieva k udržateľnosti podpory vysoko účinnej kogenerácie, vyrovnania sadzieb a sociálnych taríf a udržiava prijateľnosť podpory a jej bezpečné a neprežité financovanie.

Dátum spustenia plánov úpravy

(317) Komisia schvaľuje dátum spustenia plánov úpravy:

(318) Pokiaľ ide o vysoko účinnú kogeneráciu, Komisia sa domnieva, že východiskový bod plánu úpravy stanovený na rok 2011, ktorý sa týka zníženia príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie určeného na financovanie energie z obnoviteľných zdrojov a kogenerácie, je odôvodnený. V skutočnosti Európska rada v júni 2010 prijala cieľ energetickej účinnosti 20 percent, ktorý sa má dosiahnuť do roku 2020. S cieľom zvýšiť energetickú účinnosť Európska únia prijala počas obdobia rokov 2010 a 2011 viacero akčných plánov a oznámení ([49]) o dôležitosti energetickej účinnosti a potrebe podporiť v tejto súvislosti úsilie týkajúce sa výroby elektrickej energie vrátane financovania prostredníctvom daní. Keďže sa plán prijal spolu so smernicou o energetickej účinnosti, ktorá stimuluje členské štáty, aby zvýšili podporné opatrenia, a prispieva k zvyšovaniu nákladov na financovanie týchto nákladov, je jeho spustenie v roku 2011 odôvodnené.

([49]) Pozri závery Európskej rady zo 17. júna 2010, na základe ktorých sa potvrdzuje cieľ energetickej účinnosti ako jeden z cieľov novej stratégie zamestnanosti a inkluzívneho udržateľného rastu.

(319) Komisia sa navyše domnieva, že na objasnenie obmedzeného pokroku týchto opatrení pred rokom 2011 (pred zavedením cieľa 20 percent) možno výšku poskytnutého zníženia pred týmito referenčnými rokmi považovať za sumu, ktorá nespĺňa kritériá podľa článku 107 ods. 1 ZFEÚ, ale za sumu, ktorá je predmetom článku 2 nariadenia Rady (ES) 994/98 ([50]), ktorý platil v tom čase (pomoc *de minimis*), alebo za sumu, ktorá je v súlade s článkom 107 ods. 3 písm. b) ZFEÚ, keďže toto zníženie poskytnuté od decembra 2008 do decembra 2010 spadalo do pôsobnosti Dočasného rámca Únie pre opatrenia štátnej pomoci na podporu prístupu k financovaniu v období finančnej a hospodárskej krízy (hlavne jeho oddiel 4.2.2.) ([51]) a bolo predmetom rozhodnutia Komisie N7/2009 ([52]).

(320) Pokiaľ ide o ostatné časti financované prostredníctvom príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, Komisia sa domnieva, že východiskový bod plánu úpravy stanovený na rok 2004, pokiaľ ide o zníženie príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie na financovanie vyrovnania sadzieb a sociálnych taríf, je tiež odôvodnený, a to na základe desaťročnej premlčacej doby podľa článku 17 nariadenia (EÚ) 1589/2015 uplatnenej v danom prípade.

(321) Pokiaľ ide o príjemcov opatrenia, ktorých možno považovať za podniky náročné na spotrebu elektrickej energie podľa ods. 185 – 187 usmernení z roka 2014, Francúzsko preukázalo, že niektorí príjemcovia uhradili najmenej 15 percent príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, 4 percentá alebo 0,5 percenta pridanej hodnoty. Pokiaľ ide o príjemcov, ktorí zaplatili sumu, ktorá nedosahuje tieto prahy, Francúzsko navrhlo zaviesť plán úpravy a postupne upraviť ich príspevok k dosiahnutiu minimálnych hodnôt (pozri oddiel 4.4) tak, aby od teoretického dátumu 1. januára 2019 platili podľa konkrétneho prípadu najmenej 15 percent príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie alebo 0,5/4 percentá pridanej hodnoty.

(322) Na základe tejto skutočnosti, hlavne záväzku zaviesť plán úpravy, Komisia dospela k záveru, že Francúzsko preukázalo, že zníženie nákladov na príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie na financovanie vysoko účinnej kogenerácie, vyrovnania sadzieb a sociálnych taríf je potrebné, primerané, má stimulačný účinok a neoprávnene nenarúša hospodársku súťaž, a pokiaľ toto zníženie neprekračuje zníženie stanovené v pláne úpravy, je zlučiteľné s článkom 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ.

(323) Komisia dodáva, že vo všetkých prípadoch musí podnik do 1. januára 2019 dosiahnuť 100 percent zaťaženia. Zníženie príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie poskytnuté pre tieto iné prípady bude teda predmetom vymáhania. V tejto súvislosti Komisia súhlasí so stanoviskom, ktoré predložilo Francúzsko v odôvodneniah 122 a 124.

(324) Komisia preto schvaľuje podmienky uplatnenia plánu úpravy uvedené v odôvodniach 117 až 124, ako aj v oddieloch 4.4.5. až 4.4.8.

5.4.2.5. Zlučiteľnosť zníženia príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie s vnútorným trhom, pokiaľ ide o tú časť príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktorá je určená na iné ciele, ako je rozvoj energie z obnoviteľných zdrojov, vysoko účinná kogenerácia, vyrovnanie sadzieb a financovanie sociálnych taríf

(325) Komisia sa domnieva, že Francúzsko nepreukázalo skutočnosť, že sa z ostatných zložiek príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie financujú podporné opatrenia, ktoré plnia cieľ spoločného záujmu, ani keby zníženie zaťaženia bolo potrebné na plnenie týchto cieľov a primerané na to, čo je potrebné na dosiahnutie sledovaného cieľa.

(326) Pokiaľ ide hlavne o časť príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktorá slúži na financovanie podpory výroby energie zo spaľovania biologicky nerozložiteľného odpadu a bez použitia vysoko účinnej kogenerácie, Komisia zdôrazňuje, že táto časť všeobecne umožňuje podporu výroby elektrickej energie zo spaľovania odpadu, iba ak je odpad biologicky rozložiteľný alebo ak sa používa vysoko účinná kogenerácia. Výroba elektrickej energie zo spaľovania fosílneho odpadu si však vo všeobecnosti nevyžaduje žiadnu podporu rentability a môže spôsobovať problémy v súvislosti s hierarchiou odpadového hospodárstva. Hlavne podporovanie výroby elektrickej energie z fosílneho odpadu prestavuje riziko emisií CO_2 a znižovania motivácie na recykláciu alebo na opätovné použitie uvedeného odpadu; navyše môže priamo znížiť stimul na použitie tepla pred premenou na elektrickú energiu, nakoľko z environmentálneho hľadiska je použitie tepla z dôvodu lepšej energetickej účinnosti relevantnejšie. Francúzsko nepreukázalo, že podpora výroby elektrickej energie zo spaľovania fosílneho odpadu (a iného biologicky nerozložiteľného odpadu) neobsahovala žiadny stimul na obchádzanie hierarchie odpadového hospodárstva a hlavne na recykláciu uvedeného odpadu. V každom prípade Francúzsko nepreukázalo, že opatrenia na podporu financovania prostredníctvom príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie boli vzhľadom na trhové podmienky potrebné, aby spaľovne fosílneho odpadu boli motivované vyrábať elektrickú energiu.

([50]) Nariadenie Rady (ES) č. 994/98 zo 7. mája 1998 o uplatňovaní článkov 92 a 93 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva na určité kategórie horizontálnej štátnej pomoci (Ú. v. ES L 142, 14.5.1998, s. 1).
([51]) Ú. v. EÚ C 83, 7.4.2009, s. 1.
([52]) Ú. v. EÚ C 91, 21.4.2009, s. 1.

(327) V nóte z 23. novembra 2017 Francúzsko okrem iného uznalo, že tú časť príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktorá je určená na financovanie spaľovacích zariadení používajúcich biologicky nerozložiteľné zdroje, nemožno znížiť.

(328) Po druhé, Francúzsko nepreukázalo, že vzhľadom na všetky opatrenia, ktoré už Francúzsko zaviedlo na zabezpečenie dodávok a na trhové podmienky existujúce od roku 2003 do roku 2015, bola podpora financovaná prostredníctvom príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie určeného na podporu špičkových zariadení potrebná na zabezpečenie dodávok. Francúzsko okrem iného nepreukázalo, že hypotetický pozitívny vplyv podpory predmetných špičkových zariadení vyvážil jej rušivý účinok na hospodársku súťaž (hlavne pokiaľ ide o naftové generátory vyrobené v deväťdesiatych rokoch dvadsiateho storočia). Francúzsko navyše dospelo k záveru, že časť príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie určená na tento cieľ sa má zaplatiť celá, čo potvrdzuje aj Komisia.

(329) Francúzsko nakoniec dostatočne nepreukázalo, že zníženie príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, pokiaľ ide o časť príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie určenú na podporu nezávislej výroby, ktorá zohráva vedľajšiu úlohu pre verejnú službu elektrickej energie, uvedené v odôvodnení 11 ods. 3 plnilo cieľ spoločného záujmu. Všeobecne sa sledovaný cieľ nestanovil jasne. Neodôvodnila sa ani potreba podpory, dokonca ani skutočnosť, že by hypotetické pozitívne účinky týchto podporných opatrení vyvažovali ich negatívne účinky na hospodársku súťaž. Tým pádom vhodnosť a potreba zníženia, pokiaľ ide o túto časť príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, nie sú takisto odôvodnené. Francúzsko v nóte z 23. novembra 2017 potvrdilo, že časť príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie určená na tento cieľ sa má zaplatiť celá, čo potvrdzuje aj Komisia.

(330) Komisia takto potvrdila analýzu, ktorú navrhlo a predložilo Francúzsko v odôvodnení 124.

5.4.2.6. Transparentnosť

(331) Podľa oddielu 3.2.7 usmernení z roka 2014 musia členské štáty od 1. júla 2016 uverejňovať niektoré informácie o príjemcoch pomoci. Keďže sa uplatňovanie opatrení skončilo k 1. januáru 2016, oddiel 3.2.7. usmernení z roka 2014 sa neuplatňuje.

5.4.2.7. Záver k zlučiteľnosti opatrenia s vnútorným trhom

(332) Komisia v prvom rade dospela k záveru, že časť príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktorá je určená na financovanie iných cieľov ako energia z obnoviteľných zdrojov vrátane spaľovania biologicky rozložiteľného odpadu, kogenerácia vrátane spaľovania biologicky nerozložiteľného odpadu s použitím vo vysoko účinnej kogenerácii, vyrovnanie sadzieb a sociálne tarify, sa musí uhradiť celkovo a nemôže byť znížená. Prípadne sa táto časť musí vymáhať.

(333) Po druhé, na základe uvedených skutočností v odôvodneniach 251 až 274, pokiaľ ide naraz o opatrenia a navrhovaný plán úpravy, Komisia dospela k názoru, že Francúzsko dostatočne preukázalo, že isté zníženie príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie je potrebné, primerané, má stimulačný účinok a nenarúša hospodársku súťaž, a že opatrenia a navrhovaný plán úpravy sú zlučiteľné s článkom 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ.

(334) Komisia naopak dospela k záveru, že každá suma štátnej pomoci poskytnutá nad úroveň uvedenú v pláne úpravy sa považuje za nezlučiteľnú a príjemcovia opatrenia ju musia vrátiť. Komisia v tejto súvislosti schvaľuje podmienky zavedenia tohto plánu úpravy, ktoré stanovilo Francúzsko v oddiele 4.4. tohto rozhodnutia.

5.4.3. *Uplatnenie minimálneho prahu*

(335) Ako sa uvádza v odôvodnení 135, Komisia zdôrazňuje, že Francúzsko oznámilo svoj zámer uplatniť minimálne prahy stanovené vo vykonávacom nariadení Komisie 2016/1046 ([53]) na každé zníženie, keď bude výška pomoci za kĺzavé obdobie troch rokov nižšia ako 200 000 EUR.

(336) Komisia spresňuje, že na to, aby bolo možné opatrenia považovať za uplatniteľné, musia byť v súlade so všetkými ustanoveniami vykonávacieho nariadenia 2016/1046.

([53]) Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2016/1046 z 28. júna 2016, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých molybdénových drôtov s pôvodom v Čínskej ľudovej republike po preskúmaní pred uplynutím platnosti podľa článku 11 ods. 2 nariadenia Rady (ES) č. 1225/2009 (Ú. v. EÚ L 170, 29.6.2016, s. 19).

5.4.4. *Všeobecný záver*

(337) Ako sa uvádza v oddieloch 5.4.1 a 5.4.2, na základe uvedených skutočností v odôvodneniach 252 až 334, pokiaľ ide naraz o opatrenia a navrhovaný plán úpravy, Komisia dospela k názoru, že Francúzsko dostatočne preukázalo, že isté zníženie príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie plní cieľ spoločného záujmu, je potrebné, primerané, úmerné, má stimulačný účinok a nenarúša hospodársku súťaž, pokiaľ nepriaznivo neovplyvňuje spoločný záujem, a že sú takto opatrenia a navrhovaný plán úpravy zlučiteľné s článkom 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ.

(338) Francúzsko naopak nepreukázalo, že by pomoc, ktorá presahuje pomoc povolenú v pláne úpravy, plnila cieľ spoločného záujmu, bola potrebná, primeraná, úmerná, mala stimulačný účinok a nenarúšala hospodársku súťaž nepriaznivým vplyvom na spoločný záujem. Tato pomoc je tak nezlučiteľná podľa článku 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ. To isté platí aj pre zníženie príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie poskytnuté pre tú časť príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktorá je určená na iné podporné opatrenia ako rozvoj energie z obnoviteľných zdrojov, vysoko účinnej kogenerácie, vyrovnania sadzieb a sociálnych taríf.

(339) Komisia navyše schvaľuje podmienky zavedenia plánu úpravy, ktoré uviedlo Francúzsko v oddiele 4.4 a v odôvodneniach 329 a 334.

6. **SÚLAD S ČLÁNKAMI 30 A 110 ZFEÚ**

(340) Podľa stálej judikatúry Súdneho dvora dane nepatria do pôsobnosti ustanovení zmluvy o štátnej pomoci, okrem prípadu, keď sú takým spôsobom financované opatrenia pomoci a tvoria tým pádom neoddeliteľnú súčasť tohto opatrenia ([54]).

(341) V odseku 29 usmernení z roka 2014 sa navyše spresňuje, že ak štátna pomoc alebo s ňou spojené podmienky vrátane spôsobu jej financovania, ak je neoddeliteľnou súčasťou opatrenia, vedie neoddeliteľným spôsobom k porušeniu práva Únie, presnejšie článkov 30 a 110 ZFEÚ, pomoc nemožno vyhlásiť za zlučiteľnú s vnútorným trhom.

(342) Komisia overila, či má byť príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie považovaný za neoddeliteľnú súčasť pomoci a či má preto skúmať súlad príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie napríklad s článkami 30 a 110 ZFEÚ.

(343) Aby podľa judikatúry mohla byť daň považovaná za neoddeliteľnú súčasť opatrenia štátnej pomoci, musí existovať podľa príslušných právnych predpisov povinné spojenie medzi prirážkou a pomocou, t. z. financovanými podpornými opatreniami. Produkt prirážky musí byť nevyhnutne spojený s financovaním týchto podporných opatrení a priamo ovplyvňovať jej dôležitosť, a tým pádom posúdenie zlučiteľnosti tejto pomoci s vnútorným trhom ([55]).

(344) Komisia sa domnieva, že v danom prípade nejde ide o taký prípad z dvoch dôvodov:

(345) Na jednej strane je príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie povinný príspevok, ktorý slúži na financovanie podpory energie z obnoviteľných zdrojov, vysoko účinnej kogenerácie a iných politík. Nebol zriadený na financovanie oslobodenia skúmaného v tomto rozhodnutí.

(346) Z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že príspevok, ktorý slúži na financovanie opatrenia, ak výška tohto opatrenia nezávisí od príjmov z povinných príspevkov, nie je neoddeliteľnou súčasťou tohto podporeného opatrenia. Ak sa takto okrem povinného príspevku použije rozpočtový príspevok na doplnenie financovania pomoci, tento príspevok nie je neoddeliteľnou súčasťou pomoci ([56]).

([54]) Rozsudok z 13. januára 2005, Streekgewest, C 174/02, EU:C:2005:10, bod 25; rozsudok z 13. januára 2005, Pape, C 175/02, ECLI:EU:C:2005:11, bod 14 a rozsudok z 27. októbra 2005, Distribution Casino France a i., C 266/04 až C 270/04, C 276/04 a C 321/04 až C 325/04, ECLI:EU:C:2005:657, bod 34.

([55]) Pozri rozsudok Streetkgewest, bod 26 a rozsudok z 27. októbra 2005, Casino France a i., C-266/04 až C-270/04, C-276/04 a C-321/04, Rec. P I-9481, bod 40, Air Liquide Industries Belgium SA/Ville de Seraing (C-393/04), ECLI:EU:C:2005:657, and Province de Liège (C-41/05), ECLI:EU:C:2006:403.

([56]) DTS C-449/14 P 68-72, ECLI:EU:C:2016:848.

(347) Komisia tvrdí, že v danom prípade nie je povinné spojenie medzi príspevkom na verejné služby v oblasti elektrickej energie a režimom podpory. Ak existuje spojenie medzi príspevkom na verejné služby v oblasti elektrickej energie a režimom podpory, Komisia sa naopak domnieva, že neexistuje povinný vzťah medzi výškou dane a výškou pomoci. Nemožno ani tvrdiť, že produkt príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie priamo ovplyvňuje dôležitosť režimu podpory. Neexistencia povinného spojenia je zobrazená na obrázku nižšie, ktorý poukazuje na skutočnosť, že uplatnený jednotkový príspevok neumožňuje od roku 2007 pokryť skutočné náklady na podporované opatrenia:

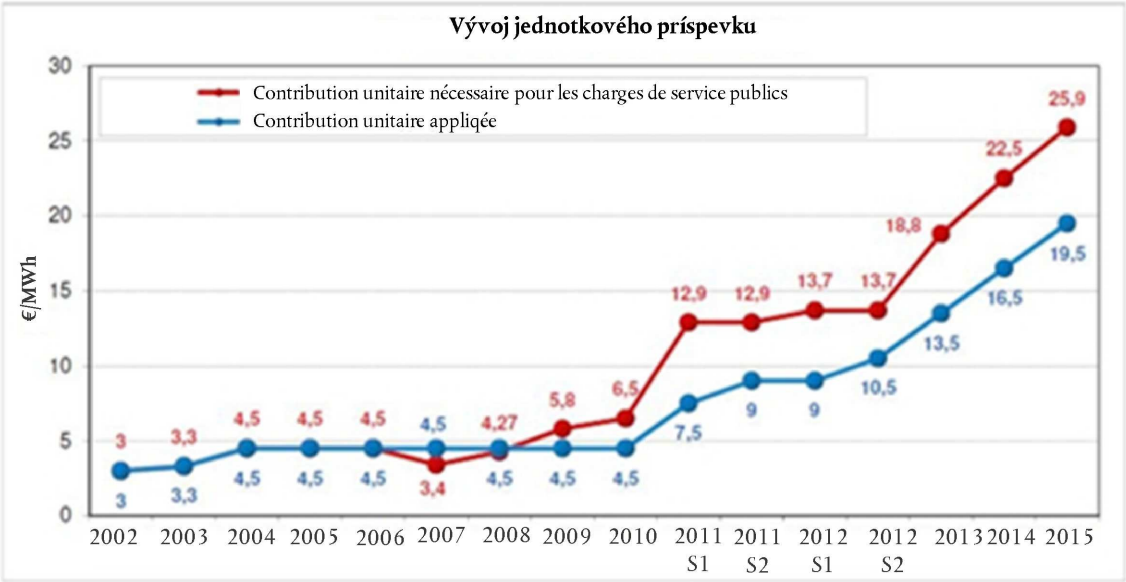

Zdroj: Komisia pre reguláciu energetiky

(348) Rozdiel financovala priamo spoločnosť EDF. Komisia pre reguláciu energetiky stanovila každý rok výšku príspevku potrebného na pokrytie skutočných nákladov politík, ktoré sa ním mali financovať.

(349) Z technického hľadiska inak príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie vybrala spoločnosť EDF, ktorej prináleží financovať politiky, ktoré majú byť teoreticky pokryté z príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie. Rozdiel medzi vybratým príspevkom na verejné služby v oblasti elektrickej energie a sumami, ktoré vyplatila spoločnosť EDF, sa zvýšil na viac ako 5,3 miliardy EUR. Tento rozdiel sa uvádza takto (za rok a politiku):

Rozdiel medzi príspevkom na verejné služby voblasti elektrickej energie, ktorý vybrala spoločnosť EDF, a reálne náklady na financované politiky

	Energia zobnoviteľ-ných zdrojov	Spaľovanie	Kogene-rácia	Vyrovnanie sadzieb	Sociálne tarify	Špičkové zariadenia	Rôzne	Spolu
2003	26	6	138	66	0	4	3	243
2004	5	1	17	10	0	1	0	34
2005	(22)	(4)	(98)	(60)	(12)	(5)	(3)	(204)
2006	(3)	(1)	(38)	(22)	(2)	(1)	(1)	(68)
2007	1	6	(70)	(115)	1	(4)	(1)	(182)
2008	(5)	1	(19)	(39)	(2)	(2)	(1)	(67)
2009	128	3	219	341	18	10	5	724

	Energia zobnoviteľných zdrojov	Spaľovanie	Kogenerácia	Vyrovnanie sadzieb	Sociálne tarify	Špičkové zariadenia	Rôzne	Spolu
2010	119	(6)	223	197	17	7	5	562
2011	578	17	368	360	15	6	9	1 353
2012	514	2	221	317	21	3	3	1 081
2013	381	5	118	209	19	2	1	735
2014	708	7	117	322	54	2	1	1 211
2015	(19)	0	(3)	(8)	(1)	0	0	(31)
	2 411	37	1 193	1 578	128	23	21	5 391

Zdroj: Nóta francúzskych orgánov adresovaná Komisii - 20. december 2016

(350) Deficit spoločnosti EDF sa následne preplatil zo štátneho rozpočtu (pozri článok 5 Zákona č. 2015-1786 o opravnom finančnom zákone pre rok 2015 o zriadení špeciálneho účtu).

(351) Vzhľadom na neexistenciu spojenia medzi príspevkom na verejné služby v oblasti elektrickej energie a podporovanými opatreniami súlad príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie s článkami 30 a 110 ZFEÚ nemožno vyhodnotiť.

7. **VYMÁHANIE POMOCI**

(352) Na základe ustanovení ZFEÚ a ustálenej judikatúry Súdneho dvora je Komisia oprávnená rozhodnúť, že príslušný členský štát musí zrušiť alebo zmeniť pomoc, keď sa zistí, že je nezlučiteľná s vnútorným trhom ([57]). Súdny dvor navyše opakovane rozhodol, že povinnosť zrušiť pomoc nezlučiteľnú s vnútorným trhom, ktorú Komisia uložila svojím rozhodnutím členskému štátu, slúži na obnovenie predtým existujúcej situácie ([58]).

(353) V tejto súvislosti Súdny dvor stanovil, že cieľ sa dosiahne, keď príjemca splatí sumy, ktoré mu boli poskytnuté prostredníctvom nezlučiteľnej poskytnutej pomoci. Týmto vrátením príjemca stratí výhodu, ktorú mal nad svojimi konkurentmi na trhu, a situácia pred poskytnutím pomoci sa obnoví ([59]).

(354) Podľa uvedenej judikatúry je v článku 16 ods. 1 nariadenia (EÚ) 2015/1589 stanovené, že „*ak sa prijmú záporné rozhodnutia v prípadoch neoprávnenej pomoci, Komisia rozhodne, že dotknutý členský štát prijme všetky potrebné opatrenia, aby vymohol pomoc od príjemcu […].*“

(355) Keďže sa predmetné opatrenia zaviedli v rozpore s článkom 108 ZFEÚ, predstavujú neoprávnenú pomoc. Navyše sú nezlučiteľné, a preto sa musia vymáhať, aby sa obnovila situácia existujúca na trhu pred poskytnutím pomoci. Vymáhanie musí pokrývať obdobie odo dňa poskytnutia výhody príjemcovi, to znamená odo dňa poskytnutia pomoci príjemcovi, až do jej skutočného vrátenia a sumy, ktoré sa majú vrátiť, musia zahŕňať úroky až do dňa skutočného vrátenia.

([57]) Pozri prípad C-70/72, Komisia/Nemecko [1973] Rec 813, odôvodnenie 13, ECLI:EU:C:1973:87.
([58]) Pozri spojené veci C-278/92, C-279/92 a C-280/92, Španielsko/Komisia [1994] Rec I-4103, odôvodnenie 75, ECLI:EU:C:1994:325.
([59]) Pozri prípad C-75/97, Belgisko/Komisia [1999] Rec I-030671, odôvodnenia 64 a 65, ECLI:EU:C:1999:311.

(356) Preto sa musí pomoc poskytnutá Francúzskom vymáhať v rozsahu, v akom je nezlučiteľná s vnútorným trhom. Vymáhanie sa má týkať len zníženia príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie poskytnutého od roku 2004 do roku 2015, pokiaľ ide o zníženie príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie na financovanie vyrovnania sadzieb a sociálnych taríf, a od roku 2011 do roku 2015, pokiaľ ide o zníženie príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie na financovanie výroby energie z obnoviteľných zdrojov a vysoko účinnej kogenerácie.

(357) Vymáhaná suma sa má vypočítať za každý rok a za každého príjemcu opatrenia. Za každý príslušný rok musí táto vymáhaná suma predstavovať rozdiel medzi zlučiteľnou sumou za daný rok a skutočne zaplatenou sumou príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie. Zlučiteľná suma príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie je určená – ide o príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie určený na financovanie energie z obnoviteľných zdrojov, vysoko účinnej kogenerácie, vyrovnania sadzieb a sociálnych taríf – v súlade s plánom úpravy. Pokiaľ ide o časť príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktorá je určená na financovanie iných cieľov ako podpora energie z obnoviteľných zdrojov, vysoko účinnej kogenerácie, vyrovnania sadzieb a sociálnych taríf, zlučiteľná splatná suma príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie musí zodpovedať celkovej výške príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, pokiaľ ide o tú časť príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktorá je poskytnutá na tieto iné ciele.

(358) Za každého príjemcu opatrenia, za každý rok a za každú politiku sa vypočítajú dve sumy: zaplatená suma príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ako aj minimálna výška splatného príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie na základe plánu úpravy, plus celková suma príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktorá slúži na financovanie iných cieľov ako podpora energie z obnoviteľných zdrojov, vysoko účinnej kogenerácie, vyrovnania sadzieb a sociálnych taríf.

7.1. **Výpočet skutočne zaplatenej sumy príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie**

(359) Údaje o sume príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktorú skutočne zaplatili príjemcovia za daný rok, sa získali vďaka informáciám, ktoré zozbierali francúzske štátne orgány. Táto suma vyplýva z uplatnenia rôznych znížení príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie. Francúzsko však oznámilo, že ešte nemá všetky potrebné informácie a uviedlo, že údaje za roky 2003 až 2010 neexistujú v elektronickom formáte. Preto sa musí vykonať presný výpočet sumy, ktorá s má vrátiť, na základe archívnych dokumentov v listinnej podobe.

(360) Pokiaľ ide o príjemcov opatrenia, ktorí využili strop príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie vo výške 0,5 % pridanej hodnoty, výška skutočne zaplateného príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie sa rovná minimálnej hodnote medzi teoretickým príspevkom na verejné služby v oblasti elektrickej energie stanoveným v pláne úpravy a úrovni 0,5 percenta pridanej hodnoty. V prípade zápornej pridanej hodnoty sa považuje výška zaplateného príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie za nulovú hodnotu. Táto suma sa následne rozdelí na jednotlivé politiky podľa tabuľky predloženej v odôvodnení 133.

(361) Pokiaľ ide o príjemcov opatrenia, ktorí využili strop príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie stanovený za odberné miesto, výška skutočne zaplateného príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie sa rovná minimálnej hodnote medzi teoretickým príspevkom na verejné služby v oblasti elektrickej energie stanoveným v pláne úpravy a výškou stropu za odberné miesto za daný rok. Táto suma sa následne rozdelí na jednotlivé politiky podľa tabuľky predloženej Francúzskom v odôvodnení 133.

(362) Pokiaľ ide o subjekty oslobodené od dane z dôvodu spotreby pre vlastnú potrebu, výška skutočne zaplateného príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie sa rovná rozdielu medzi celkovou spotrebou a spotrebou oslobodenou od dane, ktorý znásobuje ročná jednotková sadzba príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie uvedená v odôvodnení 133.

(363) Pokiaľ ide o príjemcu, ktorý využíva strop za odberné miesto, musí sa určiť, či patrí k podnikom, ktoré okrem toho využívajú strop vo výške 0,5 % pridanej hodnoty. Pokiaľ ide o príjemcu, ktorý využíva oslobodenie od dane z dôvodu spotreby pre vlastnú potrebu, musí sa určiť, či patrí k podnikom, ktoré využívajú strop vo výške 0,5 % pridanej hodnoty, a či okrem toho využíva strop za odberné miesto.

(364) V prípade, že príjemca, ktorý využíva strop za odberné miesto alebo oslobodenie od dane z dôvodu spotreby pre vlastnú potrebu, patrí k podnikom, ktoré využívajú strop vo výške 0,5 % pridanej hodnoty, zohľadňuje sa iba strop určený z pridanej hodnoty, aby subjekt nezúčtoval dvakrát poskytnutú výhodu. Ak v skutočnosti podnik využíva strop vo výške 0,5 % pridanej hodnoty, známej na nasledujúci rok, suma, ktorá sa vracia *a posteriori*, pozostáva z rozdielu medzi zaplateným príspevkom na verejné služby v oblasti elektrickej energie a 0,5 % pridanej hodnoty podniku.

(365) V prípade, že príjemca, ktorý využíva strop za odberné miesto a oslobodenie od dane z dôvodu spotreby pre vlastnú potrebu, nepatrí k podnikom, ktoré využívajú strop určený z pridanej hodnoty, zohľadňuje sa iba strop za odberné miesto.

7.2. **Výpočet výšky splatného príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie podľa uplatňovania pravidiel o poskytovaní štátnej pomoci a uplatňovania plánov úpravy**

7.2.1. *Splatný príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie, na ktorý sa nevzťahuje plán úpravy*

(366) Komisia sa v prvom rade domnieva, že celý príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktorý majú zaplatiť príjemcovia opatrenia a na ktorý sa nevzťahuje plán úpravy, sa týka tej časti príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktorá je určená na financovanie spaľovania biologicky nerozložiteľného odpadu a netýka sa vysoko účinnej kogenerácie, podpory špičkových zariadení a podpory iných opatrení ako financovanie zo zmlúv o zaručenom výkone, a ktorá sa uvádza v odôvodnení 11 ods. 1 až 3 a v odôvodneniach 325 až 330. Príspevok na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktorý už príjemcovia opatrenia zaplatili, možno prioritne poskytnúť na financovanie týchto iných politík z dôvodu uplatnenia plánu úpravy a určenia výšky vymáhanej pomoci.

7.2.2. *Dátum spustenia plánov úpravy*

(367) Komisia schvaľuje začiatok zavedenia plánov úpravy uvedených v odôvodneniach 275, 318 až 321 pre tú časť príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktorá je určená na financovanie energie z obnoviteľných zdrojov a vysoko účinnej kogenerácie na jednej strane, a pre tú časť príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktorá je určená na financovanie vyrovnania sadzieb a sociálnych taríf na strane druhej.

7.2.3. *Výška splatného príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie a jej odstupňovanie*

(368) Komisia schvaľuje metódu výpočtu splatných súm rôznych častí príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, na ktoré sa vzťahuje plán úpravy, uvedenú v odôvodneniach 265 až 274, pokiaľ ide o časť príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie určenú na financovanie energie z obnoviteľných zdrojov uvedenú v odôvodneniach 316 až 317, pokiaľ ide o časť príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie určenú na financovanie vysoko účinnej kogenerácie, sociálnych taríf a vyrovnania sadzieb na druhej strane.

(369) Vychádzajúc zo zákona o štatistike Komisia schvaľuje zásadu a metódu výpočtu odstupňovania výšky splatného príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie uvedenú v odôvodnení 140.

(370) Komisia schvaľuje metódu výpočtu splatného príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie pripadajúceho na príjemcu a daný rok podľa nižšie uvedeného vzorca: *Splatná suma za rok a za financovanú politiku = zaplatená suma + (splatná suma − zaplatená suma)* × [(e^n)-1]/[(e^N)-1] pričom n: číslo roka plánu (príklad: pokiaľ ide o plán so spustením v roku 2011 a celkovým uplatnením v roku 2019, v roku 2011 n = 0, v roku 2012 n = 1, …, v roku 2019 n = 8) a N: celkový počet rokov existencie plánu (príklad: pokiaľ ide o rovnaký prípad ako tu vyššie, N = 8).

(371) Komisia tiež schvaľuje metódu zohľadnenia minimálnych prahov, ako sa uvádza v odvodení 135.

7.3. **Výpočet vymáhaných súm**

(372) Výška vymáhanej sumy pripadajúca na každého príjemcu sa rovná rozdielu medzi i) splatnou sumou príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie podľa uplatnenia pravidiel o štátnej pomoci a ii) skutočne zaplatenou sumou príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie oprávnenými príjemcami opatrenia.

(373) V tejto súvislosti Komisia schvaľuje metódu na výpočet vymáhaných súm, ktorú uviedlo a predložilo Francúzsko v odôvodneniach 145 až 148.

8. **ZÁVERY**

(374) Komisia konštatuje, že Francúzsko neoprávnene zaviedlo stropy príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie v rozpore s článkom 108 ods. 3 ZFEÚ,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Opatrenia, ktoré vychádzajú zo zákona č. 2003-8 z 3. januára 2003 o trhu s plynom a elektrickou energiou a o verejnej službe v oblasti energie („zákon č. 2003-8“), spočívajúce v oslobodení od príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktoré zaviedlo Francúzsko v prospech spotrebiteľov elektrickej energie pre vlastnú potrebu, nepredstavujú štátnu pomoc podľa článku 107 ods. 1 ZFEÚ, ak je elektrická energia oslobodená od príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie spotrebovaná pre vlastnú potrebu na účely výroby elektrickej energie.

Článok 2

Opatrenia, ktoré vychádzajú zo zákona č. 2003-8, spočívajúce v oslobodení od príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktoré zaviedlo Francúzsko v prospech spotrebiteľov elektrickej energie nimi vyrobenej z energie z obnoviteľných zdrojov, nepredstavujú štátnu pomoc podľa článku 107 ods. 1 ZFEÚ, pokiaľ ide o tú časť príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktorou sa financuje výroba elektrickej energie z energie z obnoviteľných zdrojov.

Článok 3

Opatrenia, ktoré vychádzajú zo zákona č. 2003-8, spočívajúce v oslobodení od príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktoré zaviedlo Francúzsko v prospech spotrebiteľov elektrickej energie nimi vyrobenej vysoko účinnou kogeneráciou, nepredstavujú štátnu pomoc podľa článku 107 ods. 1 ZFEÚ, pokiaľ ide o tú časť príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktorou sa financuje vysoko účinná kogenerácia.

Článok 4

Opatrenia, ktoré vychádzajú zo zákona č. 2003-8, spočívajúce v oslobodení od príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktoré zaviedlo Francúzsko v rozpore s článkom 108 ods. 3 ZFEÚ v prospech spotrebiteľov elektrickej energie pre vlastnú potrebu, predstavujú štátnu pomoc zlučiteľnú s vnútorným trhom podľa 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ v iných prípadoch, ako sa uvádzajú v článkoch 1, 2 a 3 tohto rozhodnutia, keďže boli určené na financovanie podpory energie z obnoviteľných zdrojov, vysoko účinnej kogenerácie, vyrovnania sadzieb a sociálnych taríf, a keďže nepresiahli sumu zníženia príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie povolenú v pláne úpravy.

Článok 5

Opatrenia, ktoré vychádzajú zo zákona č. 2003-8, spočívajúce v zavedení stropu príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie stanoveného za odberné miesto a podľa pridanej hodnoty, ktoré zaviedlo Francúzsko v rozpore s článkom 108 ods. 3 ZFEÚ v prospech spotrebiteľov elektrickej energie, predstavujú štátnu pomoc zlučiteľnú s vnútorným trhom podľa 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ, keďže boli určené na financovanie podpory energie z obnoviteľných zdrojov, vysoko účinnej kogenerácie, vyrovnania sadzieb a sociálnych taríf, a keďže nepresiahli sumu zníženia príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie povolenú v pláne úpravy.

Článok 6

Komisia súhlasí s plánmi úpravy, ktoré oznámilo Francúzsko. Francúzsko musí Komisiu informovať o zavedení týchto plánov podľa podmienok uvedených v článkoch 10 a 11 a na základe lehôt stanovených v článku 12.

Článok 7

Opatrenia, ktoré vychádzajú zo zákona č. 2003-8 z 3. januára 2003 o trhu s plynom a elektrickou energiou a o verejnej službe v oblasti energie („zákon č. 2003-8“), spočívajúce v oslobodení od príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktoré zaviedlo Francúzsko v rozpore s článkom 108 ods. 3 ZFEÚ a opatrenia, ktoré zaviedlo Francúzsko v rozpore s článkom 108 ods. 3 ZFEÚ, spočívajúce v zavedení stropu príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie stanoveného za odberné miesto a podľa pridanej hodnoty, ktoré nespadajú do pôsobnosti článkov 1 až 5 tohto rozhodnutia, predstavujú nezlučiteľnú pomoc. Francúzsko je povinné vymáhať od príjemcov neoprávnenú a nezlučiteľnú pomoc.

Článok 8

Akákoľvek individuálna pomoc poskytnutá v rámci schémy uvedenej v článku 7 nepredstavuje štátnu pomoc, ak v čase poskytnutia spĺňa podmienky stanovené nariadením prijatým v súlade s článkom 2 nariadenia (ES) 994/98, ktoré je uplatniteľné v čase poskytnutia príslušnej pomoci.

Článok 9

Akákoľvek individuálna pomoc poskytnutá v rámci schémy uvedenej v článku 7, ktorá v čase jej poskytnutia spĺňala podmienky stanovené v nariadení prijatom podľa článku 1 nariadenia (ES) 994/98 alebo v akejkoľvek inej schválenej schéme pomoci, je zlučiteľná s vnútorným trhom do výšky maximálnej intenzity pomoci povolenej v prípade tohto typu pomoci.

Článok 10

1. Sumy, ktoré sa majú vrátiť, sú úročené od dátumu, keď boli príjemcom poskytnuté, až do ich skutočného vrátenia.

2. Úroky sa vypočítajú na zloženom základe v súlade s kapitolou V nariadenia Komisie (ES) 794/2004 ([60]).

3. Francúzsko zruší všetky nevyplatené platby pomoci poskytnutej na základe schémy uvedenej v článku 7 s účinnosťou od dátumu prijatia tohto rozhodnutia.

Článok 11

1. Vymáhanie poskytnutej pomoci je okamžité a účinné.

2. Francúzsko zabezpečí, aby sa toto rozhodnutie vykonalo do štyroch mesiacov po dátume oznámenia tohto rozhodnutia.

Článok 12

1. Do dvoch mesiacov po oznámení tohto rozhodnutia Francúzsko zašle Komisii tieto informácie:

— konečný zoznam príjemcov pomoci poskytnutej v rámci schémy uvedenej v článkoch 4, 5 a 7,

— celkovú výšku pomoci poskytnutej v rámci schémy uvedenej v článkoch 4, 5 a 7,

— celkovú výšku pomoci, ktorú každý z nich môže prijať v rámci plánu úpravy,

— výšku príspevku na verejné služby v oblasti elektrickej energie, ktorú každý z nich prijal a ktorá nepredstavuje pomoc podľa článkov 1 až 3,

— celkovú výšku, ktorá sa má vymôcť u každého z nich v rámci schémy uvedenej v článku 7,

— celkovú výšku pomoci (istinu a úroky), ktorú má príjemca vrátiť,

— podrobný opis stanovených opatrení na splnenie tohto rozhodnutia.

2. Konanie vo veciach vymáhania sa musí uskutočniť do štyroch mesiacov od oznámenia tohto rozhodnutia. Francúzsko v tejto lehote predloží Komisii všetky dokumenty preukazujúce, že príjemcom bolo nariadené vrátiť pomoc a že títo ju skutočne vrátili.

3. Francúzsko bude informovať Komisiu o pokroku pri vykonávaní vnútroštátnych opatrení prijatých na vykonanie tohto rozhodnutia až do ukončenia navrátenia pomoci poskytnutej na základe schémy uvedenej v článku 7. Na základe žiadosti Komisie bezodkladne poskytne všetky informácie o už prijatých a stanovených opatreniach na splnenie tohto rozhodnutia. Poskytne aj podrobné informácie o výške pomoci a úrokoch, ktoré sa už od príjemcov vymohli.

Článok 13

Toto rozhodnutie je určené Francúzskej republike.

V Bruseli 31. júla 2018

Za Komisiu

Margrethe VESTAGER

členka Komisie

([60]) Nariadenie Komisie (ES) č. 794/2004 z 21. apríla 2004, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 659/1999, ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES (Ú. v. EÚ L 140, 30.4.2004, s. 1).